

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
Π.Μ.Σ. ANIMATION

Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία

Τίτλος εργασίας

**Ιστορική ανάλυση και οπτικοακουστική απεικόνιση ιστορικών
Προσωπικότητων από τον 6ο - 19ο μ.Χ. αιώνα**

Συγγραφείς

Όνοματεπώνυμο: ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΖΕΡΗ, ΑΜ: ΑΜ20674250

Όνοματεπώνυμο: ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΑΜΑΤΗ, ΑΜ: ΑΜ20674270

Επιβλέπουσα:

**Όνοματεπώνυμο: ΜΑΡΘΑ ΤΣΙΑΡΑ
ΕΠΙΕΛΝΤΑΟΥΕΡ**

Αθήνα, Οκτώβριος 2022

**UNIVERSITY OF WEST ATTICA
SCHOOL OF APPLIED ARTS & CULTURE
DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL
COMMUNICATION
MSc ANIMATION**

Diploma Thesis

Title

History Reanimated – Art Book

**Historical Analysis and audiovisual representation of historical
figures from the 6th – 19th century A.D.**

**Student name and surname: ELENI GKIZERI,
Registration Number: AM20674250**

**Student name and surname: EYAGELIA STAMATI,
Registration Number: AM20674270**

Supervisor name and surname:

MARTHA TSIARA EIPELNTAOYER

Athens, October 2022

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
Π.Μ.Σ. ANIMATION

Τίτλος εργασίας

Ιστορική ανάλυση και οπτικοακουστική απεικόνιση ιστορικών προσωπικοτήτων από τον 6ο μ.Χ. - 19ο μ.Χ. αιώνα

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

A/a	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
1	ΜΑΡΘΑ ΤΣΙΑΡΑ ΕΙΠΕΛΝΤΑΟΥΕΡ	Λέκτορας	
2	ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΡΗ	Καθηγήτρια	
3	ΡΩΣΣΕΤΟΣ ΜΕΤΖΗΤΑΚΟΣ	Επίκουρος Καθηγητής	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι κάτωθι υπογεγραμμένες, πρώτον, Ελένη Γκιζέρη του Δημητρίου, με αριθμό μητρώου ΑΜ20674250 και δεύτερον, Ευαγγελία Σταμάτη του Ευαγγέλου, με αριθμό μητρώου ΑΜ20674270, φοιτήτριες του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Π.Μ.Σ. ANIMATION του Τμήματος Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, δηλώνουμε ότι:

«Είμαστε συγγραφείς αυτής της μεταπτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχαμε για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες κάναμε χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνουμε ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από εμάς αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μας, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μας ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μας».

Οι Δηλούσες

Ελένη Γκιζέρη

Ευαγγελία Σταμάτη

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Π.Μ.Σ. Animation Δισδιάστατο και τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο

Ιστορική ανάλυση και οπτικοακουστική απεικόνιση ιστορικών προσωπικοτήτων από τον 6ο μ.Χ. - 19ο μ.Χ. αιώνα

Φοιτήτριες: Ελένη Γκιζέρη, Ευαγγελία Σταμάτη
Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μάρθα Τσιάρα - Έιπελντάουερ
Ακαδημαϊκό Έτος 2021 - 2022

Ιστορική ανάλυση και οπτικοακουστική απεικόνιση ιστορικών προσωπικοτήτων από τον 6ο μ.Χ. - 19ο μ.Χ. αιώνα

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Π.Μ.Σ. Animation Δισδιάστατο και τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο
Φοιτήτριες: Ελένη Γκιζέρη, Ευαγγελία Σταμάτη
Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μάρθα Τσιάρα - Έιπελντάουερ
Ακαδημαϊκό Έτος 2021 - 2022

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ	...7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ	...9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3:ΕΡΕΥΝΑ	...13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4:ΙΟΥΣΤΙΑΝΟΣ Α' Ο ΜΕΓΑΣ	...17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΝΤΖΙΝΓΚΑ ΜΠΑΝΤΙ	...23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ	...29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΕΚΟΓΙΑ	...35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	...41
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι (ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ)	...45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ	...51

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το animation είναι ένα μέσο για την αφήγηση ιστοριών. Η δύναμή του είναι διπλή, καθώς συνδυάζει το οπτικό με το ακουστικό ερέθισμα και εισάγει κάθε φορά τον δέκτη σε ένα καινούργιο κόσμο. Η ιδέα που αναπτύσσεται στην παρούσα διπλωματική, αφορά ακριβώς αυτό, την αφήγηση της ιστορίας δώδεκα συγκεκριμένων προσωπικοτήτων για τις οποίες δεν υπάρχει επαρκές ενημερωτικό υλικό στην ελληνική γλώσσα. Η αφήγηση θα πραγματοποιηθεί μέσω μιας σειράς ντοκιμαντέρ δώδεκα επεισοδίων με τη χρήση δισδιάστατου animation. Η διπλωματική αφορά την οπτικοακουστική απεικόνιση (Art Book) τεσσάρων επιλεγμένων προσωπικοτήτων της σειράς ντοκιμαντέρ. Πιο συγκεκριμένα, η απεικόνιση περιλαμβάνει το σχεδιασμό των κεντρικών και δευτερευόντων χαρακτήρων με τους οποίους ήρθαν σε επαφή και το σχεδιασμό κτιρίων και περιβάλλοντος τα οποία έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη ζωή και το έργο τους.

Αφετηρία της ιδέας υπήρξε η κοινή αγάπη για την ιστορία και τους ανθρώπους, καθώς επίσης η θέληση να αφηγηθούμε και να αναδείξουμε πλευρές τους που κινδυνεύουν να χαθούν στο πέρασμα του χρόνου ή να παραμείνουν γνωστές μόνο σε τοπικό επίπεδο. Οι ακαδημαϊκές γνώσεις του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ και του Τμήματος Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών του ΕΜΠ σε συνδυασμό με τις παρούσες γνώσεις του μεταπτυχιακού προγράμματος συνέβαλαν στην υλοποίηση της αρχικής ιδέας και τη δημιουργία της παρούσας διπλωματικής, του Art Book.

Μέσα από το πρόγραμμα σπουδών του μεταπτυχιακού προγράμματος κατέστη σαφές ότι προκειμένου να πετύχει μία ιδέα στο animation, οφείλει να έχει γερές βάσεις και δομή. Προκειμένου να φτάσει κανείς στην υλοποίηση της ιδέας του, πρέπει να έχει ολοκληρώσει πρωτίστως τα στάδια της συλλογής πληροφοριών ως προς το θέμα, της κριτικής ανάγνωσης και της χρήσης αυτών. Το παρόν τεύχος ερευνητικής εργασίας περιγράφει τα παραπάνω βήματα και αποτελεί το προοίμιο αυτής της ιδέας. Ουσιαστικά πρόκειται για την θεωρητική βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε ο σχεδιασμός του Art Book. Η έρευνα που πραγματοποιήθηκε, οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν και ο τρόπος που λήφθηκαν οι αποφάσεις ως προς τον τελικό σχεδιασμό της ιδέας μας περιγράφονται αναλυτικά στα επόμενα κεφάλαια.

2.ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Όπως αναφέρθηκε και στην εισαγωγή, η παρούσα διπλωματική εργασία αφορά τη δημιουργία ενός Art Book των πρώτων τεσσάρων επεισοδίων μιας σειράς δισδιάστατων κινουμένων σχεδίων με δώδεκα επεισόδια. Η σειρά αφορά τη ζωή, το βίο και τα κατορθώματα δώδεκα ιστορικών προσωπικοτήτων, έξι ανδρών και έξι γυναικών από τον 6ο μ.Χ. μέχρι τον 19ο μ.Χ. αιώνα., οι οποίες δραστηριοποιήθηκαν σε όλες τις ηπείρους. Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων ο θεατής θα έρθει σε επαφή με το βίο, τα κατορθώματα και τις δυσκολίες κάθε προσωπικότητας. Επίσης θα γνωρίσει το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής, τα μέρη που έζησε και ταξίδεψε, σημαντικούς τόπους, κτίρια και αρχιτεκτονικές τάσεις που επηρέασαν τη ζωή του.

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Οι ιστορικές προσωπικότητες των δώδεκα επεισοδίων είναι οι εξής:

- Ιουστινιανός Α' ο Μέγας (Βυζαντινή Αυτοκρατορία, Ελλάδα, 482-565 μ.Χ.)
- Ζακ Ντε Μολαί (Ναΐτες Ιππότες, Γαλλία, 1244-1314 μ.Χ.)
- Τομόε Γκόζεν (Σαμουράι, Ιαπωνία, 1157-1247 μ.Χ.)
- Άλις Κίτλερ (Μάγισσες, Ιρλανδία, 1280-1325 μ.Χ.)
- Σετζόνγκ ο Μέγας (Βασίλειο, Κορέα, 1397-1450 μ.Χ.)
- Ισαβέλλα της Καστίλλης (Βασίλειο, Ισπανία, 1451-1504 μ.Χ.)
- Ντζίνγκα Μπάντι (Βασίλειο, Ανγκόλα, 1581-1663 μ.Χ.)
- Βολταίρος (Διαφωτισμός, Γαλλία, 1694-1778 μ.Χ.)
- Σεκόγια (Φυλή των Τσερόκι, Η.Π.Α., 1770-1843 μ.Χ.)
- Μουλάτο Σόλιτουντ (Δουλεία, Γουαδελούπη, 1780-1802 μ.Χ.)
- Τσινγκ Σι, (Πειρατεία, Κίνα, 1775-1844 μ.Χ.)
- Μπάνγκαρι (Αβορίγινες, Αυστραλία, 1775-1830 μ.Χ.)

Για αναλυτική περιγραφή όλων των προσωπικοτήτων: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΤΟΧΟΙ

Η σειρά αποσκοπεί στην γνωριμία του κοινού με ιστορικές προσωπικότητες όλων των ηπείρων που παρά τον θαυμαστό βίο και τα κατορθώματα τους δεν είναι ευρέως γνωστές στον ελληνικό και ευρωπαϊκό χώρο. Οι συγκεκριμένες ιστορικές προσωπικότητες κατά τη διάρκεια της ζωής τους κλήθηκαν να διαχειριστούν κρίσεις, να αντιμετωπίσουν εχθρούς, να πάρουν καίριες αποφάσεις για το μέλλον τόσο το δικό τους όσο και του τόπου τους. Σε μερικές περιπτώσεις κατάφεραν να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες που κλήθηκαν να λύσουν, σε άλλες οι δυσκολίες τους/τις νίκησαν. Το ταξίδι της κάθε ιστορικής προσωπικότητας που έχει επιλεχθεί μπορεί να γίνει αφορμή για τη διεύρυνση των οριζόντων του θεατή, για την απόκτηση νέων γνώσεων ως προς τους διαφορετικούς πολιτισμούς του κόσμου και την πληροφόρηση ως προς την καλύτερη διαχείριση κρίσεων σε περιόδους κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής αναταραχής. Παρά την απόσταση που μας χωρίζει από το παρελθόν, οι ανθρώπινες κρίσεις έχουν διαχρονικά κοινά χαρακτηριστικά και η καλύτερη κατανόηση αυτών είναι η ελπίδα για την αντιμετώπιση των επόμενων.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Τα κριτήρια επιλογής των συγκεκριμένων χαρακτήρων ήταν τα εξής:

1. Γεωγραφικό: να προέρχονται από όλες τις ηπείρους.
2. Χρονολογικό: να εντάσσονται μέσα στους 6ο μ.Χ. - 19ο μ.Χ. αι.
3. Έμφυλο: να αντιπροσωπεύουν και τα δύο φύλα.

Ο τόπος δραστηριοποίησης αποτελεί κριτήριο λόγω της θέλησης να δοθεί ένας πολυπολιτισμικός χαρακτήρας στη σειρά μέσω της ανάδειξης διαφορετικών πολιτισμών από όλο τον πλανήτη. Η παραπάνω χρονική περίοδος επιλέχθηκε επειδή πρόκειται για την λιγότερο μελετημένη σε παγκόσμιο επίπεδο συγκριτικά με την αρχαία εποχή και τα νεώτερα χρόνια. Τέλος, ήταν συνειδητή απόφαση να επιλεχθούν τόσο γυναίκες όσο και άνδρες, με γνώμονα την ισότητα και την ανάγκη για ίση εκπροσώπηση στον κόσμο του animation.

TARGET GROUP

Το target group είναι έφηβοι και ενήλικες 15-35 χρονών ανεξαρτήτως φύλου. Κύριος λόγος επιλογής των συγκεκριμένων ηλικιών είναι ότι η σειρά επιθυμεί να καλύψει το ιστορικό κενό και την έλλειψη ενδιαφέροντος που αναπτύσσονται κατά την παιδική και εφηβική ηλικία και ακολουθούν τον άνθρωπο στην ενήλική του ζωή. Μέσω της σειράς, ο Έλληνας έχει τη δυνατότητα να “ξανά” μάθει ιστορία με ένα διασκεδαστικό και ενδιαφέροντα τρόπο. Στην εποχή του διαδικτύου και της γρήγορης πληροφόρησης, τα ιστορικά ερεθίσματα μπορούν να μεταδοθούν πολύ εύκολα μέσω των πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης και των ιστοσελίδων, φαινόμενο που έχει ήδη αναπτυχθεί ευρέως στο εξωτερικό.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν τα κανάλια ιστορικού περιεχομένου του διακτυακού ιστότοπου www.youtube.com Extra Credits, Overly Sarcastic Productions, Mythology and Fiction Explained, Crash Course History και Oversimplified.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Τα επεισόδια της σειράς είναι διάρκειας 15-20’ το καθένα και θα δημιουργηθούν με τη χρήση προγράμματος 2D animation. Η διάρκεια των επεισοδίων είναι μικρή προκειμένου να διατηρείται το ενδιαφέρον του θεατή καθ’ όλη τη διάρκεια του βίντεο. Κύριο χαρακτηριστικό του σύγχρονου κόσμου είναι ότι η πληροφορία μεταδίδεται γρήγορα και το κοινό αναζητά γρήγορες απαντήσεις σε σύντομη διάρκεια. Γι’ αυτό το λόγο είναι σημαντικό να μπορούν οι γνώσεις να μεταδοθούν άμεσα, ξεκάθαρα και αντικειμενικά. Στη συνέχεια, οποιοδήποτε ερέθισμα ή πληροφορία προκαλεί περαιτέρω το ενδιαφέρον του θεατή, αυτή θα είναι διαθέσιμη στις πηγές που αναγράφονται στους τίτλους τέλους και στην περιγραφή του εκάστοτε επεισοδίου.

ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ

Πλατφόρμα διάθεσης είναι το διαδίκτυο (youtube.com, dailymotion.com, vimeo.com κ.α.) λόγω της ισχυρής απήχησης που έχει στο target group των 15-35 χρονών.

Το ART BOOK

Από τους δώδεκα χαρακτήρες που αναφέρθηκαν παραπάνω, επιλέχθηκε η απεικόνιση των εξής τεσσάρων:

- Ιουστινιανός (Βυζαντινή Αυτοκρατορία, Ελλάδα, 482-565 μ.Χ.)
- Ντζίνγκα Μπάντι (Βασίλειο, Ανγκόλα, 1581-1663 μ.Χ.)
- Τσινγκ Σι, (Πειρατεία, Κίνα, 1775-1844 μ.Χ.)
- Σεκόγια (Φυλή των Τσερόκι, Η.Π.Α., 1770-1843 μ.Χ.)

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Οι παραπάνω χαρακτήρες επιλέχθηκαν για το Art Book και για την ερευνητική εργασία βάσει του φύλου τους (δύο άντρες, δύο γυναίκες) και της ηπείρου δραστηριοποίησης τους (Ευρώπη, Αφρική, Βόρεια Αμερική, Ασία). Έγινε προσπάθεια να παρουσιαστούν χαρακτήρες από όσες περισσότερες ηπείρους ήταν δυνατόν, προκειμένου να πραγματοποιηθεί έρευνα και να σχεδιαστούν οι χαρακτήρες και τα περιβάλλοντα από φυλές και τόπους με τους οποίους - με εξαίρεση το Βυζάντιο - δεν είχαμε μέχρι σήμερα εκτενή εξοικείωση και πληροφόρηση. Στα επόμενα κεφάλαια θα ακολουθήσει η έρευνα καθώς και η ανάλυση του σχεδιασμού των χαρακτήρων και του περιβάλλοντος χώρου.

3.ΕΡΕΥΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η διπλωματική εργασία αφορά τη δημιουργία του Art Book των τεσσάρων από τα δώδεκα επεισόδια, όπως αναλύθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο. Η έρευνα που πραγματοποιείται είναι ποιοτική και αφορά την καλύτερη πληροφόρηση ως προς τους χαρακτήρες και τα περιβάλλοντα που σχεδιάζονται στα πλαίσια του Art Book.

ΣΤΟΧΟΣ

Ο κύριος στόχος της έρευνας είναι να αντληθούν όλες οι απαραίτητες πληροφορίες τόσο από πηγές όσο και από οπτικό υλικό προκειμένου ο σχεδιασμός των χαρακτήρων και του περιβάλλοντος χώρου να είναι ιστορικά ακριβής. Επειδή οι χαρακτήρες είναι ιστορικά πρόσωπα και δεν ανήκουν στον κόσμο της μυθοπλασίας, ήταν σημαντικό να υπάρχει μία ορθή αντιστοιχία μεταξύ των ιστορικών πηγών και του σχεδιασμού του υλικού που παρουσιάζεται στο Art Book.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ - ΠΗΓΕΣ

Η έρευνα που πραγματοποιείται στα πλαίσια της δημιουργίας του Art Book είναι ιστορική. Για την διεξαγωγή της χρησιμοποιούνται εργαλεία όπως ιστορικές πηγές, βιβλιογραφία και οπτικό υλικό (ζωγραφική αναπαράσταση, φωτογραφικό υλικό). Οι πηγές είναι κυρίως δευτερογενείς, καθώς βασίζονται σε περιγραφές ανθρώπων της εκάστοτε εποχής, αναλύσεις ιστορικών ερευνητών, απεικονίσεις ζωγράφων και φωτογραφίες των ιστορικών προσωπικοτήτων και τόπων. Η έρευνα καλύπτει όλους τους απαραίτητους τομείς για την ορθότερη απεικόνιση του υλικού τόσο ως προς τους χαρακτήρες όσο και το περιβάλλον.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Για τον σχεδιασμό των χαρακτήρων γίνεται έρευνα στο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής και πως αυτό επηρεάζει τον κεντρικό και τους δευτερεύοντες χαρακτήρες, τον βίο του εκάστοτε χαρακτήρα, τις συνθήκες ζωής, τις δυσκολίες, τις επιτυχίες και την πορεία του μέχρι το θάνατό του. Ακόμα ερευνάται το κοινωνικό του περιβάλλον, προκειμένου να επιλεχθούν οι κατάλληλοι δευτερεύοντες χαρακτήρες, η ενδυμασία, τα χρηστικά αντικείμενα και οι κοινωνικές συνήθειες της εκάστοτε εποχής.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντος απαιτεί έρευνα ως προς τον τόπο ή τους τόπους στους οποίους ζει ο κεντρικός χαρακτήρας, καθώς επίσης και τόπους, οι οποίοι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη ζωή του. Επίσης, γίνεται έρευνα στις εκάστοτε αρχιτεκτονικές τάσεις της εποχής και τα δομικά υλικά που χρησιμοποιούνται ανά χρονική περίοδο και ανά τόπο. Σημαντικό μέρος της έρευνας για το περιβάλλον αποτελούν συγκεκριμένα κτίρια/κτίσματα τοπόσημα που είτε συνδέονται με το κεντρικό χαρακτήρα είτε αποτελούν ορόσημο ή εκφράζουν την τοπική αρχιτεκτονική για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Τέλος, δίνεται μεγάλη έμφαση προκειμένου τα δύο σκέλη της έρευνας να αλληλοσυμπληρώνουν το ένα το

άλλο, με την έννοια της σύνδεση των χαρακτήρων (κύριων και δευτερεύοντων) με τους τόπους και τα κτίρια στο σύνολό τους - δηλαδή τα περιβάλλοντα που ερευνώνται να αφορούν τόσο τον κεντρικό όσο και τους δευτερεύοντες χαρακτήρες.

ΟΠΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Η οπτικοποίηση του υλικού που παρουσιάζεται στο Art Book είναι βασισμένη σε μεγάλο βαθμό στην έρευνα που πραγματοποιείται και τα βήματα της οποίας αναλύονται στην προηγούμενη παράγραφο. Καθένα από τα τέσσερα επεισόδια παρουσιάζει διαφορετικό βαθμό δυσκολίας, ανάλογα με το πλήθος των πηγών που υπάρχει στη διάθεση των ερευνητών για τον εκάστοτε χαρακτήρα και την εκάστοτε τοποθεσία. Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι αυτά του Ιουστινιανού και της Τσινγκ Σι. Καθώς το Βυζάντιο και ιδιαίτερα ο Ιουστινιανός ως βυζαντινός αυτοκράτορας έχει μελετηθεί σε μεγαλύτερο βαθμό από την κινέζα πειρατίνα Τσινγκ Σι, η βιβλιογραφία, οι πηγές ακόμα και οι ιστορικές αναπαραστάσεις των χαρακτήρων και των τόπων τους διαφέρουν σημαντικά σε ποσότητα.

Στη συνέχεια, αναλύονται τα ευρήματα για κάθε επεισόδιο τόσο ως προς τους χαρακτήρες όσο και ως προς τα περιβάλλοντα και πως αυτά επηρεάζουν το σχεδιασμό του Art Book.

4.ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ Α΄ Ο ΜΕΓΑΣ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ο Ιουστινιανός Α΄ ο Μέγας ήταν αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας την χρονική περίοδο 527 μ.Χ. - 565μ.Χ. Γεννήθηκε το 482 μ.Χ. στο Ταυρήσιο της Βόρειας Μακεδονίας και ήταν ταπεινής καταγωγής. Ο Ιουστινιανός στέφθηκε αυτοκράτορας το 527 μ.Χ. μετά το θάνατο του θείου του Ιουστίνου Α΄. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του πολέμησε με τον Πέρσες στην ανατολή, επέκτεινε την αυτοκρατορία στη Δύση, ανέκτησε τμήματα της Ιταλίας, της Βόρειας Αφρικής και της Ισπανίας (Hussey, J.M., 2022). Επίσης, έχτισε μεγάλα θρησκευτικά κτίρια με πιο γνωστό την Αγία Σοφία και δημιούργησε ένα ρεύμα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής πολύ διαφορετικό σε σχέση με το ήδη υπάρχον (Krauthheimer R., 2006). Τέλος κατασκεύασε δημόσια έργα όπως γέφυρες, υδραγωγεία και λιμάνια και κωδικοποίησε το ρωμαϊκό δίκαιο, αφήνοντας ένα μεγάλο νομοθετικό έργο (Cartwright, M., 2018).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Κατά την βασιλεία του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας δεν ήταν ιδιαίτερα σταθερές. Βρισκόταν ήδη εν εξελίξει ένας πόλεμος στα ανατολικά με το Βασίλειο των Σασσανιδών (Πέρσες), είχαν ήδη μπει οι βάσεις για το σχίσμα το 1054 (The Editors of Encyclopaedia Britannica, 2021), με τη Δυτική και την Ανατολική εκκλησία να βρίσκονται σε κόντρα και πολλά εδάφη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είχαν καταληφθεί από τους Οστρογότθους, τους Βησιγότθους και τους Βάνδαλους (Chowaniec, R., 2019). Ταυτόχρονα, υπήρχαν και πολλές εσωτερικές συγκρούσεις και διαπλοκές τόσο μέσα στο παλάτι, όσο και στα διάφορα κοινωνικά στρώματα της αυτοκρατορίας (Haldon, J., 2004). Ο Ιουστινιανός κλήθηκε να απαντήσει σε όλα αυτά, ορισμένες φορές με μεγάλη επιτυχία, άλλες όχι τόσο, χωρίς ωστόσο να αγνοεί τα προβλήματα του βασιλείου.

Ο ΒΙΟΣ

Ο Ιουστινιανός Α΄ ο Μέγας γεννήθηκε σε οικογένεια ταπεινής καταγωγής. Ο αδερφός της μητέρας του ο Ιουστίνος Α΄ ήταν διοικητής της αυτοκρατορικής φρουράς και το 518 μ.Χ. στέφθηκε αυτοκράτορας του Βυζαντίου (τότε Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας). Υιοθέτησε τον Ιουστινιανό και τον πήρε μαζί του στο παλάτι, καθιστώντας τον τον προσωπικό του σύμβουλο. Εξασφάλισε την εκπαίδευση του και τον προετοίμασε με τρόπο ώστε να αποκτήσει τις κατάλληλες δεξιότητες και γνώσεις προκειμένου να κυβερνήσει μετά το θάνατό του. Όταν ο Ιουστίνος πέθανε, ο Ιουστινιανός ανέλαβε την αυτοκρατορία το 527 μ.Χ. (Charman, J., 1971). Το 525 μ.Χ. ο Ιουστινιανός παντρεύτηκε τη Θεοδώρα, πρώην ηθοποιό με την οποία έμεινε μέχρι το τέλος της ζωής της. Ο γάμος τους προκάλεσε σκάνδαλο στην αυτοκρατορία, στη συνέχεια όμως η Θεοδώρα αποδείχθηκε ικανή, με μεγάλη επιρροή στο παλάτι και στάθηκε δίπλα του στη διακυβέρνηση της αυτοκρατορίας (Σωτηρίου, Τ.Τ., 2019).

Καθ' όλη τη διάρκεια της βασιλείας του Ιουστινιανού, η αυτοκρατορία δεχόταν απειλές τόσο από την Ανατολή όσο και από τη Δύση. Ο αυτοκράτορας είχε το μεγάλο όραμα να επαναφέρει την Βυζαντινή Αυτοκρατορία στα αρχικά της όρια, κατακτώντας όλες τις περιοχές γύρω από τη Μεσόγειο και φτάνοντας μέχρι τη Μέση Ανατολή. Συνεπώς αντιμετώπισε εχθρούς στα ανατολικά, στα δυτικά, ακόμα και στα νότια όχι πάντα με μεγάλη επιτυχία.

Πόλεμος με την Αυτοκρατορία των Σασσανιδών, 526 μ.Χ. - 531 μ.Χ.

Όταν ο Ιουστινιανός στέφθηκε αυτοκράτορας διεξαγόταν ήδη ένας πόλεμος στα ανατολικά με την Αυτοκρατορία των Σασσανιδών (σημερινό Ιράν). Ο βυζαντινός στρατός έχασε οριστικά το 531 μ.Χ. και σύναψε σύμφωνο ειρήνης με τον αυτοκράτορα. Οι Βυζαντινοί πλήρωσαν 5 τόνους σε χρυσό και συμφώνησαν να επιστραφούν όλες οι κατεχόμενες περιοχές στους εκάστοτε προκάτοχους.

Πόλεμος με το Βασίλειο των Βανδάλων, 530 μ.Χ. - 534 μ.Χ.

Με στρατηγό τον έμπιστο στρατιωτικό Βελισσάριο, ο βυζαντινός στρατός με αφορμή την πτώση του αυτοκράτορα του Βασιλείου των Βανδάλων το 530 μ.Χ. εισέβαλε στη Βόρεια Αφρική και από το 534 μ.Χ. η περιοχή άνηκε πλέον στη βυζαντική αυτοκρατορία.

Πόλεμος με το Βασίλειο των Οστρογόθων, 535 μ.Χ. - 562 μ.Χ.

Ο πόλεμος εναντίον του Βασιλείου των Οστρογόθων ξεκίνησε το 535 μ.Χ. στα πλαίσια του οράματος του Ιουστινιανού για την αποκατάσταση των ορίων της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ο πόλεμος συνέχισε μέχρι το 562 μ.Χ. οπότε και η χώρα περιήλθε στην πλήρη κυριαρχία των Βυζαντινών.

Ο Ιουστινιανός ως αυτοκράτορας εκτός από τις κινήσεις του για την αποκατάσταση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, προέβη και σε αναδιοργανώσεις στο εσωτερικό της αυτοκρατορίας. Μία από αυτές ήταν η προσπάθεια οργάνωσης του ρωμαϊκού κώδικα ο οποίος μέχρι τότε ήταν διασκορπισμένος και χαοτικός. Δημιούργησε λοιπόν τον ιουστινιανέιο κώδικα, ο οποίος περιείχε αυτοκρατορικούς νόμους από τον 2ο μ.Χ. αι. μέχρι την εποχή του Ιουστινιανού, καθώς και αναθεωρήσεις παλαιότερων ρωμαϊκών νόμων. Εκδόθηκε σε δέκα βιβλία και αποτέλεσε τον κώδικα νόμων της αυτοκρατορίας (Cartwright, M., 2018).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Για τον σχεδιασμό των χαρακτήρων πραγματοποιήθηκε έρευνα στην καθημερινή ζωή και βίο των Βυζαντινών στον 6ο αιώνα μ.Χ. Το βυζαντινό ένδυμα σε γενικές γραμμές ήταν συντηρητικό. Σε γενικές γραμμές, άνδρες και γυναίκες φορούσαν χιτώνες σχήματος T, ένα κατάλοιπο της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, με την διαφορά ότι προτιμούσαν πιο έντονα χρώματα. Η Βυζαντινή αυλή χαρακτηριζόταν από πολυτέλεια: μεταξένια ενδύματα με χρυσά περιγράμματα, ενίοτε διακοσμημένα με πολύτιμους λίθους, όπως σμαράγδια και μαργαριτάρια, εξεζητημένα μοτίβα και ζωηρά χρώματα. Συγκριτικά, η αμφίεση των στρατιωτικών είχε πιο σκούρα και γήινα χρώματα, και ακολουθούσε το ελληνορωμαϊκό μοτίβο.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑ

Έμπνευση για την απεικόνιση του αυτοκρατορικού ζεύγους αποτέλεσαν τα περίφημα ψηφιδωτά του Αγίου Βιτάλιου της Ραβέννας (Ιουστινιανός, Εικ. 1 και 2). Στο ψηφιδωτό ο Ιουστινιανός φορούσε τον βασικό λευκό χιτώνα, σχήματος T, που δένει στην μέση με ζώνη (Ιουστινιανός, Εικ. 6). Η Θεοδώρα φορούσε πιο μακρύ χιτώνα, και ζώνη με χρυσά περιγράμματα και πολύτιμους λίθους. Το βασικό στοιχείο που διέκρινε το αυτοκρατορικό ζεύγος από τους υπόλοιπους χαρακτήρες ήταν η πορφύρα, διακριτικό στοιχείο των αυτοκρατόρων. Το ταβλίον, ο ρόμβος στο μπροστινό μέρος στην περίπτωση του Ιουστινιανού, το χρυσό κολάρο της Θεοδώρας, τα επιμανίκια και η χρυσή λεπτομέρεια στους ώμους και των δύο ήταν επίσης διακριτικά του αξιώματος. Μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση όσον αφορά την εικόνα της Θεοδώρας έχει να κάνει με την κώμη της: Στην πραγματικότητα, τα μαλλιά της τυλίγονταν γύρω από ένα συνήθως μαύρο καπέλο-σκούφο, με λωρίδες σε διαφορετικό χρώμα, δίνοντας την εντύπωση μεγαλύτερου όγκου. Από πάνω τοποθετούνταν το αυτοκρατορικό διάδημα (Ιουστινιανός, Εικ. 9). Όσον αφορά τα υποδήματα, τα δετά σανδάλια ήταν δημοφιλή

και στα δύο φύλα. Το κόκκινο χρώμα, ήταν το κατεξοχήν χρώμα των αυτοκρατορικών παπουτσιών, αλλά στην πραγματικότητα ήταν το πιο κοινό χρώμα για τα γυναικεία παπούτσια. Ο Ιουστινιανός φορούσε ψηλές κάλτσες, στοιχείο που η βυζαντινή αυλή υιοθέτησε από τους βαρβάρους.

Πέραν από την εμφάνιση, στην απεικόνιση του ζευγαριού λήφθηκε υπόψιν και η προσωπικότητά τους. Με βάση τις αμφιλεγόμενες περιγραφές του Προκοπίου, ο Ιουστινιανός ήταν δραστήριος αυταρχικός και τελειομανής, αλλά ηθικός και αλτρουιστής. Χρησιμοποίησε την εξουσία του προς όφελος του λαού του και είχε μεγάλη πίστη στον Θεό, επίγνωση του εαυτού του, εξυπνάδα, επιμονή και πειθαρχία. Ο σχεδιασμός του είχε ως στόχο να αναδείξει το κύρος ενός αυτοκράτορα εκλεγμένου από τον Θεό, και ταυτόχρονα την ταπεινοφροσύνη που τον εξέφραζε, την ειλικρινή αφοσίωση στο έργο του. Σύμφωνα με τον ιστορικό, ο Ιουστινιανός ήταν μεσαίου αναστήματος, χωρίς αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά, πέραν από μια ελαφριά ερυθρότητα στο πρόσωπο (Zaharia D., Stănculescu E., Mihailescu F. και Lung Ecaterina G., 2014).

Η Θεοδώρα, γνωστή για την ομορφιά της και κατά πολλά χρόνια μικρότερη του Ιουστινιανού είχε μια εξίσου πολυσχιδή προσωπικότητα. Από την γέννηση της βίωσε έναν συνεχή αγώνα για επιβίωση, που την έκανε φιλόδοξη, αδιάστακτη και ανταγωνιστική. Η Θεοδώρα ως αυτοκράτειρα ωστόσο, υπέστη μια σταδιακή και ταυτόχρονα εντυπωσιακή μεταμόρφωση σε μια σοβαρή και ευλαβή γυναίκα (Σωτηρίου, Τ.Τ., 2019).

ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΣ

Σύμβουλος του Ιουστινιανού και νομικός, η φιγούρα του Τριβωνιανού κρυβόταν πίσω από το τεράστιο έργο της σύνταξης του Ιουστινιανείου κώδικα. Η ενδυμασία του Τριβωνιανού θυμίζει την ενδυμασία των σύγχρονων ορθόδοξων ιερέων: Φορούσε ένα μακρύ μπλε ύφασμα με χρυσό περίγραμμα, (τον επωνομαζόμενο λώρο), περασμένο πάνω από τους ώμους και γύρω από το σώμα του, στερεωμένο με ζώνη στην μέση. Όπως ο Ιουστινιανός, φορούσε χιτώνα από κάτω, που έφτανε ως τον αστράγαλο και μπότες που δένονταν ψηλά στο γόνατο (Ιουστινιανός, Εικ. 3).

ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

Πιστός στρατηγός του Ιουστινιανού, γνωστός για τις τεράστιες στρατιωτικές επιτυχίες του. Ο αξιωματικός, κατά τον Βελισάριο, όφειλε να είναι κατ' αρχήν ο καλύτερος στρατιώτης, ο πρώτος στη μάχη, αλλά και στη σύννεση. Όσον αφορά την στρατιωτική περιβολή, παρέμεινε πίστη στο ελληνορωμαϊκό πρότυπο, ειδικά για αξιωματικούς: μία κοντή τουνίκα η οποία φαινόταν σαν φούστα (Ιουστινιανός, Εικ. 3, 4 και 7). Από πάνω φοριόταν θώρακας, κάτω από τον οποίο κρέμονταν δερμάτινοι ιμάντες ή πτέρυγες, και καλύπταν την τουνίκα. Δερμάτινες λωρίδες κάλυπταν τους ώμους του θώρακα. Τέλος, οι μπότες ερχόταν ως την κνήμη (Dawson, T. και Sumner, G., 2015). Το βασικό διακριτικό στοιχείο που ξεχώριζε τον στρατηγό από τους κοινούς στρατιώτες ήταν η διακριτική κόκκινη χλαμύδα.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΚΑΙ ΓΟΤΘΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Ο Βελισάριος ήταν επικεφαλής αξιωματικός μιας επίλεκτης μονάδας ιππικού, των βουκελάρων. Ο οπλισμός τους επέτρεπε να πολεμούν και ως ιππικό κρούσης και ως ταχυκίνητο ελαφρύ ιππικό, ανάλογα με την κατάσταση. Η διαφορά τους από το κοινό ιππικό, ήταν ότι οι βουκελάριοι ήταν εξοπλισμένοι με λόγχη και τόξο. Όπως ο ίδιος ο Βελισσαριος, έφεραν ως προστασία δερμάτινο περικάρπιο στο χέρι που κρατούσε το τόξο.

Οι Γότθοι στρατιώτες φορούσαν τουνίκες και παντελόνια, με αλυσιδωτό θώρακα και απλά κράνη. Εφεραν ασπίδα η οποία ήταν κυκλικού ή οβάλ σχήματος. Σε αντίθεση με τους βυζαντινούς, προτιμούσαν την σπάθα, εξέλιξη του παραδοσιακού ρωμαϊκού ξίφους (Ιουστινιανός, Εικ. 10). Οι Οστρογότθοι είχαν Γερμανικές ρίζες. Σύμφωνα με τον Προκόπιο ήταν ψηλοί, είχαν λευκό δέρμα, και ανοιχτόχρωμα μαλλιά, με λεπτεπίλεπτα

χαρακτηριστικά προσώπου και ευπαρουσίαστοι (Lung E., 2013).

ΑΜΑΛΑΣΟΥΝΘΑ

Η Βασίλισσα των Οστρογόθων, μορφωμένη και πιστή στα ρωμαϊκά ήθη και αξίες. Γνώριζε Λατινικά, Ελληνικά και την Γοτθική γλώσσα και κρατούσε στενές διπλωματικές σχέσεις με τον Ιουστινιανό, ο οποίος σε απάντηση της δολοφονίας από την σκληροπυρηνική παράταξη των Γόθων της εισέβαλλε στην Ιταλία, ξεκινώντας το τεράστιο έργο ανακτησης των αρχέγονων ρωμαϊκών εδάφων (Sarantis, A., (2009). Η Αμαλασούνθα λεγόταν ότι αντανακλούσε συνειδητά το πρότυπο της αυτοκράτειρας, όπως η Γάλλα Πλακιδία και η Αριάδνη, η πιο ισχυρή Βυζαντινή αυτοκράτειρα της εποχής της. Στην απεικόνιση της δόθηκε βάση σε ένα περισσότερο ρωμαϊκό παρά βυζαντινό πρότυπο, και ταυτόχρονα εμφανώς επηρεασμένο από το πρότυπο των πρωτοβυζαντινών αυτοκρατειρών (Ιουστινιανός, Εικ. 3).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Η βυζαντινή αρχιτεκτονική που εξετάζεται για το παρόν επεισόδιο είναι η πρωτοβυζαντινή αρχιτεκτονική τη χρονική περίοδο 6ο μ.Χ. - 8ο μ.Χ. αι. Η αρχιτεκτονική των χρόνων του Ιουστινιανού αποτελεί μία υποκατηγορία της πρωτοβυζαντινής και συχνά αποκαλείται ιουστινιάνεια αρχιτεκτονική (Krautheimer R, 2006). Στη βυζαντινή αρχιτεκτονική το κυρίαρχο κτίριο είναι η εκκλησία. Μέχρι τα χρόνια του Ιουστινιανού ο παραδοσιακός τύπος εκκλησίας ήταν της βασιλικής, δηλαδή ενός ορθογώνιου κτιρίου συνήθως χωρισμένου σε τρία μέρη και ενίοτε με τρούλο (Krautheimer R, 2006).

Η ιουστινιάνεια αρχιτεκτονική διαφοροποιήθηκε ως προς τον βασικό τύπο εκκλησίας και χρησιμοποίησε ένα τύπο γνωστό σε κτίρια των πρώιμων ρωμαϊκών χρόνων: το περίκεντρο κτίριο, θολοσκεπές με τρούλο (Krautheimer R, 2006). Επίσης, τα κτίρια αυτής της περιόδου ξεχωρίζουν ως προς την κλίμακα σε σχέση με τα προγενέστερα, καθώς είναι μεγαλύτερα, πιο επιβλητικά και ογκώδη. Αυτή η επιλογή του Ιουστινιανού οδήγησε στη δημιουργία δύο διαφορετικών ρευμάτων βυζαντινής αρχιτεκτονικής, της Δύσης και της Ανατολής, καθώς τα εν λόγω κτίρια επηρέασαν στη συνέχεια τις αρχιτεκτονικές επιλογές των Βαλκανίων, της Ρωσίας, της Βόρειας Ινδίας και της Τουρκίας (Μπούρας Χ., 2001).

Για τη δημιουργία του Art Book σχεδιάστηκαν τα κτίρια τα οποία θεωρούνται ορόσημα για την ιουστινιάνεια αρχιτεκτονική και συνδέονται είτε με τον Ιουστινιανό είτε με τους συμμάχους ή τους εχθρούς του. Αυτά τα κτίρια είναι:

- Αγία Σοφία, Κωνσταντινούπολη, 532 μ.Χ.
- Άγιοι Σέργιος και Βάκχος, Κωνσταντινούπολη, 527 μ.Χ.
- Άγιος Βιτάλιος, Ραβέννα, 548 μ.Χ.

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Η Αγία Σοφία είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη και κατασκευάστηκε επί βασιλείας του Ιουστινιανού την περίοδο 532-537 μ.Χ. Ο αρχιτεκτονικός τύπος της είναι βασιλική με τρούλο. Χτίστηκε στη θέση δύο προηγούμενων βασιλικών που καταστράφηκαν σε πυρκαγιές. Ο κύριος θόλος έχει διάμετρο 31μ. και εδράζεται σε δύο τόξα και δύο ημιθόλια τα οποία μεταφέρουν τα φορτία σε τέσσερις κεντρικούς πεσσούς. Το εγχείρημα αυτό πρωτοπόρο για την εποχή του, στέφθηκε με επιτυχία και αποτελεί μέχρι και σήμερα ένα τεράστιο επίτευγμα αρχιτεκτονικής κατασκευής (Krautheimer R., 2006). Σήμερα η Αγία Σοφία έχει μετατραπεί σε τζαμί, με ποικίλες παρεμβάσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της (Guerin, O., 2020). Για τον σχεδιασμό της Αγίας Σοφίας στο Art Book χρησιμοποιήθηκαν τα αρχιτεκτονικά σχέδια απεικόνισης του κτιρίου πριν τη μετατροπή του σε τζαμί. Πιο συγκεκριμένα, η Αγία Σοφία κατασκευάστηκε σε ελεύθερη κάτοψη, χωρίς περιμετρικά κατασκευαστικά στοιχεία. Οι αντηρίδες κατασκευάστηκαν σε μεταγενέστερο χρόνο προκειμένου

να στηρίξουν το θόλο, ενώ τα τούρκικα μαυσωλεία που βρίσκονται περιμετρικά του κτιρίου και οι μιναρέδες προστέθηκαν κατά τη μετατροπή της βυζαντινής εκκλησίας σε τζαμί. Επίσης, το εσωτερικό του κτιρίου έχει υποστεί αλλαγές με την τοποθέτηση υφασμάτων μπροστά στα ψηφιδωτά και τις εικονογραφίες και την τοποθέτηση χαλιών στο πάτωμα για το προσκύνημα των μουσουλμάνων. Όλα αυτά τα στοιχεία δεν έχουν σχεδιαστεί στο Art Book, καθώς δεν αποτελούσαν μέρος του κτιρίου κατά τα χρόνια του Ιουστινιανού.

ΑΓΙΟΙ ΣΕΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΒΑΚΧΟΣ

Η μονή των Αγίων Σέργιου και Βάκχου είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη και κατασκευάστηκε επί βασιλείας του Ιουστινιανού την περίοδο 527-536 μ.Χ. Είναι οκταγωνικός ναός με θόλο εγγεγραμμένος σε τετράγωνο. Λόγω της ομοιότητάς του με την Αγία Σοφία συχνά αποκαλείται ως “Μικρή Αγία Σοφία” αν και η κατασκευή του ξεκίνησε νωρίτερα. Ο εσωτερικός του γλυπτός διάκοσμος είναι εντυπωσιακός και η κατασκευή του έχει όμοια λογική με της Αγίας Σοφίας, δηλαδή της έδρασης του θόλου επί τόξων και ημιθολίων και τη μεταφορά των φορτίων στη συνέχεια σε πεσσούς (Krautheimer R., 2006). Σήμερα χρησιμοποιείται ως τζαμί και έχει μετονομαστεί σε “Κιουτσιούκ Αγία Σοφία” δηλαδή “Μικρή Αγία Σοφία” (Krautheimer R., 2006). Ομοίως με το σχεδιασμό της Αγίας Σοφίας, στην απεικόνιση του ναού στο Art Book έχουν αφαιρεθεί όλα τα στοιχεία που παραπέμπουν σε τζαμί, όπως οι μιναρέδες και η στοά στην είσοδο του ναού, η οποία δεν υπήρχε στα αρχικά σχέδια, αλλά αποτελεί μεταγενέστερη προσθήκη. Ο πλούσιος εσωτερικός διάκοσμος του ναού πλέον δεν υπάρχει - όλα τα ψηφιδωτά και οι εικονογραφίες έχουν καλυφθεί με ασβέστη, ενώ τους τοίχους και την οροφή κοσμούν πλέον στοιχεία του αραβικού διακόσμου.

ΑΓΙΟΣ ΒΙΤΑΛΙΟΣ

Ο Άγιος Βιτάλιος είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στη Ραβέννα και κατασκευάστηκε την περίοδο 527-546 μ.Χ. όταν η Ραβέννα βρισκόταν υπό την κυριαρχία των Οστρογόθων και στη συνέχεια του Βυζαντινού Εξαρχάτου της Ραβέννας. Πρόκειται για έναν οκταγωνικό ναό με θόλο και δεν ανήκει στην τύπο της βασιλικής. Είναι αξιοσημείωτος για την εσωτερική διακόσμηση του η οποία αποτελείται από άριστα διατηρημένα βυζαντινά ψηφιδωτά, τα μάρμαρα και τον γλυπτό διάκοσμό του (Krautheimer R., 2006). Το κτίριο είναι από τις ελάχιστες βυζαντινές εκκλησίες που παραμένει αυτούσια χωρίς μετατροπές και προσθήκες στο πέρασμα των χρόνων. Ο σχεδιασμός του στο Art Book ακολούθησε πιστά τα αρχιτεκτονικά σχέδια και την παρούσα εικόνα του. Ο Άγιος Βιτάλιος αποτελεί τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά έναν από τους πιο καλοδιατηρημένους ναούς της βυζαντινής περιόδου.

Και οι τρεις βυζαντινές εκκλησίες είναι αξιοθαύμαστες τόσο ως προς την αρχιτεκτονική τους, όσο και ως προς τον εσωτερικό τους διάκοσμο. Είναι κτίρια τα οποία έχουν μείνει στην ιστορία, δεν έχουν επαναληφθεί και αποτελούν μία σπάνια αρχιτεκτονική κληρονομιά που αξίζει να μελετηθεί και να σχεδιαστεί καθώς αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ιστορίας του αυτοκράτορα Ιουστινιανού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εν κατακλείδι, ο Ιουστινιανός Α΄ ο Μέγας ήταν ένας πολύπλευρος άνθρωπος με επιτυχίες σε πολλά διαφορετικά πεδία. Αν και οι περισσότεροι τον συνδέουν με την κατασκευή του ναού της Αγίας Σοφίας, το έργο του στην αυτοκρατορία είναι πολυδιάστατο και πολύσυνθετο. Προσπάθησε να λύσει προβλήματα τόσο εξωτερικά του βασιλείου, όσο και εσωτερικά. Ανέκτησε μεγάλο ποσοστό εδαφών της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, εκσυγχρόνισε το νομοθετικό πλαίσιο και έβαλε τις βάσεις για μία βυζαντινή αρχιτεκτονική που όμοιά της δεν είχε υπάρξει στο παρελθόν και δεν επρόκειτο να ξαναδημιουργηθεί σε τέτοια κλίμακα στο μέλλον. Η συμβολή του στην ανάπτυξη της αυτοκρατορίας ήταν μεγάλη. Ήταν ένας ικανός ηγέτης, ο οποίος παρ’ότι ταπεινής καταγωγής εξελίχθηκε σε έναν από τους πιο σημαντικούς αυτοκράτορες του Βυζαντίου.

5.ΝΖΙΝΓΚΑ ΜΠΑΝΤΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η Ντζίνγκα Μπάντι ήταν η Βασίλισσα των Βασιλείων του Ντόνγκο και του Ματάμπα (σημερινή Ανγκόλα) στην Αφρική. Γεννήθηκε το 1581 στο Βασίλειο του Ντόνγκο, στην περιοχή της σημερινής Ανγκόλας, στην Αφρική. Πήρε την εξουσία του βασιλείου το 1624 μετά το θάνατο του αδερφού της Νγκόλα Μπάντι, την οποία και κράτησε μέχρι το θάνατό της το 1663. Η βασιλεία της κράτησε 39 χρόνια κατά τη διάρκεια των οποίων ηγήθηκε πολέμων για την ανεξαρτησία των βασιλείων της, διπλωματικών αποστολών, εκεχειριών και συμφωνιών με γειτονικά βασίλεια προκειμένου να εξασφαλίσει την ευημερία του λαού της. (Bortolot, A.I., 2019)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν στο Βασίλειο του Ντόνγκο τον 17ο αι. μ.Χ. ήταν ιδιαίτερα ασταθείς. Η αποικιοκρατία των Πορτογάλων στην Αφρική η οποία είχε ξεκινήσει ήδη από τον 15ο αι μ.Χ. βρισκόταν σε εξέλιξη, με τους Πορτογάλους αποφασισμένους να εκμεταλλευτούν το έδαφος και τον ορυκτό πλούτο της ηπείρου (Apon, Queen Ana de Sousa Nzinga Mbande of Ndongo (Angola)). Ταυτόχρονα εμφύλιες συρράξεις τόσο εντός του Βασιλείου όσο και εχθροπραξίες με τα γειτονικά βασίλεια ενίσχυναν το κλίμα αστάθειας της περιοχής. Η Ντζίνγκα Μπάντι γεννήθηκε σε μία περίοδο εξαιρετικά δύσκολη για το βασίλειο της και οι κινήσεις στις οποίες προέβη και θα εξιστορηθούν στη συνέχεια είχαν πάντα ως στόχο την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας του βασιλείου της από τους Πορτογάλους και της δημιουργίας συμμαχιών με στόχο την πολιτική σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή.

Ο ΒΙΟΣ

Η Ντζίνγκα Μπάντι γεννήθηκε στην βασιλική οικογένεια του Ντόνγκο. Ο πατέρας της Νγκόλα Κιλόμπο άνηκε στην βασιλική οικογένεια και η μητέρα της ήταν παλλακίδα του. Όταν η Ντζίνγκα ήταν δέκα χρονών ο πατέρας της έγινε βασιλιάς του Ντόνγκο. Παρ' ότι αγαπημένη του πατέρα της, δεν αποτελούσε απειλή για τους αδελφούς της, καθότι ως γυναίκα δεν θεωρούνταν πιθανός διάδοχος του θρόνου. Γι' αυτό το λόγο έλαβε στρατιωτική εκπαίδευση, πολεμούσε δίπλα στον βασιλιά πατέρα της, συμμετείχε στις κυβερνητικές και πολεμικές συναντήσεις και έμαθε πορτογαλικά από Πορτογάλους διπλωμάτες που επισκέπτονταν το βασίλειο. (Banerji, U., 2016)

Όταν ο πατέρας της πέθανε το 1617 ο αδερφός της Μπάντι Κιλουάντζι ανέλαβε την εξουσία. Σε μία προσπάθεια να εξοντώσει τους πολιτικούς του αντιπάλους σκότωσε όλους τους αδελφούς του, τον μικρό γιο της Ντζίνγκα και υποχρέωσε την ίδια και τις αδελφές της να στερηθούν. Η Ντζίνγκα φοβούμενη για τη ζωή της διέφυγε στο Βασίλειο του Ματάμπα. Το 1621 ο αδερφός της την κάλεσε ξανά για αναλάβει την διπλωματική αποστολή απέναντι στους Πορτογάλους, καθώς ήξερε πορτογαλικά, τις συνήθειες και τα έθιμα των Πορτογάλων και είχε εξαιρετικές διπλωματικές ικανότητες. (enslaved.org., n.d.)

Το 1624 ο αδερφός της Ντζίνγκα πέθανε, εκείνη τον διαδέχτηκε στο θρόνο κι έγινε η βασίλισσα του Βασιλείου του Ντόνγκο. Μετά από δύο αποτυχημένες διπλωματικές αποστολές για την σύναψη εκεχειρίας με τους γείτονες Πορτογάλους αποικιοκράτες το Βασίλειο του Ντόνγκο αναγκάστηκε να ξεκινήσει πόλεμο με τους

γείτονές του, καθώς οι δεύτεροι εισέβαλαν συνεχώς στα εδάφη τους. Το 1628 βρήκε το στρατό του βασιλείου αποδεκατισμένο και τη Ντζίνγκα εκτοπισμένη από το βασίλειο της. (enslaved.org., n.d.)

Σε μία προσπάθεια να ανακτήσει στρατό και να αποκτήσει συμμάχους παντρεύτηκε τον αρχηγό Κασάντζε του γειτονικού βασιλείου του Κασάντζε. Η προσπάθεια αυτή ήταν επιτυχημένη και μέχρι το 1631 είχε αποκτήσει νέο ισχυρό στρατό και πολεμούσε σθεναρά τους Πορτογάλους. Την περίοδο 1631-1635 εισέβαλε στο Βασίλειο του Ματάμπα το οποίο και κατέλαβε. Το Βασίλειο του Ματάμπα έγινε η νέα βάση της για τις στρατιωτικές της επιχειρήσεις απέναντι στους Πορτογάλους τα επόμενα χρόνια. Το 1656 μετά από σχεδόν τριάντα χρόνια συνεχούς πολέμου το Βασίλειο του Ματάμπα και οι Πορτογάλοι αποικιοκράτες υπέγραψαν σύμφωνο ειρήνης το οποίο διατηρήθηκε μέχρι το θάνατό της. Στη συνέχεια η Ντζίνγκα έστρεψε την προσοχή της στην ανοικοδόμηση του βασιλείου της, το οποίο κυβέρνησε ειρηνικά μέχρι το 1663 οπότε και απεβίωσε. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια της βασιλείας της ανέκτησε τμήματα του Βασιλείου του Ντόνγκο από τους Πορτογάλους, σύναψε συμφωνία με τους Ολλανδούς αποικιοκράτες στην Αφρική (οι οποίοι της παρείχαν όπλα σε αντάλλαγμα σκλάβων) και βαπτίστηκε χριστιανή προκειμένου να ενισχύσει τη θέση της συγκριτικά με τους αποικιοκράτες (Ισπανούς, Ιταλούς, Πορτογάλους) (Banerji, U., 2016).

Μετά το θάνατό της το Βασίλειο του Ματάμπα και Ντόνγκο εισήλθε σε περίοδο αναταραχών, με επικείμενους εμφυλίους, εισβολή των Πορτογάλων και τον τελικό διαχωρισμό του σε δύο κράτη μέχρι το 1810, οπότε και ενοποιήθηκε ξανά στο Βασίλειο του Ματάμπα (Angola - History, Britannica, 2020).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

ΝΤΖΙΝΓΚΑ ΜΠΑΝΤΙ

Τα σχέδια του ιερέα Antonio Cavazzi (σύγχρονος της Ντζίνγκα) και η μεταγενέστερη λιθογραφία από τον Achille Denévia αποτέλεσαν βοηθήματα για την περισσότερο ιστορικά ακριβή απεικόνιση της Αφρικανής βασίλισσας (Ντζίνγκα, Εικ. 1-3). Σύμφωνα με τις περιγραφές από ιεραπόστολους, όταν η Ντζίνγκα συναντούσε ξένους πρέσβεις, της άρεσε να ντύνεται με πολυτελή υφάσματα που σχημάτιζαν στρώσεις, μετάξι, βελούδο και να φορά πολλούς κρίκους στα χέρια, πόδια και στους ώμους από χρυσό, ασήμι και πολύτιμους λίθους (Αυτού του είδους αμφίεση απεικονίζεται στην τρίτη έκφραση). Στην καθημερινότητά της φορούσε δύο κομμάτια ρούχων για να καλύπτει το σώμα της, μια φούστα και ένα μακρύ ύφασμα με το οποίο τύλιγε το στήθος της, το οποίο ως τεχνική χρησιμοποιείται ως σήμερα από πολλές Αφρικανές μητέρες για να κουβαλάνε τα μωρά τους. Η Ντζίνγκα δεν ξέχασε τον θάνατο του παιδιού της, και το ύφασμα αυτό υπογραμμίζει αυτήν την απώλεια.

ΝΓΚΟΛΑ ΚΙΛΟΜΠΟ ΚΑΙ ΜΠΑΝΤΙ ΚΙΛΟΥΑΝΤΖΙ

Ο πατέρας και ο αδερφός της Ντζίνγκα. Και οι δύο φορούσαν την παραδοσιακή αμφίεση της βασιλικής οικογένειας Ντόνγκο, σε δύο παραλλαγές: έφεραν κόκκινα φτερά στα μαλλιά τους και στην μέση δέρμα από πρόβατο με μαύρες βούλες. Ο πατέρας της φορούσε και κόκκινο ύφασμα που καλύπτει τον ώμο και το στήθος του, άλλο ένα παραδοσιακό σύμβολο της βασιλικής οικογένειας. Τέλος, κρατούσε ένα τσεκούρι στο αριστερό του χέρι, το παραδοσιακό όπλο των πολεμιστών της φυλής Ντόνγκο (Heywood, L.M., 2017).

ΚΑΣΑΝΤΖΕ, Ο ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΩΝ ΙΜΠΑΝΓΚΑΛΑ

Οι Ιμπανγκάλα ήταν μια φυλή μισθοφόρων πολεμιστών με κανιβαλιστικά έθιμα. Καθώς δεν έδιναν βάση στο φύλο ούτε στην καταγωγή, αλλά στην ικανότητα, έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην άνοδο της Ντζίνγκα. Ο Κασάντζε, τότε πολεμαρχός των Ιμπανγκάλα προσέφερε καταφύγιο στην τότε εξόριστη βασίλισσα. Σύμφωνα με περιγραφές, οι πολεμιστές αυτής της φυλής φορούσαν κοχύλια και χάντρες από αυγά στρουθοκαμήλου, και φορούσαν λεπτά υφάσματα από φοινικιά. Στην μύτη μπορούσαν να έχουν περασμένο ένα μακρόστενο κομμάτι

από κόκαλο ή κάποιο άλλο υλικό και συνήθιζαν να τρυπάνε και τα αυτιά τους. Τέλος, εβαφαν τα σώματά τους με λευκό και κόκκινο χρώμα (Battell, A., 2012). Το όνομά τους ήταν αρκετό για να προξένησε τρόμο στους ντόπιους αγρότες (Birmingham, D., 1965), και για αυτόν τον λόγο στην απεικόνισή του πολεμιστή προτιμήθηκαν χρώματα που σχετίζονται με τον κίνδυνο, όπως το κίτρινο και το κόκκινο, τρίγωνα και έντονες γωνίες.

ΑΛΦΟΝΣΟ Α΄ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΝΓΚΟ

Ο βασιλιάς του Κονγκό ήταν ένας από τους κύριους αντίπαλους της Ντζίνγκα. Κύριο χαρακτηριστικό του ήταν η μεγάλη συμπάθειά του προς τους Πορτογάλους. Ο ίδιος βαφτίστηκε Χριστιανός και σπούδασε ανάμεσα σε Πορτογάλους ιερείς για δέκα χρόνια. Ήταν ένθερμος υποστηρικτής της θρησκείας, φτάνοντας σε σημείο να διατάξει την καταστροφή παραδοσιακών μορφών τέχνης που ενδεχομένως να προσέβαλαν τα Πορτογαλικά ήθη (Brockman, N.C. , n.d.). Η συμπάθεια αυτή γίνεται εμφανής από την έκφραση και την στάση του σώματός του, μέχρι και τα συντηρητικά του ρούχα, που καλύπτουν το σώμα, τα οποία ωστόσο δεν παύουν να υποδεικνύουν την υψηλή του θέση ως βασιλιά (Ντζίνγκα, Εικ. 6 και 9).

ΟΙ ΠΟΡΤΟΓΑΛΟΙ

Περισσότερες πληροφορίες βρίσκουμε όσον αφορά την εμφάνιση των Πορτογάλων, από πίνακες, όπως το πορτραίτο του Francisco de Almeida (Ντζίνγκα, Εικ. 8), από τον μετέπειτα Κώδικα Casanatense (Ντζίνγκα, Εικ. 13), καθώς και από το πορτραίτο του Luis Mendes de Vasconcellos, κυβερνήτη της Αγκόλας το 1617-1621 (Ντζίνγκα, Εικ. 12) και άλλες πηγές. Σε γενικές γραμμές το ντύσιμο ήταν συντηρητικό. Ένας Πορτογάλος κυβερνήτης φορούσε ένα είδος σακακιού (doublet) εφαρμοστού στο σώμα, με μακριά μανίκια , κάτω από ένα άσπρο περιλαίμιο και έφερε μαύρο φαρδύ καπέλο με φτερά. Η μέση του doublet ήταν χαμηλή, σαν ένα βέλος που έδειχνε στο πάτωμα. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα ο κυβερνήτης φοράει φουσκωτό παντελόνι Ισπανικού τύπου που φτάνει ως το γόνατο και από πάνω ένα φαρδύ σκούρο παλτό, σύμφωνα με την μόδα της εποχής (Ντζίνγκα, Εικ. 11). Οι Ιησουίτες ιεραπόστολοι από την άλλη ήταν κατά κανόνα ντυμένοι στα μαύρα: Η παραδοσιακή αμφίεση των Ιησουιτών ήταν ένα ράσο που έφτανε ως τους αστραγάλους, με κουμπιά στο κέντρο και υφασμάτινη ζώνη στην μέση. Από μέσα φορούσαν λευκό κολάρο και στο κεφάλι έφεραν ένα μαύρο τριγωνικό καπέλο, την μπιρέττα. Το έργο των ιερέων στην διάδοση του Χριστιανισμού στους ιθαγενείς πληθυσμούς, επομένως στην συγκεκριμένη περίπτωση απεικονίζεται κρατώντας τον σταυρό στα ένα χέρι και την Βίβλο στα άλλο (Ντζίνγκα, Εικ. 14).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Η χρονική περίοδος που εξετάζεται στα πλαίσια του επεισοδίου της Ντζίνγκα Μπάντι είναι ο 17ος αι. μ.Χ. Οι αρχιτεκτονικές τάσεις της περιόδου είναι δύο. Η μία είναι διαχρονική, και αφορά την αφρικανική παραδοσιακή αρχιτεκτονική. Η δεύτερη είναι η αποικιοκρατική αρχιτεκτονική, δηλαδή οι τάσεις που έφεραν μαζί τους οι Πορτογάλοι, όταν κατέκτησαν το Βασίλειο του Ντόνγκο.

Η αφρικανική παραδοσιακή αρχιτεκτονική αποτελείται από μικρά σπίτι, εσωστρεφή, χτισμένα με υλικά του τόπου, όπως πέτρες, λάσπη και άχυρο. Ουσιαστικά πρόκειται για μικρές καλύβες διαφόρων τύπων που χτίζονται με τα ίδια υλικά και δημιουργούν χωριά και κοινότητες. Τα σπίτια έχουν μικρά ανοίγματα, ορισμένες φορές και καθόλου προκειμένου να προφυλαχτούν από τη ζέστη και τον ήλιο. Εντάσσονται πλήρως στο τοπίο και η κλίμακα τους είναι μικρή, ανθρώπινη. (african-vernacular-a., n.d.)

Αντίθετα, η αποικιοκρατική αρχιτεκτονική έχει επιβλητικό χαρακτήρα. Φέρνει στοιχεία από την πορτογαλική αρχιτεκτονική της εποχής στην Αγκόλα και κυριαρχεί στο τοπίο. Οι Πορτογάλοι κατά τη διάρκεια παραμονής τους στο Βασίλειο του Ντόνγκο έχτισαν κάστρα με οχυρωματικά τείχη, καθεδρικούς ναούς και δημόσια κτίρια.

Οι πορτογαλικές αρχιτεκτονικές τάσεις επηρέασαν στη συνέχεια την αρχιτεκτονική της Ανγκόλα, η οποία έσπευσε να την ακολουθήσει τους επόμενους αιώνες, αφήνοντας πίσω τα παραδοσιακά στοιχεία της.

Ένα ακόμα αξιοσημείωτο στοιχείο της Ανγκόλας είναι το φυσικό περιβάλλον της. Η Ανγκόλα είχε και έχει πανέμορφα τοπία, καταρράκτες, ποτάμια και ερήμους. Ιδιαίτερα γνωστός είναι ο ποταμός Κουνένε που διασχίζει την Ανγκόλα και είναι δημοφιλής στον τοπικό πληθυσμό και τους τουρίστες.

Βάσει των παραπάνω πληροφοριών, ο σχεδιασμός του περιβάλλοντος δε μπορούσε παρά να περιλαμβάνει όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία, καθώς είναι μεγάλης ιστορικής σημασίας. Γι' αυτό το λόγο, στο Art Book έχουν σχεδιαστεί κατοικίες αφρικανικής παραδοσιακής αρχιτεκτονικής, το κάστρο Μασανγκάνο, ο ποταμός Κουνένε, η έρημος Ναμίμπ, καθώς επίσης πανίδα και χλωρίδα της περιοχής.

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Η παραδοσιακή αφρικανική αρχιτεκτονική της Ανγκόλα, όπως αναφέρθηκε παραπάνω αφορά κυρίως κατοικίες των τοπικών ομάδων και είναι μικρής κλίμακας. Χρησιμοποιούνται τοπικά υλικά όπως χώμα, λάσπη, πέτρες και άχυρο για τη δημιουργία ορθογώνιων ή κυκλικών μικρών κτισμάτων με ελάχιστα ή καθόλου ανοίγματα για τη στέγαση των ντόπιων (Encyclopedia Britannica, n.d., African architecture - Forest dwellings). Ο σχεδιασμός των κατοικιών στο Art Book έγινε μετά από ενδελεχή έρευνα των τύπων των κατοικιών που έχουν κατασκευαστεί με αυτό τον τρόπο και τον συνδυασμό τους. Δόθηκε μεγάλη έμφαση στη ορθή απεικόνιση των υλικών, δηλαδή του ξύλου και του άχυρου που αποτελούν τα βασικά δομικά στοιχεία των κατοικιών. Επίσης έχουν σχεδιαστεί κυκλικά κτίσματα, τα οποία συναντά κανείς στην ευρύτερη περιοχή της Ανγκόλα.

ΚΑΣΤΡΟ ΜΑΣΑΝΓΚΑΝΟ

Το κάστρο Μασανγκάνο αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποικιοκρατικής αρχιτεκτονικής. Χτίστηκε το 1583, στις όχθες του ποταμού Κβάνζα και είχε ως στόχο να δείξει την επικράτηση του πορτογαλικού στρατού στην Ανγκόλα. Η θέση του κάστρου είναι συμβολική: εκεί πραγματοποιήθηκε η μάχη του πορτογαλικού στρατού με τον βασιλιά Νγκόλα Κιλόμπο του Βασιλείου του Ντόνγκο και πατέρα της Ντζίνγκα Μπάντι, στην οποία ο στρατός του βασιλείου έχασε. Σήμερα το κάστρο παρ' ότι ανήκει στο υπουργείο πολιτισμού της Ανγκόλα ελάχιστα θυμίζει κάστρο (VerAngola, n.d., Massangano Fortress). Έχουν σωθεί μόνο τα τείχη του, έχει πέσει η οροφή και δεν υπάρχει κάποιο πλάνο αποκατάστασης του προς το παρόν. Για τον σχεδιασμό του στο Art Book, λόγω έλλειψης αρχιτεκτονικών σχεδίων και ερευνών, έγινε σχεδιασμός της κάτοψης του κάστρου και αναπαράσταση της κεντρικής πύλης - εισόδου του με βάσει το οπτικό υλικό που υπήρχε διαθέσιμο.

ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΟΥΝΕΝΕ

Ο ποταμός Κουνένε είναι ένα από τα δύο μακροβιότερα ποτάμια και μία από τις πιο σημαντικές πηγές νερού για την Ανγκόλα. Διασχίζει την Ανγκόλα και συνεχίζει στην γειτονική της χώρα Ναμίμπια σε μία έκταση 945χμ. Αποτελεί ένα φυσικό όριο μεταξύ των δύο χωρών και σημείο διαπληκτισμού μεταξύ των ντόπιων και των εκάστοτε κυβερνήσεων ως προς τη διαχείρισή του (Rhino Africa, n.d., Kunene River – Namibia). Είναι μία περιοχή άπειρου φυσικού κάλλους και πολύ σημαντική για την επιβίωση των ντόπιων πληθυσμών, ιδιαίτερα των νομάδων, ήδη από την εποχή του Βασιλείου των Ντόνγκο και Ματάμπα. Για τον σχεδιασμό του έγινε έρευνα ως προς τις όχθες και τη βλάστηση που αναπτύσσεται γύρω του, καθώς επίσης και την τοπική χλωρίδα της Ανγκόλα.

ΕΡΗΜΟΣ ΝΑΜΙΜΠ

Η έρημος Ναμίμπ εκτείνεται από την Ανγκόλα, στη Ναμίμπια και φτάνει μέχρι τη Νότια Αφρική. Έχει συνολικό

μήκος περίπου 2.000χμ. και φτάνει μέχρι τον Ατλαντικό ωκεανό. Το τμήμα της ερήμου που βρίσκεται στην Ανγκόλα ονομάζεται Έρημος Μοχαμέντες και είναι εγκατεστημένες διάφορες φυλές της Ανγκόλα μέχρι και σήμερα. Η έρημος Ναμίμπ είναι γνωστή για τα μοναδικά τοπία της, τα σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας που φιλοξενεί και το αξιοθαύμαστο σημείο συνάντησης της ερήμου με τον Ατλαντικό ωκεανό (www.britannica.com, n.d., Μοζâmedes Desert). Για το σχεδιασμό της ερήμου έγινε έρευνα ως προς τα διάφορα τοπία της στην Ανγκόλα, τη χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, η Ντζίνγκα Μπάντι ήταν μία ηγέτης με όλη τη σημασία της λέξης. Σε όλη της τη ζωή πολέμησε προκειμένου να διατηρήσει την ανεξαρτησία του βασιλείου και του λαού της ενάντια στους Πορτογάλους. Είχε ηγετικές, διπλωματικές και στρατιωτικές ικανότητες που ανάγκασαν τόσο τους εχθρούς όσο και τους συμμάχους της να αναγνωρίσουν τη δύναμη και την κυριαρχία της. Η Ανγκόλα ή αλλιώς το Βασίλειο των Ματάμπα και Ντόνγκο ήταν μία περιοχή πλούσια σε πολιτισμό, με ήθη, έθιμα, αρχιτεκτονική και τοπία, ασυνήθιστα στο δυτικό κόσμο. Η ιστορία της Ντζίνγκα Μπάντι και του Βασιλείου των Ματάμπα και Ντόνγκο είναι μία ιστορία πολύ διαφορετική από αυτές του ευρωπαϊκού πολιτισμού τόσο για την πορεία της ενάντια σε αυτόν, όσο και για την κληρονομιά που άφησε στο βασίλειό της.

6.ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Η Τσινγκ Σι ήταν Κινέζα Πειρατίνα που έδρασε στη θάλασσα της Νότιας Κίνας τη χρονική περίοδο 1801 μ.Χ. - 1810 μ.Χ. Γεννήθηκε το 1775 μ.Χ. και ήταν ταπεινής καταγωγής. Θεωρείται η πιο πετυχημένη πειρατίνα παγκοσμίως, με τον μεγαλύτερο πειρατικό στόλο στην ιστορία, τον Κόκκινο Στόλο (πάνω από 1.800 πειρατικά πλοία 80.000 πειρατές πλήρωμα) (Banerji, U., 2016). Με το στόλο της πολέμησε εναντίον του αυτοκρατορικού στόλου της Δυναστείας των Τσινγκ, των Πορτογάλων αποικιοκρατών και του στόλου της Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών. Το 1810 απομακρύνθηκε από την πειρατεία, το πλήρωμα της απορροφηθηκε από την Κινεζική αυτοκρατορία, στην κυβέρνηση και στον στρατό και έζησε την υπόλοιπη ζωή της ειρηνικά (Carter, J., 2022).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες τον 19ομ.Χ. αι. ήταν προάγγελος για την παρακμή της Δυναστείας των Τσινγκ. Η αυτοκρατορία έφτασε στη μέγιστη ακμή της στα τέλη του 18ου μ.Χ. αι., αλλά στη συνέχεια αντιμετώπισε αρκετές δυσκολίες (Hays, J., n.d.). Η μεγάλη αύξηση του πληθυσμού σε συνδυασμό με την βαριά φορολογία, τον πληθωρισμό και τη διαφθορά των δημοσίων υπαλλήλων οδήγησε σε δύσκολες συνθήκες διαβίωσης κυρίως για τα κατώτερα στρώματα του πληθυσμού, όπως οι αγρότες και οι ψαράδες. Πολλοί από αυτούς οδηγήθηκαν σε ακραίες συνθήκες φτώχειας και αναγκάζονταν να πουλάνε τα υπάρχοντά τους ακόμα και τα σπίτια τους προκειμένου να αγοράσουν τροφή. Αρκετοί ψαράδες που αδυνατούσαν να τα βγάλουν πέρα λόγω των υψηλών φόρων στράφηκαν στην πειρατεία για την επιβίωσή τους (Harris, C., 2021).

Ο ΒΙΟΣ

Η Τσινγκ Σι γεννήθηκε στην επαρχία Γκουανγκτόνγκ, στη Νότια Κίνα και ήταν ταπεινής καταγωγής. Εργαζόταν ως σεξεργάτρια σε έναν πτωτό οικο ανοχής. Ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής στην περιοχή για τη φιλοξενία της, τις οργανωτικές και επιχειρηματικές ικανότητές της. Θεωρούνταν ιδιαίτερα επιτυχημένη επιχειρηματίας και είχε πολλούς υψηλόβαθμους πελάτες από το παλάτι, το στρατό και την υψηλή κοινωνία της Κίνας (Davidson, L., 2021). Η ζωή της ως πειρατίνα ξεκίνησε το 1801 όταν τη ζήτησε σε γάμο και την παντρεύτηκε ο Κινέζος πειρατής Ζενγκ Γι. Μία άλλη εκδοχή της ιστορίας είναι ότι την απήγαγε και την ανάγκασε να τον παντρευτεί. Η Τσινγκ Σι ζήτησε να της μεταβιβάσει το 50% του στόλου του, προκειμένου να δεχτεί, πράγμα το οποίο και έκανε (Szczeranski, K., 2019). Ο Ζενγκ Γι ήταν διοικητής του Στόλου της Κόκκινης Σημαίας που μέχρι το 1801 αποτελούνταν από 200 πλοία. Κατά τη διάρκεια της ηγεσίας του ανδρόγυνου ο αριθμός τους αυξήθηκε στα 1.800 πλοία. Ο Ζενγκ Γι είχε υιοθετήσει κι έναν γιο, βιολογικό παιδί ενός ψαρά τον Τσέουνγκ Πο Τσάι, οποίος ήταν δεύτερος στην ιεραρχία (Cartwright, M., 2021).

Το 1807 ο Ζενγκ Γι πέθανε και ο Τσέουνγκ Πο Τσάι προοριζόταν να αναλάβει την ηγεσία του στόλου. Η Τσινγκ Σι μετά το θάνατο του άντρα της, σύναψε ερωτική σχέση με το θετό του γιο και με αυτό τον τρόπο παρέμεινε στην ηγεσία του πειρατικού στόλου (Banerji, U., 2016). Ήταν η πρώτη πειρατίνα στην ιστορία με 1.800 πλοία στις διαταγές της.

Κατά τη διάρκεια της διοίκησής της, ο στόλος ήταν ανίκητος. Πολέμησε με τον αυτοκρατορικό στόλο

τον οποίο νικούσε σε τακτά χρονικά διαστήματα, τον πορτογαλικό στόλο και τον στόλο της Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών. Ένα σημαντικό επίτευγμά της ήταν η θέσπιση ενός αυστηρού πειρατικού κώδικα που εν μέσω άλλων προστάτευε τις αιχμάλωτες γυναίκες από πιθανή κακοποίηση, απαγόρευε τη μοιχεία και έλεγχε τη συμπεριφορά των πειρατών του στόλου, τόσο στο πλοίο όσο και στη στεριά (Cartwright, M., 2021). Συγκεκριμένα, οι κανόνες που θέσπισε ήταν οι εξής:

- Αν κάποιος πειρατής έδινε δικές του εντολές ή δεν ακολουθούσε τις εντολές της ηγεσίας, τον εκτελούσαν εν ψυχρώ.
- Όλα τα λάφυρα έπρεπε να παραδοθούν στους αρχηγούς για έλεγχο. Αν κάποιος πειρατής επιχειρούσε να κρύψει κάτι και τον ανακάλυπταν του έκοβαν ένα μέλος του σώματός του ανάλογα με το μέγεθος του εγκλήματος.
- Οι πειρατές που ήταν πιστοί, ειλικρινείς και άξιοι ήταν ιδιαίτερα σεβαστοί και αμοίβονταν ανάλογα.
- Οι πειρατές όφειλαν να φέρονται στις γυναίκες αιχμαλώτους με σεβασμό. Η αιχμαλωσία γινόταν με βάση την εξωτερική τους εμφάνιση και οι αδύναμες, οι έγκυες και οι άσχημες ελευθερώνονταν το γρηγορότερο δυνατό.
- Οι όμορφες γυναίκες παρέμειναν αιχμάλωτες προκειμένου να ζητηθούν λύτρα, είχαν όμως τη δυνατότητα να παντρευτούν πειρατές αν το επιθυμούσαν και τα δύο μέρη.
- Η απιστία και ο βιασμός απαγορεύονταν και οι παραβάτες τιμωρούνταν με απαγχονισμό. Αν τα δύο μέρη είχαν προβεί σε συναινετικές ερωτικές πράξεις χωρίς να παντρευτούν εκτελούνταν και οι δύο.

Οι επιτυχίες του πειρατικού στόλου κράτησαν μέχρι το 1809, οπότε και ο πορτογαλικός στόλος ενισχυμένος νίκησε και αποδεκάτισε το στόλο της Τσινγκ Σι στη ναυμαχία του Χούμεν (Murray, D. H., 1987). Αποδεχόμενη την κατάσταση, η Τσινγκ Σι αποφάσισε να παραδώσει το στόλο της στο παλάτι και να συνταξιοδοτηθεί. Ο αυτοκράτορας θέλοντας απεγνωσμένα να δοθεί μία λύση στο μεγάλο πρόβλημα των πειρατών, έδωσε χάρη σε όλο το πλήρωμα της και προσέλαβε τον Τσέουνγκ Πο Τσάι και όσους από το πλήρωμά ήθελαν να γίνουν μέρος του αυτοκρατορικού στόλου, πολεμώντας την πειρατεία στη θάλασσα της Κίνας. Ο Τσέουνγκ Πο αποδέχτηκε την πρόσκληση και υπηρέτησε ως καπετάνιος του αυτοκρατορικού στόλου της Γκούανγκτονγκ στον οποίο παρέμεινε μέχρι το θάνατό του το 1822 (Elleman, B.A., Forbes, A. και Rosenberg, D.A., 2010).

Η Τσινγκ Σι εγκατέλειψε την πειρατεία και με την περιουσία που είχε αποκτήσει, άνοιξε ένα κατάστημα τζόγου, έναν οίκο ανοχής και ασχολήθηκε με το εμπόριο αλατιού. Δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες για τη μετέπειτα ζωή της, όμως είναι γνωστό ότι έκανε δύο παιδιά με τον Τσέουνγκ Πο και πέθανε ειρηνικά στον ύπνο της το 1844μ.Χ. (Banerji, U., 2016).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Οι αυτοκράτορες της Δυναστείας Τσινγκ δεν ήταν Κινέζοι αλλά Μαντσού, νομάδες Μογγολικής καταγωγής. Εξέδωσαν νόμους που επέβαλαν την δική τους ενδυμασία και απαγόρευαν την παραδοσιακή ενδυμασία των Κινέζων ή Χαν (Ευθυμίου Μ. Δ., 2016). Καθώς τα ρούχα αυτά προορίζονταν για ιππείς, είχαν χαλαρή εφαρμογή και φαρδιά μανίκια. Οι Μαντσού έδιναν έμφαση περισσότερο στην άνεση και στην πρακτικότητα παρά στην αισθητική. Το χαρακτηριστικό ένδυμα της περιόδου ήταν το quizhuang, ένα μακρύ ένδυμα που στερεωνόταν λοξά στα δεξιά με κουμπιά και θηλιές, ενώ στο κάτω μέρος του είχε δύο ή τέσσερις σχισμές (δύο στο πλάι, ή και άλλες δύο μπρος και πίσω). Το ένδυμα αυτό ήταν κοινό σε όλες τις τάξεις αλλά οι κατώτερες φορούσαν πιο κοντά quizhuang, ώστε να μην τους δυσκολεύουν στην δουλειά τους, από πιο ευτελή υφάσματα. Άνδρες και γυναίκες φορούσαν παντελόνια πάνω από λευκές κάλτσες, και μαύρα παπούτσια με χοντρή άσπρη σόλα ώστε το πόδι να μένει στεγνό (Τσινγκ Σι, Εικ. 1-5, 8).

ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ

Καθώς δεν υπάρχουν ακριβείς απεικονίσεις ούτε λεπτομερείς περιγραφές της, στην απεικόνισή της πειρατίνας λήφθηκαν υπόψιν επί μέρους στοιχεία που συνέθεταν της ταυτότητά της. Λεγόταν ότι ήταν Τάνκα. Οι γυναίκες Τάνκα δεν ακολουθούσαν την Κινεζική παράδοση του δεσίματος των ποδιών (foot-binding), αλλά φορούσαν μαύρα παπούτσια σε σχήμα βάρκας. Επίσης, ήταν παντρεμένη (και ύστερα χήρα), και οι παντρεμένες γυναίκες τυπικά στερώναν τα μαλλιά τους πίσω με μια διακοσμημένη φουρκέτα. Καθώς συμμετείχε σε μάχες, ένα μακρύ ρούχο θα την εμπόδιζε στις κινήσεις της (Τσινγκ Σι, Εικ. 16). Για αυτόν τον λόγο φοράει ένα κοντό quizhuang σαν γιλέκο, στα χρώματα του κόκκινου στόλου. Στην πρώτη έκφραση η Τσινγκ Σι φοράει ενδυμασία εμπνευσμένη από μια σειρά από ελαιογραφίες ενός ανώνυμου Κινέζου ζωγράφου που απεικονίζουν εταίρες της εποχής, καθώς και πορträίτα του Τζόρτζ Τσίννερι (Τσινγκ Σι, Εικ. 6 και 7). Φοράει κρεμαστά γαλάζια σκουλαρίκια (kingfisher) με μαργαριτάρια, και φουρκέτες με ροζ άνθη κοσμούν τα μαλλιά της.

ΖΕΝΓΚ ΠΙ

Ο Ζενγκ Πι ήταν ο πρώτος άντρας της, με καταγωγή από οικογένεια πειρατών. Ενεπλάκη για πολλά χρόνια στους πολέμους Tày Sơn στο Βιετνάμ (Murray, D. H., 1987), γεγονός που είχε ως συνέπεια την αύξηση της επιρροής του στις ακτές. Γι'αυτό απεικονίζεται να φέρει τουρμπάνι, ένα Βιετναμέζικο έθιμο. Όπως η Τσινγκ Σι είναι ντυμένος στα κόκκινα και φοράει ένα κοντό σκούρο quizhuang πάνω από ένα πιο μακρύτερο κόκκινο με κολάρο. Στην μέση του έχει περασμένο ένα hudiedao, το οποίο αποτελείται από δύο μικρά σπαθιά το ένα πίσω από το άλλο (η μία τους πλευρά είναι επίπεδη, ώστε να αποθηκεύονται εύκολα σε μια θήκη), τα οποία ήταν ιδανικά για μάχες σώμα με σώμα όπως πάνω σε ένα πλοίο.

ΤΣΕΟΥΝΓΚ ΠΟ ΤΣΑΙ

Τον Τσεουνγκ Πο περιγράφει ένας Άγγλος Αιχμάλωτος, ο Ρίτσαρντ Γκλάσπουλ: Όταν τον παρουσίασαν μπροστά του βρισκόταν καθισμένος και φορούσε μια μωβ ρόμπα από μετάξι. Φαινόταν σχετικά εύσωμος αλλά επιβλητικός (Yung-lun Y. and Karl Friedrich N., 2013). Από την περιγραφή του Άγγλου φαίνεται να τον διακατέχει μια τάση εκκεντρικότητας. Γι'αυτόν τον λόγο, στο ντοκιμαντέρ φοράει ένα κίτρινο παντελόνι κάτω από μωβ qhizuang και μαύρες μπότες. Καπνίζει όπιο, το οποίο σύμφωνα με τον Άγγλο αιχμάλωτο ήταν μία από τις αγαπημένες ασχολίες των πειρατών, μαζί με τα τυχερά παιχνίδια (Τσινγκ Σι, Εικ. 13 και 12).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Η Εταιρεία των Ανατολικών Ινδιών αναδείχτηκε σε μεγάλο παίχτη στην σκηνή της Γκουανγκντόνγκ, εκμεταλλεζόμενη την δράση των πειρατών ώστε να υποσκάψει περαιτέρω την δύναμη του αυτοκράτορα. Με το πρόσχημα της προσφοράς βοήθειας στην καταπολέμηση των πειρατών, επεδίωκαν να εκτιμήσουν την ναυτική δύναμη των κινεζικών αρχών. Ήταν οι ίδιοι που προμήθευαν τους πειρατές με όπλα, με την ελπίδα ότι θα υπερίσχυαν και η Κίνα θα αναγκαζόταν να τους ζητήσει τελικά βοήθεια. Οι αξιωματικοί των Ανατολικών Ινδιών ξεχωρίζουν από το κόκκινο τζάκετ με μαύρο περίγραμμα και τις επωμίδες με πλεκτές χρυσές λωρίδες (Reid, S., 2012). Φοράνε εφαρμοστό λευκό γιλέκο και παντελόνι, και από μέσα πουκάμισο με ψηλό γιακά και ένα μαύρο μαντήλι περασμένο στον λαιμό. Ο αξιωματικός κρατάει ένα τρίκορφο καπέλο και φοράει γάντια και ψηλές δερμάτινες μπότες. Οι τάσεις της εποχής ως προς την κόμη ήταν οι μπούκλες και η φαβορίτες, με τους άνδρες να προσθέτουν όγκο στην κορυφή των μαλλιών τους (Τσινγκ Σι, Εικ. 9 και 10).

ΖΑΝΓΚ ΜΠΑΙ ΛΙΝΓΚ

Ο Ζανγκ Μπάι Λινγκ ήταν αυτοκρατορικός εκπρόσωπος και διετέλεσε κυβερνήτης της Νότιας επαρχίας Γκουανγκντόνγκ, η οποία στις αρχές του 19ου αιώνα λυμαινόνταν από τους πειρατές. Ο Μπάι Λινγκ αντί

να επιμένει στις απευθείας αναμετρήσεις όπως οι προκάτοχοί του, κατάφερε να ελκύσει χιλιάδες πειρατές στην πλευρά του δίνοντας αμνηστειες και δώρα. Η ενδυμασία του είναι η τυπική στολή του μανδαρινού (κινέζου δημοσίου υπαλλήλου) διοικητή επαρχίας (Τσινγκ Σι, Εικ. 14, 15 και 17). Η στολή της νότιας επαρχίας αποτελείται από ένα μακρύ μπλε qhūizuang. Από μέσα φοράει άλλο ένα, με μανίκια σε σχήμα πετάλου. Στο κέντρο φέρει το μανδαρινικό τετράγωνο, το οποίο ήταν διακριτικό της βαθμίδα των μανδαρινών. Στην περίπτωση των υψηλόβαθμων αξιωματούχων το τετράγωνο απεικόνιζε έναν γερανό (Dine, S.M., 2022). Ένα κόκκινο καπέλο από το οποίο κρεμόταν ένα φτερό παγωνιού, ένα κολάρο σε σχήμα σύννεφου και το chao zu, ένα μακρύ σκοινί με χάντρες περασμένο γύρω από τον λαιμό του, συμπλήρωναν την εμφάνιση του. Ο Μπάι Λινγκ φορά μπότες όχι μόνο ως ένδειξη πλούτου, αλλά και ανωτερότητας: Ένα ζευγάρι υπολογίζεται ότι κόστιζε όσο ο ετήσιος μισθός ενός υπηρέτη.

ΓΚΟΥΟ ΠΟΝΤΑΙ

Επικεφαλής του μαύρου στόλου, του δεύτερου μεγαλύτερου στόλου της πειρατικής συνομοσπονδίας. Ο Γκούο Ποντάι ήταν αρκετά φιλόδοξος και δεν του αρκούσε η δεύτερη θέση. Σύντομα κήρυξε ανεξαρτησία, και ήταν ο πρώτος αρχηγός που λιποτακτήσε στον Μπάι Λινγκ, σημαίνοντα τίτλος τέλους για την πειρατεία στην περιοχή (Yung-lun Y. και Karl Friedrich N., 2013). Ο Μπάι Λινγκ με την σειρά του, δεν δίστασε να αδράξει την ευκαιρία, δίνοντας αμνηστία στον ίδιο και στους άνδρες του. Ο Γκούο Ποντάι ως κυβερνήτης του μαύρου στόλου, είναι ντυμένος στα μαύρα. Όπως και ο Τσέουνγκ Πο, έχει την χαρακτηριστική πλεξούδα των Μαντζού, άλλο ένα υποχρεωτικό μέτρο για τους άνδρες της αυτοκρατορικής Κίνας: Οι Μαντζού είχαν θεσπίσει τον “νόμο της πλεξούδας” (queue order), σύμφωνα με τον οποίο οι άνδρες έπρεπε να ξυρίζουν το μισό τριχωτό της κεφαλής μέχρι τα αυτιά, και να πλέκουν τα υπόλοιπα μαλλιά τους σε πλεξούδα (Τσινγκ Σι, Εικ. 11). Το τίμημα για την παραβίαση του νόμου ήταν, με ελάχιστες εξαιρέσεις, ο θάνατος.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντος για το επεισόδιο της Τσινγκ Σι κινείται σε δύο επίπεδα. Το πρώτο αφορά την έρευνα γύρω από το περιβάλλον στο οποίο ζούσαν κατά κύριο λόγο οι πειρατές, δηλαδή τα πειρατικά κινέζικα πλοία. Το δεύτερο μελετά την αρχιτεκτονική της Δυναστείας των Τσινγκ. Δόθηκε μεγαλύτερη έμφαση στα πειρατικά κινέζικα πλοία, καθώς ήταν το κύριο περιβάλλον διαμονής και δραστηριοποίησης της Τσινγκ Σι και του στόλου της.

Οι πηγές για τους τύπους των κινέζικων πλοίων που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη Δυναστεία των Τσινγκ είναι περιορισμένες. Η Κίνα έχει μία μακρά παράδοση στην κατασκευή πλοίων, η οποία χρονολογείται τουλάχιστον από τον 2ο π.Χ. αι. Κάθε δυναστεία δημιουργούσε τους δικούς της τύπους πλοίων με εξαίρεση το είδος κινέζικου πλοίου “junk” το οποίο χρονολογείται από τον 2ο π.Χ. αι. και χρησιμοποιείται κατά τη διάρκεια της Δυναστείας των Τσινγκ. Ο συγκεκριμένος τύπος πλοίου τον 19ο μ.Χ. αι. χρησιμοποιούνταν κυρίως για εμπόριο. Με την πάροδο των χρόνων άρχισε να χρησιμοποιείται στις ναυμαχίες και αποτέλεσε μέρος τόσο του αυτοκρατορικού στόλου όσο και του πειρατικού. Χρησιμοποιήθηκε ευρέως στους δύο Πολέμους του Οπίου από τον αυτοκρατορικό στόλο εναντίων των Αμερικάνων, των Βρετανών και των Γάλλων. Πηγές αναφέρουν και δύο άλλους τύπους κινέζικων πλοίων που χρησιμοποιήθηκαν για να ναυμαχίες το “tongan ship” και το “feng ship” για τα οποία δεν υπάρχει επαρκής πληροφόρηση. Για τον σχεδιασμό των κινέζικων πλοίων του Art Book χρησιμοποιήθηκαν κυρίως οι πληροφορίες που αφορούν τον πρώτο τύπο πλοίων το “junk ship”, καθώς είναι αυτός διαχρονικά εμφανίζεται στις ιστορικές πηγές αναφορικά με τα κινέζικα πλοία (Hays, J., n.d., CAI QIAN AND QING-ERA CHINESE PIRATE).

Η αρχιτεκτονική της Δυναστείας των Τσινγκ ήταν αυτή που επικράτησε τον 19ο μ.Χ. αι. Τα βασικά χαρακτηριστικά της ήταν η χρήση στοιχείων της κινέζικης αρχιτεκτονικής της προηγούμενης Δυναστείας των Μινγκ και ο συνδυασμός τους τόσο με στοιχεία ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής όσο και με στοιχεία της

φυλής Μάντσου - από την οποία και αναπτύχθηκε η Δυναστεία. Η φυλή Μάντσου ήταν γνωστή για τη χρήση ξύλου στην αρχιτεκτονική της, στοιχείο που κυριάρχησε στην αρχιτεκτονική του 19ου μ.Χ. αι. στην Κίνα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι τα Θερινά Ανάκτορα του Πεκίνου, ο Κήπος Κιαλόνγκ στην Απαγορευμένη Πόλη και τα Παλιά Θερινά Ανάκτορα (Pekin University Library, 2010).

Για το Art Book επιλέχθηκε να σχεδιαστεί τμήμα των Θερινών Ανακτόρων του Αυτοκράτορα, ως πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα της αρχιτεκτονικής της Δυναστείας των Κινγκ. Η άποψη των Θερινών Ανακτόρων που επιλέχθηκε είναι η όψη που βλέπει τη λίμνη, τον κύριο βουδιστικό ναό “Tower of Buddhist Incense” και μία από τις παγόδες των ανακτόρων - χαρακτηριστικό κτίριο της κινέζικης αρχιτεκτονικής.

ΘΕΡΙΝΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Τα Θερινά Ανάκτορα του Αυτοκράτορα είναι ένα συγκρότημα περίπου 2,9κ.χμ., αναπτύσσονται γύρω από τη λίμνη Κούνμινγκ και βρίσκονται στο Πεκίνο, . Τα πρώτα κτίρια του συγκροτήματος χρονολογούνται από τον 12ο μ.Χ. αι. και μέχρι τον 18ο μ.Χ. αι. χρησιμοποιούνταν περιοδικά από τους εκάστοτε Κινέζους αυτοκράτορες. Επί της Δυναστείας των Τσινγκ, στο συγκρότημα κατασκευάστηκαν αυτοκρατορικοί κήποι, ένα νέο παλάτι, ο βουδιστικός ναός “Tower of Buddhist Incense” και διάφορα συμπληρωματικά κτίρια για τη διασκέδαση της αυτοκρατορικής οικογένειας. Τα ανάκτορα καταστράφηκαν δύο φορές κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Πολέμου του Οπίου το 1856 και της Εξέγερσης των Μπόξερ το 1899. Πλέον έχουν αποκατασταθεί πλήρως είναι επισκέψιμα για το ευρύ κοινό (UNESCO World Heritage Centre, 2009, Summer Palace, an Imperial Garden in Beijing).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, η Τσινγκ Σι είναι μία από τους πιο σημαντικούς πειρατές της ιστορίας. Παρ’ ότι γυναίκα και μικρή σε ηλικία (όταν παντρεύτηκε τον Ζενγκ Γι ήταν 26 χρονών) αποδείχθηκε ικανή να ηγηθεί με επιτυχία ενός ολόκληρου στόλου 1.800 πλοίων και 80.000 μελών πληρώματος. Αν και η ηγεσία της ήταν σύντομη, στέφθηκε με πολλές στρατιωτικές επιτυχίες στη διάρκειά της, ανελίχθη στην μεγαλύτερη ναυτική δύναμη της Θάλασσας της Νότιας Κίνας και αποσύρθηκε με τους δικούς τους όρους, όταν το αποφάσισε, περνώντας το υπόλοιπο της ζωής της ειρηνικά, διευθύνοντας τις επιχειρήσεις της.

7.ΣΕΚΟΓΙΑ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ο Σεκόγια ήταν ένας ιθαγενής Αμερικάνος, μέλος της φυλής Τσερόκι. Ήταν ο πρώτος ιθαγενής Αμερικάνος που δημιούργησε ένα αλφάβητο για τη φυλή του, το αλφάβητο των Τσερόκι, το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα. Γεννήθηκε το 1770 και ασχολήθηκε με διάφορα επαγγέλματα όπως η αργυροχοΐα, το εμπόριο και η σιδηρουργία. Από το 1809 μέχρι το 1821 μελετούσε τη γλώσσα των Τσερόκι και προσπαθούσε να δημιουργήσει το πρώτο τους αλφάβητο. Το 1821 ολοκλήρωσε το συλλαβικό αλφάβητο και το 1825 η φυλή των Τσερόκι άρχισε να τη χρησιμοποιεί ευρέως και την υιοθέτησε ως επίσημη γραπτή γλώσσα της φυλής (Encyclopedia Britannica, n.d., Sequoyah).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες του 18ου μ.Χ. αι. στη Βόρεια Αμερική χαρακτηρίζονταν από συνεχείς αναταραχές, πολέμους και βίαιες συρράξεις. Ο Σεκόγια γεννήθηκε λίγο μετά το τέλος του Γαλλοϊνδιανικού πολέμου για την κυριαρχία στη Βόρεια Αμερική μεταξύ των Βρετανών και των Γάλλων (1754 μ.Χ. - 1763 μ.Χ.). Η προσπάθεια από τις ευρωπαϊκές χώρες για την επικράτηση στη νέα αποικία συνοδεύτηκε από την βίαιη μετακίνηση των ιθαγενών φυλών, προκειμένου οι αποικιοκράτες να εκμεταλλευτούν τα εδάφη τους. Η φυλή των Τσερόκι το 18ο μ.Χ. αι. συμμετείχε σε πολεμικές συρράξεις τόσο με τους Ευρωπαίους, όσο και με άλλες ιθαγενείς φυλές λόγω της αποικιοκρατίας. Επίσης, αναγκάστηκε μέσω της βίας να εγκαταλείψει τα εδάφη της στην Τζόρτζια, όταν βρέθηκε εκεί χρυσός και να μετακινηθεί στην περιοχή της Οκλαχόμα, όπου εγκαταστάθηκε στη συνέχεια. Όλα τα παραπάνω γεγονότα επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τη ζωή του Σεκόγια και δημιούργησαν τα κατάλληλα ερεθίσματα για να συνθέσει το αλφάβητο των Τσερόκι (The Editors of Encyclopedia Britannica, 2018, Cherokee).

Ο ΒΙΟΣ

Ο Σεκόγια γεννήθηκε στην πόλη Τάσκιγκι της φυλής των Τσερόκι. Η οικογένειά του ήταν μονογονεϊκή και μεγάλωσε με τη μητέρα του, η οποία εικάζεται ότι άνηκε στον στενό οικογενειακό κύκλο ενός αρχηγού της φυλής. Μεγάλωσε χωρίς να λάβει κάποια εκπαίδευση και δεν έμαθε ποτέ την αγγλική γλώσσα. Κατά τη διάρκεια των νεότερων χρόνων του έπαθε ένα ατύχημα, το οποίο τον κατέστησε κουτσό. Μερικοί ιστορικοί αποδίδουν στην αναπηρία του το γεγονός ότι δεν υπήρξε ποτέ ιδιαίτερα πετυχημένος γεωργός ή πολεμιστής. Κατά τη διάρκεια της ζωής του, άλλαξε αρκετές φορές επάγγελμα μέχρι να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στη δημιουργία του αλφαβήτου. Η πρώτη του δουλειά ήταν αργυροχόος και ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής. Δυστυχώς δεν υπάρχουν γνωστά έργα του, καθώς δεν τα υπέγραφε ποτέ. Στη συνέχεια, ασχολήθηκε με τη γεωργία και το εμπόριο, το οποίο τον οδήγησε στον αλκοολισμό και αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες. Συνειδητοποιώντας το πρόβλημα που είχε, εγκατέλειψε τις προηγούμενες δουλειές του και στράφηκε στη σιδηρουργία, την οποία και άσκησε μέχρι να ξεκινήσει τη δημιουργία του αλφαβήτου (Encyclopedia Britannica, n.d., Sequoyah).

Το 1809 ξεκίνησε να μελετά τη πιθανότητα δημιουργίας ενός αλφαβήτου της γλώσσας των Τσερόκι. Αφορμή για τη μελέτη στάθηκε η επαφή του με τους Βρετανούς. Ο Σεκόγια ήταν πεπεισμένος πως η υπεροχή των Ευρωπαίων έναντι της φυλής του ήταν ο γραπτός λόγος. Πίστευε ότι ο γραπτός λόγος μπορούσε να συλλέξει και να μεταδώσει περισσότερες πληροφορίες στη φυλή του, να αυξήσει τις γνώσεις της και να τη βοηθήσει

να διατηρήσει την ανεξαρτησία της (New Georgia Encyclopedia, n.d., Sequoyah). Η προσπάθειά του ολοκληρώθηκε το 1821, οπότε και άρχισε να μεταδίδει το εύρημά του στους ανθρώπους της φυλής.

Όσο ανεπτυγμένη αντίληψη για τη μετάδοση των γνώσεων είχε ο Σεκόγια, τόσο συντηρητική σκέψη είχαν οι υπόλοιποι Τσερόκι. Η δημιουργία του αλφαβήτου αρχικά δεν έγινε δεκτή στη φυλή. Οι Τσερόκι πίστευαν ότι ο γραπτός λόγος εμπεριέχει μάγια και δεν ήθελαν να έχουν καμία επαφή. Ο Σεκόγια δικάστηκε για τη δημιουργία του αλφαβήτου και εκλήθη να αποδείξει ότι η χρήση του δεν σχετίζεται με τη χρήση μαγείας. Όταν το δικαστήριο πείστηκε γι' αυτό, άνοιξε ο δρόμος για την ευρεία χρήση του από τη φυλή.

Σημαντικό ρόλο στην αποδοχή του αλφαβήτου από τους Τσερόκι, έπαιξε η εξάχρονη κόρη του, στην οποία έμαθε το αλφάβητο και με την οποία έκανε επίδειξη της χρήσης του μέσω της ανάγνωσης και της αποστολής γραμμάτων, προκειμένου οι συνάνθρωποί τους να το καταλάβουν και να δεχτούν να το χρησιμοποιήσουν (education.nationalgeographic.org, n.d., Sequoyah and the Creation of the Cherokee Syllabary). Το 1830μ.Χ. το 90% της φυλής ήξερε να διαβάζει και γράφει στη γλώσσα του. Σήμερα η γλώσσα διδάσκεται στα σχολεία της Οκλαχόμα και της Βόρειας Καρολίνας των Η.Π.Α. και παραμένει σε χρήση από τα μέλη της φυλής. Ο Σεκόγια λόγω του αλφαβήτου το 1824 έλαβε μετάλλιο από το Εθνικό Συμβούλιο των Τσερόκι (Okhistory.org, 2019, Sequoyah).

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΤΣΕΡΟΚΙ

Το αλφάβητο των Τσερόκι αποτελείται από συλλαβές που αντιπροσωπεύουν φθόγγους της γλώσσας. Τα σύμβολα του αλφαβήτου είναι ογδονταπέντε και έχουν επιρροές από το λατινικό, το ελληνικό και εβραϊκό αλφάβητο.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Τα πορτραίτα του Τσαρλς Μπερντ Κινγκ (1785-1862) και του Τζωρτζ Κάτλιν (1796-1872) απαθανατίζουν πολλούς Ινδιάνους αρχηγούς και πολιτικούς, δίνοντας πολλές πληροφορίες για την εμφάνιση των Ινδιάνων στις αρχές του 19ου αιώνα (Σεκόγια, Εικ. 13, 17, 18 και 19). Όπως και οι φυλές της Αφρικής, ο τρόπος ένδυσης διαφοροποιούνταν ανά γεωγραφική περιοχή και φυλή. Οι Τσερόκι συγκεκριμένα είχαν αρχίσει από τον προηγούμενο αιώνα να έρχονται σε επαφή με τους Ευρωπαίους. Ο τρόπος ένδυσής τους υποδήλωνε μια μετάβαση σε πιο ευρωπαϊκά πρότυπα, χωρίς να παύει να διατηρεί πολλά Ιθαγενούς προέλευσης στοιχεία (Σεκόγια, Εικ. 7). Σε γενικές γραμμές ήταν μεσαίου έως ψηλού αναστηματος και είχαν από ερυθρόδερμη έως μελαχρινή επιδερμίδα, ίσια κατάμαυρα μαλλιά, μαύρα μάτια, ψηλά ζυγωματικά και λεπτά χείλη. Έτειναν να είναι λεπτοί και χωρίς μούσια (Saunders, E.G., 1969).

ΣΕΚΟΓΙΑ

Η ενδυμασία του Σεκόγια αποτελεί παράδειγμα της καθημερινής ενδυμασίας ενός Τσερόκι: Το πιο σημαντικό στοιχείο στην ενδυμασία των ανδρών αποτελούσε το παραδοσιακό Ινδιάνικο παντελόνι, συνήθως από δέρμα ελαφιού. Αυτός ο τύπος του παντελονιού μαζί με τα Ινδιάνικα μοκασίνια ήταν αδιάβροχα και πιο άνετα από τις σκληρές μπότες και εφαρμοστές βράκες των Ευρωπαίων, επομένως επρόκειτο για τα τελευταία στοιχεία που εγκατέλειψαν. Ο Σεκόγια φορά ένα πορτοκαλί πουκάμισο, και από πάνω μια μη εφαρμοστική ρόμπα, που δένεται με ζώνη στην μέση. Στους Τσερόκι άρεσε να διακοσμούν τον εαυτό τους με ασημένια στοιχεία, και ο Σεκόγια φορά ένα μετάλλιο στον λαιμό του. Τα μαλλιά του καλύπτει ένα τουρμπάνι, μόδα που ακολουθούσαν οι πολλοί Τσερόκι (Σεκόγια, Εικ. 3-6)

ΑΓΙΟΚΑ

Η κόρη του Σεκόγια. Φοράει πουκάμισο. Οι άνδρες Τσερόκι κατά βάση φορούσαν πιο έντονα και φανταχτερά

χρώματα από τις γυναίκες (Saunders, E.G., 1969), και η Αγιόκα φοράει μια απλή λευκή πουκαμίσα, πάνω από μια δερμάτινη φούστα που καταλήγει σε κρόσσια και τυλίγεται γύρω από το σώμα. Φοράει επίσης μοκασίνια. Τα μαλλιά της είναι περασμένα σε δύο πλεξούδες και στον λαιμό της έχει περασμένο ένα τσόκερ από κόκκαλο.

ΑΝΤΡΙΟΥ ΤΖΑΚΣΟΝ

Στρατηγός και επικεφαλής του στρατού των Αμερικανών και Τσερόκι ενάντια της φυλής Μασκόγκι (ή Κρικ) στην μάχη του Horseshoe Bend, μάχη κομβική στην μετέπειτα εξέλιξη των Τσερόκι (Σεκόγια, Εικ. 7 και 8). Ο Τζάκσον, έχοντας συνειδητοποιήσει την (ανησυχητικά) ραγδαία πρόοδο των Τσερόκι, αναδείχθηκε σε εχθρό της φυλής στην συνέχεια, δωροδοκώντας πολλούς αρχηγούς Τσερόκι σε ανταλλαγμα με τα πατρογονικά τους εδάφη (Saunders, E.G., 1969). Στην συνέχεια θα γινόταν ο 7ος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Τζάκσον είναι ενδεδυμένος με την στρατιωτική περιβολή του στρατηγού (Major General) (Σεκόγια, Εικ. 9-12). Σύμφωνα με τις περιγραφές των σύγχρονων του, ήταν χλωμός, ψηλόλιγνος με γωνιώδες πρόσωπο και διαπεραστικά γκριζογάλανα μάτια (Goff, R.C., 1969).

ΜΕΝΑΓΟΥΑ

Πολεμιστής της φυλής με το όνομα “Κόκκινες Βέργες”, την πιο “σκληρόπυρηνική” παράταξη της φυλής Κρικ (McKenney, T.L., Hall, J., Todd, H.B. και Todd, J.Z., 1872). Πολλοί καλλιτέχνες έχουν απαθανάτισει την παράδοση του μεγάλου πολεμιστή στον μετέπειτα Αμερικανό Πρόεδρο, χαρακτηριστικό της γενικότερης προπαγάνδας για τους “βαρβάρους” ιθαγενείς (Σεκόγια, Εικ. 11). Η ενδυμασία του ταιριάζει με την εικόνα που έχει ο ευρύτερος πληθυσμός για τους Ινδιάνους, αντικατοπτρίζει δε τις παραδοσιακές αξίες που εκπροσωπούσε, ενάντια σε οποιαδήποτε ξενόφερτη επιρροή: Ο Μενάγουα έχει ξυρισμένα τα πλαινά της κεφαλής (λεγόμενη Μοϊκάνα), ενώ στην κορώνα φορά βαμμένο κόκκινο τρίχωμα από ελάφι, συνήθεια της εποχής, καθώς και βαμμένα φτερά, ένα καθολικό σύμβολο κύρους για τις Ινδιάνικες φυλές. Τα μαλλιά του είναι περασμένα σε ασημένιους κρίκους, ενώ φορά ασημένιο περιτραχήλιο (gorget) και περιβραχιόνια. Στον ώμο έχει περασμένη μια τσάντα ώμου Μασκόγκι (τσάντα bandolier) και φέρει τσεκούρι στην ζώνη. Φορά σκουλαρίκι που αγκαλιάζει το αυτί, με την τεχνική του χωρισμού των λοβών του αυτιού και το πέρασμα ενός ασημένιου σύρματος κατά μήκος της έλικας. Τέλος, φορά το κλασικό Ινδιάνικο παντελόνι με κρόσσια και δερμάτινα μοκασίνια.

ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΓΟΥΟΡΚΕΣΤΕΡ

Αμερικανός Ιεραπόστολος και υποστηρικτής της κυριαρχίας των Τσερόκι. Χάρη στη δράση του, οι Τσερόκι απέκτησαν εφημερίδα. Ανάμεσα στην αναγκαστική απομάκρυνση από την περιοχή των Τσερόκι ως “λευκού”, και την φυλακή, δεν δίστασε να επιλέξει το δεύτερο. Στην αναπαράσταση του λήφθηκε υπόψιν μια φωτογραφία του που έχει σωθεί και απεικονίζει τον Γουόρκεστερ καθισμένο οκλαδόν, να κρατά μια Βίβλο και να φορά δυτικά ρούχα κάτω από μια μακριά ανοιχτόχρωμη ρόμπα των Τσερόκι (Σεκόγια, Εικ. 14).

ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΣΕΡΟΚΙ

Το επίτευγμα του Σεκόγια δεν σταμάτησε στην δημιουργία του αλφαβήτου. Η επιτυχία του δεν θα σήμαινε τίποτα αν δεν πείθονταν πρώτα οι αρχηγοί των Τσερόκι ότι δεν πρόκειται για μαγεία. Γι’ αυτόν τον λόγο εκείνος και η κόρη του έπρεπε συναντήσουν πολλούς αρχηγούς και να τους πείσουν για την χρηστικότητα του.

ΤΖΟΥΝΑΛΟΥΣΚΑ

Ο Τζουναλούσκα ήταν μια διάσημη φιγούρα των Τσερόκι. Σε αντίθεση με τον Τζον Ρος, η περιγραφή του οποίου θα ακολουθήσει στην συνέχεια, ο Τζουναλούσκα ακολουθεί την παράδοση: Έχει περασμένη κορδέλα στα μαλλιά, φορά σκουλαρίκια κρίκους και μια μακριά κόκκινη εσάρπα με κίτρινο περίγραμμα (Σεκόγια, Εικ.

15 και 16). Φορά απλό πουκάμισο, και στον ώμο έχει περασμένο ασημένιο περιβραχιόνιο, μια στυλιστική επιλογή πολλών Τσερόκι.

TZON ΡΟΣ

Ο Τζον Ρος θεωρήθηκε ο πατριάρχης των Τσερόκι. Μιλούσε άπταιστα αγγλικά και είχε στην κατοχή του πολλά στρέμματα φυτειών. Εκλέχτηκε πρόεδρος του Συμβουλίου των Τσερόκι για την πολιτική του οξύνιοια. Παρόλο που σε πολλά πορτραίτα του απεικονίζεται να έχει πλήρως ενσωματώσει την δυτική κουλτούρα, παρέμεινε στυγνός υπερασπιστής των δικαιωμάτων της φυλής του. Έτσι και στην σειρά, εμφανίζεται να φοράει την παραδοσιακή ρόμπα δεμένη στην μέση με ζώνη που φέρει γεωμετρικά μοτίβα Τσερόκι, τσάντα, παντελόνι και μοκασίνια. Από μέσα φορά δυτικό πουκάμισο που ανοίγει στο πηγούνι και γύρω από τον λαιμό έχει περασμένο μαύρο μαντήλι. Έχει κοντοκουρεμένα μαλλιά, σύμφωνα με την τάση των Αμερικάνων αστών (Σεκόγια, Εικ. 17 και 18).

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντος για το επεισόδιο του Σεκόγια περιλαμβάνει δύο βασικούς τομείς. Ο πρώτος είναι η παραδοσιακή αρχιτεκτονική των Τσερόκι και ο δεύτερος είναι το φυσικό περιβάλλον.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΤΣΕΡΟΚΙ

Η παραδοσιακή αρχιτεκτονική των Τσερόκι χρησιμοποιεί δομικά υλικά του περιβάλλοντος, όπως το ξύλο, το χώμα και το άχυρο. Οι άνθρωποι της φυλής κατοικούσαν σε οχυρωμένες πόλεις οι οποίες αποτελούνταν από κατοικίες και το κτίριο του συμβουλίου. Οι κατοικίες χωρίζονται σε χειμωνιάτικες και καλοκαιρινές. Οι χειμωνιάτικες κατοικίες είχαν ένα άνοιγμα για είσοδο και έξοδο και κατασκευάζονταν από λάσπη, ξύλο και χώμα. Αντίθετα, οι καλοκαιρινές κατοικίες ήταν τελείως ανοιχτές και κατασκευάζονταν από ξύλο και λεπτά κλαδιά. Και οι δύο υποτύποι χτίζονταν στην ανθρώπινη κλίμακα. Το κτίριο του συμβουλίου ήταν το κεντρικό κτίριο στο οποίο συνεδρίαζαν τα μέλη της φυλής προκειμένου να συζητήσουν τα διάφορα θέματα που προέκυπταν. Το κτίριο ήταν μεγαλύτερο από τις κατοικίες, πιο επιβλητικό και τα δομικά υλικά του ήταν το ξύλο και το χώμα (Rodning C., 2015).

Κατά τη διάρκεια της αποικιοκρατίας, η αρχιτεκτονική των Τσερόκι άρχισε να δέχεται επιρροές από τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στις κατοικίες των επιφανών Τσερόκι που είχαν την οικονομική δυνατότητα να υποστηρίξουν αυτού του είδους τις κατοικίες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κατοικία του Τζον Ρος (Rodning C., 2011).

ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η φυλή των Τσερόκι είχε ιδιαίτερη επαφή με το φυσικό περιβάλλον. Οι πόλεις των Τσερόκι χτίζονταν κατά βάση σε αναχώματα στις όχθες των ποταμών προκειμένου να είναι δίπλα στο νερό. Αυτό συνέβαινε επειδή στην θρησκεία τους έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο το νερό και ήταν μέρος των θρησκευτικών τελετουργιών και της λατρείας τους (Tunell J., 2022).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο ποταμός Τένεσι, ο οποίος αρχικά ονομαζόταν από τους αποικιοκράτες “ο ποταμός των Τσερόκι”. Ο ποταμός Τένεσι έχει μήκος 1.050χμ. και πήρε το όνομά του από μία πόλη των Τσερόκι, την Τάνασι. Προτού λάβει χώρα η προσπάθεια εποίκησης των Βρετανών και των Γάλλων, αποτελούσε καίριο στοιχείο για τη ζωή των Τσερόκι, καθώς στις όχθες του ήταν ανεπτυγμένες οι πόλεις τους και ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς τους. Κατά την αποικιοκρατία, οι Τσερόκι εκδιώχθηκαν από τον ποταμό, η εκμετάλλευση του οποίου πέρασε στα χέρια των Βρετανών (Rodning C., 2015).

Για τον σχεδιασμό του περιβάλλοντος έγινε έρευνα ως προς την παραδοσιακή αρχιτεκτονική και τον ποταμό Τένεσι. Σχεδιάστηκαν τα πρότυπα κτίρια των κατοικιών (χειμωνιάτικη και καλοκαιρινή), το κτίριου του συμβουλίου και ο ποταμός Τένεσι.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, ο Σεκόγια είναι ένα ιστορικό πρόσωπο, το οποίο κατά τη διάρκεια της ζωής του και μέσα από τις επιλογές του άλλαξε την πορεία ολόκληρης της φυλής του. Παρ'ότι ανεκπαιδευτος, κατάφερε να δημιουργήσει ένα αλφάβητο το οποίο πλέον διδάσκεται στα σχολεία, επέτρεψε στους Τσερόκι να αποκτήσουν πρόσβαση σε περισσότερη γνώση, να εκσυγχρονιστούν και να αναπτυχθούν. Η ζωή και το ταξίδι του είχε ως στόχο να διακρίνει τι λείπει από τη φυλή του και να το δημιουργήσει προκειμένου να καταφέρει να αντιμετωπίσει ισάξια τους αποικιοκράτες είναι. Ο Σεκόγια μέσα από τις πράξεις του άλλαξε την ιστορία των Τσερόκι και άφησε μία κληρονομιά, η οποία αποτελεί αντικείμενο έρευνας και συζήτησης ακόμα και 200 χρόνια μετά τη δημιουργία της.

8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ιστορική έρευνα που αναλύθηκε στα προηγούμενα κεφάλαια αποτέλεσε τη βάση για τον σχεδιασμό της διπλωματικής εργασίας, δηλαδή του Art Book της σειράς. Ο στόχος της ήταν να δημιουργηθεί μία εκτενής και ολοκληρωμένη βάση πληροφοριών, προκειμένου ο σχεδιασμός των χαρακτήρων και περιβαλλόντων να είναι ιστορικά ακριβής.

Καθώς η έρευνα αφορούσε ιστορικές προσωπικότητες για τις οποίες δεν είχε γίνει από πλευράς μας κάποια ουσιαστική έρευνα μέχρι την έναρξη της διπλωματικής εργασίας, κατά τη διάρκειά της και μέχρι το τέλος της, καταγράφηκαν ορισμένες παρατηρήσεις - συμπεράσματα που αφορούν το σύνολο αυτής της προσπάθειας.

Αρχικά, μέσα από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε έγινε αντιληπτό, ότι για εμάς υπήρχε μία διαστρεβλωμένη αντίληψη για τις περισσότερες από τις ιστορικές προσωπικότητες που ερευνήθηκαν. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι χαρακτήρες Σεκόγια (Βόρεια Αμερική) και η Ντζίνγκα Μπάντι (Αφρική). Λόγω της περιορισμένης επαφής με τις συγκεκριμένες κουλτούρες, μας είχε δημιουργηθεί η εντύπωση ότι πρόκειται για πρωτόγονες φυλές, χωρίς πολιτισμό ή τεχνολογία. Όμως μέσω της έρευνας, αυτή η πεποίθηση άλλαξε, καθώς οι πηγές ανέφεραν ακριβώς το αντίθετο: και οι δύο κουλτούρες είχαν τη δική τους εξέλιξη, τον πολιτισμό, ήθη, έθιμα και κανόνες, σε πλήρη αντιστοιχία με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, με τον οποίο ήρθαν σε σύγκρουση.

Ένα εξίσου ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι για πρώτη φορά μελετήθηκε από πλευράς μας το φαινόμενο της αποικιοκρατίας από την πλευρά των κατακτηθέντων πληθυσμών. Ζώντας σε μία ευρωπαϊκή χώρα, οι αποικιακές εκστρατείες εξιστορούνται σε μεγαλύτερο βαθμό από την πλευρά των αποικιοκρατών (όντας Ευρωπαίοι) παρά των ιθαγενών. Η μελέτη ανθρώπων που ανέπτυξαν σχέσεις με τους αποικιοκράτες είτε διπλωματικές είτε συγκρουσιακές ανοίγει ένα παράθυρο στην καλύτερη κατανόηση των γεγονότων και καλλιεργεί μία κριτική στάση του καθενός απέναντι σε αυτά. Επίσης, δίνεται η ευκαιρία να μελετηθούν οι σχέσεις των τοπικών πληθυσμών - φυλών και ο ρόλος που έπαιξαν στην πορεία των γεγονότων της αποικιοκρατίας.

Εκτός από παρατηρήσεις που αφορούν τη συνολική εικόνα, σημαντική επίσης είναι και η έρευνα που πραγματοποιήθηκε για κάθε προσωπικότητα ξεχωριστά. Οι τέσσερις προσωπικότητες που επιλέχθηκαν είχαν κάποια κοινά στοιχεία: έζησαν σε κρίσιμες περιόδους, εν μέσω αναταραχών, απέκτησαν μία ηγετική θέση και κλήθηκαν να διαχειριστούν τις καταστάσεις που δημιουργήθηκαν.

Μέσα από τη ζωή και την πορεία τους δίνουν μοναδικά παραδείγματα για τη διαχείριση κρίσεων και την στάση ζωής απέναντι σε περιόδους κοινωνικοπολιτικών αναταράξεων.

Ο Ιουστινιανός παρέλαβε μία αυτοκρατορία σε συρρίκνωση, την οποία κατάφερε μέσω έξυπνων αποφάσεων να επεκτείνει εκ νέου. Οργάνωσε από τη βάση όλο το νομοθετικό πλαίσιο και υπήρξε πρωτοπόρος στην ανάπτυξη της βυζαντινής αρχιτεκτονικής. Η Ντζίνγκα Μπάντι προσπάθησε εξαρχής να βρίσκεται κοντά στους αποικιοκράτες του βασιλείου της και χρησιμοποίησε τόσο τη διπλωματία όσο και τον πόλεμο προκειμένου να υπερασπιστεί τα εδάφη του λαού της. Χάρη στις έξυπνες κινήσεις και τις ηγετικές της ικανότητες κατάφερε να ενώσει δύο βασιλεία και να φέρει σταθερότητα στον τόπο της. Τρανή απόδειξη αυτού, είναι η κατάρρευση του βασιλείου της μετά το θάνατό της.

Η Τσινγκ Σι μέσω των επιχειρηματικών και ηγετικών ικανοτήτων της, κατάφερε να ηγηθεί ενός στόλου 1800

πλοίων, να επιβληθεί σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο και να αντιμετωπίσει τον αυτοκρατορικό και τον αγγλικό στόλο. Τέλος, ο Σεκόγια αναπτύσσοντας έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης από τα υπόλοιπα μέλη της φυλής του, κατάφερε να δημιουργήσει μία νέα γλώσσα και να συμβάλλει καθοριστικά στην εκπαίδευση και τον εκσυγχρονισμό της φυλής του.

Καθένας και καθεμία από τις παραπάνω προσωπικότητες πήρε τις δικές του προσωπικές αποφάσεις για την πορεία της ζωής του και διέγραψε το δικό του μονοπάτι. Ο λόγος που για εμάς είναι η σημαντική η αφήγηση των ιστοριών τους είναι ότι μέσω της μοναδικής πορείας και των αποφάσεων που έλαβαν, μπορούν να αποτελέσουν παραδείγματα προς μίμηση ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης όπως η σύγχρονη. Αν ο καθένας από εμάς μάθει μέσα από το παρελθόν τρόπους διαχείρισης όμοιων καταστάσεων, προσπαθήσει να πάρει τις δικές του αποφάσεις και να χαράξει τη δική του μοναδική πορεία παίρνοντας ως παράδειγμα τους ηγέτες που αναλύθηκαν παραπάνω, θα έχει βάλει το δικό του λιθαράκι στην εξέλιξη της κοινωνίας και του εαυτού.

Εκτός από το ιστορικό μέρος της έρευνας, παρατηρήσεις καταγράφηκαν και ως προς το τμήμα του σχεδιασμού. Καθώς η σειρά αφορούσε την αφήγηση της ζωής ιστορικών προσωπικοτήτων, κρίθηκε αναγκαίο να ανατρέξουμε σε ιστορικές πηγές για τη συλλογή πληροφοριών. Κατά τη διάρκεια της έρευνας κατέστη σαφές για εμάς πόσο σημαντικές είναι οι ιστορικές πηγές, η βιβλιογραφία και οι οπτικές αναπαραστάσεις ή απεικονίσεις των ζητούμενων θεμάτων.

Για τις προσωπικότητες που δεν υπήρχε μεγάλος όγκος πληροφοριών τόσο περιγραφικός όσο και οπτικός, ο σχεδιασμός ακολούθησε τις γενικότερες τάσεις της εκάστοτε εποχής και τόπου, χωρίς να έχει ακριβή στοιχεία για την καθεμία. Αντίθετα, ο σχεδιασμός των προσωπικοτήτων για τις οποίες υπήρχαν εκτενείς περιγραφές και οπτικές αναπαραστάσεις, ακολούθησε πιο διακριτές τάσεις και χαρακτηριστικά.

Αξίζει να σημειωθεί όμως, ότι γενικώς η συγκεκριμένη δυσκολία, δηλαδή η έλλειψη ιστορικών πηγών και βιβλιογραφίας, εκτός από εμπόδιο μπορεί να αποτελέσει και έναυσμα για περισσότερη δημιουργικότητα, καθώς αναιρεί τους περιορισμούς που δημιουργούνται.

9.ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ Α΄ Ο ΜΕΓΑΣ (ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΕΛΛΑΔΑ 482-565 Μ.Χ.)

Ο Ιουστινιανός Α΄ ο Μέγας ήταν αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας την χρονική περίοδο 527 μ.Χ. - 565 μ.Χ. Γεννήθηκε το 482 μ.Χ. στο Ταυρήσιο της Βόρειας Μακεδονίας και ήταν ταπεινής καταγωγής. Ο Ιουστινιανός στέφθηκε αυτοκράτορας το 527 μ.Χ. μετά το θάνατο του θείου του Ιουστίνου Α΄. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του πολέμησε με τους Πέρσες στην ανατολή, επέκτεινε την αυτοκρατορία στη Δύση, ανέκτησε τμήματα της Ιταλίας, της Βόρειας Αφρικής και της Ισπανίας. Επίσης, έχτισε μεγάλα θρησκευτικά κτίρια με πιο γνωστό την Αγία Σοφία και δημιούργησε ένα ρεύμα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής πολύ διαφορετικό σε σχέση με το ήδη υπάρχον. Τέλος κατασκεύασε δημόσια έργα όπως γέφυρες, υδραγωγεία και λιμάνια και κωδικοποίησε το ρωμαϊκό δίκαιο, αφήνοντας ένα μεγάλο νομοθετικό έργο.

ΖΑΚ ΝΤΕ ΜΟΛΑΙ (ΝΑΪΤΕΣ ΙΠΠΟΤΕΣ, ΓΑΛΛΙΑ, 1244-1314 Μ.Χ.)

Το Τάγμα των Ναϊτών Ιπποτών ήταν ένα καθολικό, στρατιωτικό τάγμα που δημιουργήθηκε προκειμένου να υπερασπιστεί τις περιοχές που είχαν κατακτηθεί από την καθολική εκκλησία, στους Αγίους Τόπους κατά τη διάρκεια των σταυροφοριών. Είχε διάρκεια ζωής περίπου δύο αιώνες και η έδρα του Τάγματος ήταν στο Όρος του Ναού και πιο συγκεκριμένα στο Τέμενος του Αλ - ακά που μέχρι πρότινος αποτελούσε χώρο λατρείας για τους μουσουλμάνους. Κατά την παράδοση στο Όρος του Ναού είχε κατασκευαστεί ο Ναός του Σολομώντα. Οι Ναΐτες Ιππότες αναπτύχθηκαν σε υπολογίσιμη στρατιωτική και οικονομική δύναμη. Θεωρούνταν πολεμιστές με μεγάλες δεξιότητες και συνήθως ήταν στην πρώτη γραμμή της μάχης, προσπαθώντας να σπάσουν τις γραμμές άμυνας του εχθρού. Όποιος ήθελε να καταταγεί στο Τάγμα, άφηνε την περιουσία του σε αυτό και την λάμβανε ξανά με το τέλος των μαχών που συμμετείχε. Μέσω αυτού και των δωρεών το Τάγμα εξελίχθηκε σε μία πολυεθνική ομάδα που διαχειριζόταν τα οικονομικά στοιχεία των ιπποτών και διαφόρων πολιτών που επιθυμούσαν να λάβουν κάποιο δάνειο, μεγάλες εκτάσεις γης στην Ευρώπη και στη Μέση ανατολή, χωράφια και αμπελώνες. Έκτισαν πολλούς καθεδρικούς ναούς και κάστρα, είχαν ναυτικό στόλο και για μία περίοδο τους άνηκε ολόκληρο το νησί της Κύπρου.

Δίκη: Το 1307 ο Βασιλιάς Φίλιππος ο 4ος της Γαλλίας φοβούμενος τη διαρκή ανάπτυξη τους διέταξε τη σύλληψη όλων των Ναϊτών Ιπποτών με την κατηγορία ότι ήταν αιρετικοί. Παρ'ότι ο τότε πάπας Κλήμης ο Ε΄ προσπάθησε να το αποτρέψει, υπό τις απειλές του βασιλιά υπέκυψε και διέταξε να δικαστούν. Οι κατηγορίες ανέφεραν ότι οι στρατολογούμενοι ιππότες κατά τη διάρκεια του χρίσματος καλούνταν να φτύσουν τρεις φορές τον σταυρό, να αποτάξουν τον Χριστό και ενθαρρύνονταν να αναπτύξουν ομοφυλοφιλικές σχέσεις. Επίσης, υπήρχαν κατηγορίες ότι λάτρευαν είδωλα αντί για το Θεό. Οι περισσότεροι από αυτούς κήκαν ζωντανοί στην πυρά.

Προσωπικότητα: Η προσωπικότητα που θα παρουσιαστεί στο συγκεκριμένο επεισόδιο της σειράς είναι ο τελευταίος Μέγας Μάγιστρος των Ναϊτών Ιπποτών ο Ζακ ντε Μολαί. Βασανίστηκε προκειμένου να ομολογήσει και όταν στη συνέχεια πήρε την κατάθεσή του πίσω, ο Φίλιππος ο Δ΄ διέταξε να καεί στην πυρά. Λέγεται ότι ζήτησε να καεί κοιτώντας την Παναγία των Παρισίων και ότι κρατούσε τα χέρια σε προσευχή την ώρα που καιγόταν.

ΤΟΜΟΕ ΓΚΟΖΕΝ (ΣΑΜΟΥΡΑΙ, ΙΑΠΩΝΙΑ, 1157-1247 Μ.Χ.)

Αν και θρυλική μορφή που καταγράφηκε στο έπος Χέικε Μονογκατάρι (αντίστοιχο με την Ιλιάδα του Ομήρου) η Τομόε Γκόζεν είναι η γυναίκα σαμουράι που ενέπνευσε τους περισσότερους καλλιτέχνες και συγγραφείς για αιώνες, και αποτέλεσε πρότυπο για όσες πολεμίστριες την ακολούθησαν. Συμμετείχε στον ολέθριο Πόλεμο Γκένπει (1180-1185), γονατίζοντας την αυτοκρατορία Χέιαν (794-1185) και εγκαινιάζοντας την περίοδο Καμακούρα της Ιαπωνίας (1185- 1333), την περίοδο των σαμουράι. Πρόκειται για έναν πόλεμο δύο φυλών σαμουράι, των Τάιρα του Κιότο και των Μιναμότο, λήγοντας με τον διωγμό των πρώτων από την πρωτεύουσα.

ΑΛΙΣ ΚΙΤΛΕΡ (ΜΑΓΙΣΣΕΣ, ΙΡΛΑΝΔΙΑ, 1280-1325 Μ.Χ.)

Η Άλις Κίτλερ ήταν η πρώτη γυναίκα στην Ιρλανδία που κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε για μαγεία. Η δίκη της ήταν η πρώτη στην οποία γίνεται αναφορά στην λατρεία του διαβόλου και στη διενέργεια ερωτικής πράξης με αυτόν. Η Κίτλερ είχε χηρέψει 3 φορές και είχε παντρευτεί 4. Κατηγορήθηκε από τα παιδιά του τελευταίου της άντρα όταν αυτός ήταν ετοιμοθάνατος ότι τον είχε δηλητηριάσει. Είχε κατηγορηθεί στο παρελθόν ότι μαζί με τον 2ο άντρα της δηλητηρίασε τον πρώτο της άντρα. Παρ'ότι καταδικάστηκε σε θάνατο, το έσκασε και εκ τότε τα ίχνη της δεν έγιναν ξανά γνωστά. Σε αντίθεση με αυτή, η υπηρέτριά της που ομολόγησε τις πράξεις αυτές κάηκε στην πυρά.

ΣΕΤΖΟΝΓΚ Ο ΜΕΓΑΣ (ΒΑΣΙΛΕΙΟ, ΚΟΡΕΑ, 1397-1450 Μ.Χ.)

Ο Σετζόνγκ ο Μέγας ήταν ένας χαρισματικός, μετρημένος και σοφός βασιλιάς, ο οποίος ανέβηκε στο θρόνο στα 22 του, όταν ο μεγαλύτερος αδερφός του κρίθηκε ανάξιος να διαδεχθεί τον πατέρα τους λόγω της φιλήδονης ζωής του. Η βασιλεία του έμεινε γνωστή στην ιστορία ως η χρυσή εποχή της Κορέας. Κατά τη διάρκειά της δημιούργησε το χάνγκουλ, το κορεάτικο αλφάβητο, ένα ιδιοφυές και εύκολο σύστημα που συνέβαλε στην αύξηση του αλφαριθμητισμού στα κατώτερα στρώματα. Το ίδιο αλφάβητο παραμένει αναλλοίωτο σε χρήση μέχρι σήμερα.

Επίσης κατασκεύασε ιδρύματα για παροχή στέγης και φαγητού σε περίπτωση φυσικών καταστροφών, καθώς και αγροτικά δάνεια με ευνοϊκούς όρους για τους αγρότες που είχαν κακή σοδειά. Εστίασε την εκπαίδευση και την μόρφωση, δημιουργώντας υποτροφίες και επιχορηγήσεις για ερευνητές και σπουδαστές. Τέλος, προώθησε την δημιουργία επιστημονικών εφευρέσεων, όπως βροχόμετρα, ηλιακά και υδραυλικά ρολόγια, αστρονομικούς χάρτες, ουράνιες σφαίρες και το πλανητοσκοπιο, ένα μηχανισμό απεικόνισης του ηλιακού συστήματος.

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΣΤΙΛΛΗΣ (ΒΑΣΙΛΕΙΟ, ΙΣΠΑΝΙΑ, 1451-1504 Μ.Χ.)

Η Ισαβέλλα της Καστίλλης σε συνεργασία με τον βασιλιά Φερδινάνδο Β' της Αραγωνίας έφεραν σταθερότητα στα βασιλεία που αποτέλεσαν βάση για την ενοποίηση της Ισπανίας. Ανάδιοργάνωσε το κυβερνητικό σύστημα, καταπολέμησε την εγκληματικότητα και απάλλαξε το βασίλειο από τα τεράστια χρέη που είχε αφήσει ο αδερφός της. Έμειναν στην ιστορία για την οριστική ολοκλήρωση της Ρεκονκίστα της επανάκτησης των εδαφών από τους μουσουλμάνους, που είχε ξεκινήσει ήδη από το 718. Επίσης χρηματοδότησε το ταξίδι του Κολόμβου στην Αμερική, μια πράξη που άλλαξε δραστικά την ροή της Ιστορίας και σήμανε την αρχή του τέλους για τον ευρωπαϊκό μεσαίωνα.

ΝΤΖΙΝΓΚΑ ΜΠΙΑΝΤΙ (ΒΑΣΙΛΕΙΟ, ΑΝΓΚΟΛΑ, 1581-1663 Μ.Χ.)

Η Ντζίνγκα Μπάντι ήταν η Βασίλισσα των Βασιλείων του Ντόνγκο και του Ματάμπα (σημερινή Ανγκόλα) στην Αφρική. Γεννήθηκε το 1581 στο Βασίλειο του Ντόνγκο, στην περιοχή της σημερινής Ανγκόλας, στην Αφρική. Πήρε την εξουσία του βασιλείου το 1624 μετά το θάνατο του αδερφού της Νγκόλα, την οποία και

κράτησε μέχρι το θάνατό της το 1663. Η βασιλεία της κράτησε 39 χρόνια κατά τη διάρκεια των οποίων ηγήθηκε πολέμων για την ανεξαρτησία των βασιλείων της, διπλωματικών αποστολών, εκχειριών και συμφωνιών με γειτονικά βασίλεια προκειμένου να εξασφαλίσει την ευημερία του λαού της.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ (ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ, ΓΑΛΛΙΑ, 1694-1778 Μ.Χ.)

Η συμβολή του Βολταίρου στον σύγχρονο δυτικό πολιτισμό είναι τεράστια, όμως πολλές φορές το όνομα του περνάει απαρατήρητο. Πολέμησε την αυταρχικότητα με πνευματώδες χιούμορ και αποτέλεσε κεντρική φιγούρα ενός δικτύου διαφωτιστών, οι οποίοι έθεσαν τις βάσεις του ανθρωπισμού, ίσως το πιο σημαντικό επίτευγμα της ανθρωπότητας. Εγραψε ποιήματα, θεατρικά, ιστορικά και φιλοσοφικά ενώ έγραψε πάνω από 21.000 επιστολές. Πολλοί ηγεμόνες ζητούσαν την γνώμη του Βολταίρου για την ορθή διοίκηση της αυτοκρατορίας τους.

Φοίτησε σε ιησουϊτικό κολέγιο, από το οποίο του έμειναν τα λατινικά και μια απέχθεια προς την εκκλησία. Μελέτησε τα νομικά και διετέλεσε γραμματέας του Γάλλου πρέσβη στην Ολλανδία πρώτου ξεκινήσει την συγγραφική του καριέρα. Έγινε δημοφιλής για τους σατιρικούς στίχους του και τα θεατρικά του έργα. Η κριτική του απέναντι στους ευγενείς δημιούργησε πολλούς εχθρούς και τον οδήγησε στις φυλακές της Βαστίλης πάνω από μια φορά. Την δεύτερη προτίμησε την εξορία στην Αγγλία, όπου ήρθε σε επαφή με τον Τζον Λοκ, τις ιδέες του Νεύτωνα και το φιλελεύθερο πολιτικό σύστημα και την θρησκευτική ανοχή της Αγγλίας.

Τα βιβλία που δημοσίευσε στην Αγγλία απαγορεύτηκαν στην Γαλλία. Επιστρέφοντας στην Γαλλία γνώρισε την Εμιλί ντε Σατλε, μια γυναίκα επιστήμονα με παρεμφερή πνευματικά ενδιαφέροντα, και έμειναν μαζί για ένα μεγάλο διάστημα της ζωής του. Αλληλογραφούσε με τον μετέπειτα βασιλιά της πρωσίας Φρειδερίκο Β και την μεγάλη Αικατερίνη της Ρωσίας, και έγινε βασιλικός ιστοριογράφος του Λουδοβίκου με την υποστήριξη της Μαντάμ Πομπαντουρ. Την σκληρότερη κριτική στο έργο του την έκανε ο Φοντενελ, όμως για τον Βολταίρο ο μεγαλύτερος εχθρός ήταν η θρησκευτική μισαλλοδοξία και η οργανωμένη εκκλησία. Τάχθηκε υπέρ της ανεξαρτησίας της Ελλάδας και πέθανε το 1778 στο Παρίσι.

ΣΕΚΟΓΙΑ (ΦΥΛΗ ΤΩΝ ΤΣΕΡΟΚΙ, ΒΟΡΕΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ, 1770-1843 Μ.Χ.)

Ο Σεκόγια ήταν ένας ιθαγενής Αμερικάνος, μέλος της φυλής Τσερόκι. Ήταν ο πρώτος ιθαγενής Αμερικάνος που δημιούργησε ένα αλφάβητο για τη φυλή του, το αλφάβητο των Τσερόκι, το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα. Γεννήθηκε το 1770 και ασχολήθηκε με διάφορα επαγγέλματα όπως η αργυροχοΐα, το εμπόριο και η σιδηρουργία. Από το 1809 μέχρι το 1821 μελετούσε τη γλώσσα των Τσερόκι και προσπαθούσε να δημιουργήσει το πρώτο τους αλφάβητο. Το 1821 ολοκλήρωσε το συλλαβικό αλφάβητο και το 1825 η φυλή των Τσερόκι άρχισε να τη χρησιμοποιεί ευρέως και την υιοθέτησε ως επίσημη γραπτή γλώσσα της φυλής.

ΜΟΥΛΑΤΟ ΣΟΛΙΤΟΥΝΤ (ΔΟΥΛΕΙΑ, ΓΟΥΑΔΕΛΟΥΠΗ, 1780-1802 Μ.Χ.)

Η Μουλάτο Σόλιτουντ συμβολίζει τις γυναίκες και μητέρες της Καραϊβικής που αγωνίστηκαν για την ελευθερία τους. Συμμετείχε στην εξέγερση των σκλάβων της Γουαδελουπης εναντίον των Γάλλων αποικιοκρατών, όντας αρκετών μηνών έγκυος. Λεγόταν Μουλάτο γιατί η μητέρα της ήταν σκλάβη από την Αφρική και ο πατέρας της λευκός ναυτικός, ο οποίος βίασε την μητέρα της στον δρόμο προς την Γουαδελούπη. Η Γουαδελούπη τον 18ο αι. μ.Χ. άνηκε στην Γαλλία και ήταν τόσο πλούσιο σε καλλιέργειες που η χώρα αντάλλαξε τις канаδικές της αποικίες με την Γουαδελούπη, κυρίως λόγω των φυτειών ζαχαροκάλαμων και καφέ.

Η Σόλιτουντ γεννήθηκε το περίπου 1780, λίγο πριν το ξέσπασμα της γαλλικής επανάστασης. Το 1789 ο νέος επαναστατικός νόμος εξίσωνε τους ελεύθερους έγχρωμους ανθρώπους με τους λευκούς καταργώντας την δουλεία. Η Σόλιτουντ τότε έγινε μέλος μιας κοινότητας απελευθερωμένων σκλάβων.

Το 1802 ο Ναπολέοντας επανέφερε την δουλεία στέλνοντας τον στρατηγό Ρίτζεπανς για να αποκαταστήσει την τάξη στο νησί, οδηγώντας τους πρόσφατα απελευθερωμένους σκλάβους σε εξέγερση. Ωστόσο, όντας 1000 εναντίον 4000 καλά εκπαιδευμένων στρατιωτών, συνειδητοποίησαν ότι δεν είχαν καμία πιθανότητα επιτυχίας, προτίμησαν να πεθάνουν ελεύθεροι ανατιναζοντας τις αποθήκες πυρίτιδας στις οποίες διέφυγαν. Στην έκρηξη σκοτώθηκαν περίπου 400 Γάλλοι στρατιώτες, οι οποίοι είχαν περικυκλώσει το κτίριο. Η Σόλιτουντ επιβίωσε, αλλά φυλακίστηκε και παρέμεινε στην φυλακή μέχρι που γέννησε. Καταδικάστηκε σε θάνατο μια μέρα μετά. Πιθανολογείται ότι οι Γάλλοι αξιωματικοί περίμεναν να γεννήσει ώστε να το στείλουν εργάτη σε φυτεία όταν θα έφτανε στην κατάλληλη ηλικία. Η δουλειά θα καταργούνταν το 1848 στην Γαλλία.

ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ (ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ, ΚΙΝΑ 1775-1844 Μ.Χ.)

Η Τσινγκ Σι ήταν Κινέζα Πειρατίνα που έδρασε στη θάλασσα της Νότιας Κίνας τη χρονική περίοδο 1801 μ.Χ. - 1810 μ.Χ. Γεννήθηκε το 1775 μ.Χ. και ήταν ταπεινής καταγωγής. Θεωρείται η πιο πετυχημένη πειρατίνα παγκοσμίως, με τον μεγαλύτερο πειρατικό στόλο στην ιστορία, τον Κόκκινο Στόλο (πάνω από 1.800 πειρατικά πλοία 80.000 πειρατές πλήρωμα). Με το στόλο της πολέμησε εναντίον του αυτοκρατορικού στόλου της Δυναστείας των Κίγκ, των Πορτογάλων αποικιοκρατών και του στόλου της Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών. Το 1810 απομακρύνθηκε από την πειρατεία, το πλήρωμα της απορροφήθηκε από την Κινεζική αυτοκρατορία, στην κυβέρνηση και στον στρατό και έζησε την υπόλοιπη ζωή της ειρηνικά.

ΜΠΑΝΓΚΑΡΙ (ΑΒΟΡΙΓΙΝΕΣ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ, 1775-1830 Μ.Χ.)

Ο Μπάνγκαρι ήταν Αβορίγινας ιθαγενής της Αυστραλίας. Έγινε γνωστός για τις διπλωματικές του ικανότητες και την προσπάθειά του να δημιουργήσει ένα κοινό έδαφος μεταξύ των ιθαγενών και των αποικιοκρατών Άγγλων. Σύναψε φιλικές σχέσεις με Άγγλους υπολογαχούς και κυβερνήτες, έμαθε τα ήθη, τα έθιμα και τις συνήθειές τους, εμπορεύτηκε αντικείμενα των ιθαγενών και έζησε στις αποικίες των Άγγλων μέχρι το θάνατό του.

10.ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ιουστινιανός Α' ο Μέγας

Tierney, T. (2002). Byzantine fashions. Mineola, N.Y.: Dover Publications.

Racinet, A. (1988). The Historical Encyclopedia of Costume. Translated by E. Worth. New York City, New York and Oxford, England: Facts on File, p.38

Dawson, T. and Sumner, G. (2015). By the emperor's hand : military dress and court regalia in the later Romano-Byzantine Empire . Barnsley: Frontline Books

Krautheimer R. (2006), Παλαιοχριστιανική και Βυζαντινή Αρχιτεκτονική, Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης

Μπούρας Χ. (2001), Ιστορία της Αρχιτεκτονικής: Δεύτερος τόμος, Αθήνα: Εκδόσεις Μέλισσα

Ντζίνγκα Μπάντι

Birmingham, D. (1965) "The Date and Significance of the Imbangala Invasion of Angola," The Journal of African History . Cambridge University Press, 6(2), pp. 143–152. doi: 10.1017/S0021853700005569

Miller, J.C. (1972). The Imbangala and the Chronology of Early Central African History. The Journal of African History, 13(4), pp.549–574. doi:10.1017/s0021853700011932

Klepper, E. and Laver, J. (1963). Costumes through the ages. London: Thames and Hudson

Racinet, A. (1988). The Historical Encyclopedia of Costume . Translated by E. Worth. New York City, New York and Oxford, England: Facts on File, pp. 50-54

Τσινγκ Σι

Sun, M.-J. (2002). Chinese fashions. Mineola, N.Y.: Dover Publications

Reid, S. (2012). Armies of the East India Company 1750–1850. Bloomsbury Publishing

Cassin-Scott, J. (1997). The illustrated encyclopedia of costume and fashion. London: Brockhampton Press

Bruhn, W. and Max Tilke (2013). A Pictorial History of Costume From Ancient Times to the Nineteenth Century. Dover Publications

Racinet, A. and Auguste Racinet (1988). The Historical Encyclopedia of Costume. Facts on File. pp. 76-83

Wensheng Wang (2014). White Lotus rebels and south China pirates : crisis and reform in the Qing empire

Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press

Richard Joseph Smith (2015). *The Qing Dynasty and traditional Chinese culture*. Lanham Rowman & Littlefield

Garrett, V. (2007). *Chinese dress : from the Qing dynasty to the present*. Tokyo: Tuttle

Hua, M. (2008). *Chinese clothing : costumes, adornments and culture*. Beijing: China International Press

Garrett, V. (2012). *Chinese Dress : From the Qing Dynasty to the Present*. New York: Tuttle Pub

Reynolds W., Turnbull S. (2002), *Fighting Ships of the Far East*, Oxford: Osprey Publishing

Davies D. (1994), *Look inside cross-section ships*, London: Dorling Kindersley

Pekin University Library (2010), *A pictorial record of Qing Dynasty Architecture*, Singapore: China Renmin University Press

Kwan C. (2020), “Barbarian Ships Sail Freely about the Seas”: Qing Reactions to the British Suppression of Piracy in South China, 1841–1856, *Asian review of world histories*

Matsura A. (2011), *Chinese Sea Merchants and Pirates, A Selection of Essays on Oriental Studies of ICIS*, Kansai University

Harris. Ch. (2021), *Ching Shih and the Pirates of the South China Coast: Shifting Alliances, Strategy, and Reputational Racketeering at the Start of the 19th Century*, *Global history of capitalism project*, University of Oxford

Σεκόγια

Finger, J.R. (1993). *Cherokee Americans : the eastern band of Cherokees in the twentieth century*. Lincoln: University Of Nebraska Press

Racinet, A. and Auguste Racinet (1988). *The Historical Encyclopedia of Costume*. Facts on File. pp. 68-71

Elliot J. (2011), *Ga-ne-tli-yv-s-di (Change) in the Cherokee Nation: The Vann and Ridge Houses in Northwest Georgia*, Minnesota: University of Minnesota Press

Tunell J. (2022), *Cherokee Architectural Traditions: A Southeastern Environmental Cherokee Architectural Traditions: A Southeastern Environmental Design Precedent*, Chancellor’s Honors Program Projects, University of Tennessee

Rodning C. (2015), *Center Places and Cherokee Towns: Archaeological Perspectives on Native American Architecture and Landscape in the Southern Appalachians*, Alabama: University of Alabama Press

Hurd E. (2019), *Rebuilding a Nation: Cherokee Tribal Architecture, 1839-1907*, University of Washington

Rodning C. (2011), *Cherokee Townhouses: Architectural adaptation to european contact in the Southern Appalachians*, New Orleans: Baywood Publishing Co.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ**Ιουστινιανός Α' ο Μέγας**

Zaharia D., Stănculescu E., Mihaș-Bohîlțea F. και Lung Ecaterina G. (2014), Great Reformers: Psychological Analysis of their Personality Justinian, Julius Caesar and Shi Huangdi, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, Volume 140, Pages 212-220, ISSN 1877-0428, Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042814033382>

Harris, B. and Zucker, S. (n.d.). San Vitale, Ravenna (video). [online] Khan Academy. Available at: <https://www.khanacademy.org/humanities/ap-art-history/early-europe-and-colonial-americas/medieval-europe-islamic-world/v/justinian-and-his-attendants-6th-century-ravenna>

Rupley, Z. S. (2009) Augustus, Justinian, and the Artistic Transformation of the Roman Emperor. [Master's Thesis], East Tennessee State University. Available at: <https://dc.etsu.edu/etd/1863>

Guerin, O. (2020). Turkey turns iconic Istanbul museum into mosque. BBC News. [online] 10 Jul. Available at: <https://www.bbc.com/news/world-europe-53366307>

Lung, E. (2013). THE PHYSICAL APPEARANCE OF PEOPLE IN THE DARK AGES: REALITY OR IDEOLOGICAL PROJECTION? [online] Available at: https://www.academia.edu/16652479/THE_PHYSICAL_APPEARANCE_OF_PEOPLE_IN_THE_DARK_AGES_REALITY_OR_IDEOLOGICAL_PROJECTION.

Hussey, J.M. (2022). Justinian I | Biography, Accomplishments, & Facts. In: *Encyclopædia Britannica*. [online] Available at: <https://www.britannica.com/biography/Justinian-I>.

Cartwright, M. (2018). Corpus Juris Civilis. [online] World History Encyclopedia. Available at: https://www.worldhistory.org/Corpus_Juris_Civilis/

Χατζάκης, Γ. (2005). Ιουστινιανός Ο κορυφαίος βυζαντινός αυτοκράτορας. Αθήνα: Εκδόσεις Περισκόπιο

Chapman, J. (1971). *Studies on the Early Papacy*. New York: Kennikat Press

Σωτηρίου, Τ.Τ. (2019). Η αυτοκράτειρα Θεοδώρα (περ. 500-548) σύζυγος του Ιουστινιανού Α'. [Μεταπτυχιακή Διατριβή], Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Available at: <http://ikee.lib.auth.gr/record/305491?ln=en>

The Editors of Encyclopaedia Britannica (2021). Trace the history of the Byzantine Empire from 330 CE to 1453. [online] Encyclopaedia Britannica. Available at: <https://www.britannica.com/summary/Byzantine-Empire>

Chowaniec, R. (2019). VANDALS, OSTROGOTHS AND THE BYZANTINE FOOTPRINTS IN SICILY: AN ARCHAEOLOGICAL-HISTORICAL REVIEW. *Mediterranean Archaeology and Archaeometry*, 19(2), pp.51–61. doi:10.5281/zenodo.3066023

Προκόπιος (2010). *ΑΝΕΚΔΟΤΑ Ή ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΙΣΤΟΡΙΑ*. Translated by Α. Σιδέρη. Αθήνα: ΑΓΡΑ

Haldon, J. (2004). *Οι πόλεμοι του Βυζαντίου: Μάχες και εκστρατείες της βυζαντινής εποχής*. Translated by N.

Πρωτονοτάριος. Αθήνα: Εκδόσεις Τουρίκη.

Ντζίνγκα Μπάντι

Battell, A. (2012) The Strange Adventures of Andrew Battell of Leigh, in Angola and the Adjoining Regions. Edited by S. Purchas and G. Ravenstein. Lessing-Druckerei-Wiesbaden, Germany: HAKLUYT SOCIETY. Available at: <https://www.gutenberg.org/files/41282/41282-h/41282-h.htm>

Heywood, L.M. (2017). Njinga of Angola Africa's Warrior Queen. Cambridge, Massachusetts and London, England: HARVARD UNIVERSITY PRESS

Joubeaud E., Serbin S. (2014) "NJINGA MBANDI, QUEEN OF NDONGO AND MATAMBA", Unesco Series on Women in African History, Paris, France: UNESCO. Available at: https://en.unesco.org/womeninafrica/sites/default/files/pdf/Nzinga%20Mbandi_Women%20in%20African%20History_Comic%20Strip.pdf

Brockman, N.C. (n.d.). Afonso I (A). [online] Dictionary of African Christian Biography. Available at: <https://dacb.org/stories/congo/afonso1/>

January 31st, admin 22/11/2019 and 2020 (n.d.). The oldest desert in the world is in Angola | Global Tourism Forum. [online] Available at: <https://www.globaltourismforum.org/blog/2019/11/22/the-oldest-desert-in-the-world-is-in-angola/>

wwf.panda.org. (n.d.). Namib Desert, Southwestern Africa. [online] Available at: https://wwf.panda.org/discover/knowledge_hub/where_we_work/namib_desert/

www.britannica.com. (n.d.). Moçâmedes Desert | desert, Angola | Britannica. [online] Available at: <https://www.britannica.com/place/Mocamedes-Desert>

Rhino Africa. (n.d.). Kunene River – Namibia. [online] Available at: <https://www.rhinoafrica.com/en/destinations/kunene-river/3074>

International Rivers. (n.d.). Kunene River, Namibia. [online] Available at: <https://archive.internationalrivers.org/campaigns/kunene-river-namibia>

www.britannica.com. (n.d.). Cunene River | river, Africa | Britannica. [online] Available at: <https://www.britannica.com/place/Cunene-River>

african-vernacular-a. (n.d.). African Vernacular Architecture. [online] Available at: <https://www.africanvernaculararchitecture.com/>

enslaved.org. (n.d.). Enslaved: Peoples of the Historical Slave Trade. [online] Available at: <https://enslaved.org/fullStory/16-23-102027/>

Banerji, U. (2016). Portuguese Slave Traders Were No Match for Angolan Queen Nzinga Mbandi. [online] Atlas Obscura. Available at: <https://www.atlasobscura.com/articles/angolan-queen-nzinga-mbandi-warrior>

en.unesco.org. (n.d.). Njinga Mbandi biography | Women. [online] Available at: <https://en.unesco.org/womeninafrica/njinga-mbandi/biography>

Anon, (n.d.). Queen Ana de Sousa Nzinga Mbande of Ndongo (Angola). [online] Available at: <http://www.blackhistoryheroes.com/2011/03/queen-ana-de-sousa-njinga-mbande-of.html>

Bortolot, A.I. (2019). Women Leaders in African History: Ana Nzinga, Queen of Ndongo. [online] Metmuseum.org. Available at: https://www.metmuseum.org/toah/hd/pwmn_2/hd_pwmn_2.htm

Angola - History | Britannica. (2020). In: Encyclopædia Britannica. [online] Available at: <https://www.britannica.com/place/Angola/History>

Encyclopedia Britannica. (n.d.). African architecture - Forest dwellings. [online] Available at: <https://www.britannica.com/art/African-architecture/Forest-dwellings>

VerAngola. (n.d.). Massangano Fortress. [online] Available at: <https://www.verangola.net/va/en/072020/Suggestions/20926/Massangano-Fortress-What-to-do.htm>

Τσιγγκ Σι

Hays, J. (n.d.). CAI QIAN AND QING-ERA CHINESE PIRATES | Facts and Details. [online] factsanddetails.com. Available at: <https://factsanddetails.com/china/cat2/sub4/entry-5604.html>

Yung-lun Yüan and Karl Friedrich Neumann (2013). History of the Pirates who Infested the China Sea from 1807-1810. [online] London. Available at: <https://www.gutenberg.org/files/44261/44261-h/44261-h.htm>

Harris, C. (2021). Ching Shih and the Pirates of the South China Coast: Shifting Alliances, Strategy, and Reputational Racketeering at the Start of the 19th Century. [Case Study] Available at: <https://globalcapitalism.history.ox.ac.uk/files/case20-chinesepiratespdf>

archive.maas.museum. (n.d.). Chinese dress in the Qing dynasty. [online] Available at: http://archive.maas.museum/hsc/evrev/chinese_dress.html

Banerji, U. (2016). The Chinese Female Pirate Who Commanded 80,000 Outlaws. [online] Atlas Obscura. Available at: <https://www.atlasobscura.com/articles/ching-shih-chinese-female-pirate>

Cartwright, M. (2021). Zheng Yi Sao. [online] World History Encyclopedia. Available at: https://www.world-history.org/Zheng_Yi_Sao/

Dine, S.M. (2022). Qing-dynasty rank badges at the University of Michigan. [online] Umma Exchange. Available at: <https://exchange.umma.umich.edu/resources/26228#>

www.mandarinmansion.com. (n.d.). Chinese long sabers of the Qing dynasty | Mandarin Mansion. [online] Available at: <https://www.mandarinmansion.com/article/chinese-long-sabers-qing-dynasty>

www.mandarinmansion.com. (n.d.). Húdiédāo (蝴蝶刀) | Mandarin Mansion. [online] Available at: <https://www.mandarinmansion.com/glossary/hudiedao>

Cool History Bros (2021). Uncovering Zheng Yi Sao's (Ching Shih) Historical Distortion in the West (with Larry Feign) . YouTube. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=C1ufN0XxtI>

Ευθυμίου Μ. Δ. (2016). Δεκαεννέα μικρά μαθήματα για έναν Μεγάλο Κόσμο - Μάθημα 14ο. Μέγαρο Μουσικής

Αθηνών. 21 February. Available at: <https://www.blod.gr/lectures/dekaennea-mikra-mathimata-gia-enan-megalo-kosmo-mathima-14o-india-kina/>

Alexander, W. (2019). Picturesque Representations of the Dress and Manners of the Chinese. [online] London: W. Bulmer and Co. Cleveland-Row. Available at: <https://www.gutenberg.org/files/59677/59677-h/59677-h.htm>

Elleman, B.A., Forbes, A., και Rosenberg, D.A. (2010). Piracy and maritime crime : historical and modern case studies . [online] Editor: Newport, R.I Naval War College Press. Available at: <https://digital-commons.usnwc.edu/usnwc-newport-papers/35>

Carter, J. (2022). China's pirate queen Zheng Yi Sao's final success: retirement . [online] The China Project. Available at: <https://thechinaproject.com/2022/04/13/chinas-pirate-queen-zheng-yi-saos-final-success-retirement/>

UNESCO World Heritage Centre (2009). Summer Palace, an Imperial Garden in Beijing. [online] Unesco.org. Available at: <https://whc.unesco.org/en/list/880/>

Davidson, L. (2021). 10 Facts About Ching Shih, China's Pirate Queen. [online] History Hit. Available at: <https://www.historyhit.com/facts-about-ching-shih-chinas-pirate-queen/>

Murray, D. H. (1987). Pirates of the South China Coast, 1790-1810. Stanford, California: Stanford University Press

Σεκόγια

McKenney, T.L., Hall, J., Todd, H.B. και Todd, J.Z. (1872). History of the Indian tribes of North America : with biographical sketches and anecdotes of the principal chiefs. Embellished with one hundred portraits from the Indian Gallery in the War Department at Washington. [online] Internet Archive. Philadelphia : D. Rice & Co. Available at: <https://archive.org/details/historyofindiant01mckerich/page/n135/mode/2up>

Encyclopedia Britannica. (n.d.). Sequoyah | Biography & Facts. [online] Available at: <https://www.britannica.com/biography/Sequoyah>

education.nationalgeographic.org. (n.d.). Sequoyah and the Creation of the Cherokee Syllabary | National Geographic Society. [online] Available at: <https://education.nationalgeographic.org/resource/sequoyah-and-creation-chokeee-syllabary>

Okhistory.org. (2019). Sequoyah | The Encyclopedia of Oklahoma History and Culture. [online] Available at: <https://www.okhistory.org/publications/enc/entry.php?entry=SE020>

New Georgia Encyclopedia. (n.d.). Sequoyah. [online] Available at: <https://www.georgiaencyclopedia.org/articles/history-archaeology/sequoyah-ca-1770-ca-1840/>

Carr, K. (2017). Cherokee houses - Native Americans. [online] Quatr.us Study Guides. Available at: <https://quatr.us/nativeamerican/chokeee-architecture-native-americans.htm>

The Editors of Encyclopedia Britannica (2018). Cherokee | History, Culture, Language, & Facts. In: Encyclopædia Britannica. [online] Available at: <https://www.britannica.com/topic/Cherokee-people>

Saunders, E.G. (1969). Study of the Cherokee Indians' Clothing Practices and History for the Period 1654 to 1838 Available at: <https://shareok.org/handle/11244/25903>

nationalclothing.org. (n.d.). Cherokee traditional dress in 1650-1800 - Nationalclothing.org. [online] Available at: <https://nationalclothing.org/america/81-native-american-indians/532-cherokee-traditional-dress-in-1650-1800.html>

Goff, R.C. (1969). A Physical Profile of Andrew Jackson. Tennessee Historical Quarterly, [online] 28(3), pp.297–309. Available at: <https://www.jstor.org/stable/42623096>

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ιουστινιανός Α' ο Μέγας

Culos, R. (2015). Emperor Iustinianus and his suite, Basilique San Vitale, Ravenna, Emilia-Romagna, Italia. [Online Image] Wikimedia Commons. Available at: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2c/Sanvitale03.jpg>

Milošević, P. (2015). Mosaic of Theodora - Basilica of San Vitale (built A.D. 547), Italy. UNESCO World Heritage site. [Online Image] Wikimedia Commons. Available at: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f8/Mosaic_of_Theodora_-_Basilica_San_Vitale_\(Ravenna%2C_Italy\).jpg/1920px-Mosaic_of_Theodora_-_Basilica_San_Vitale_\(Ravenna%2C_Italy\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f8/Mosaic_of_Theodora_-_Basilica_San_Vitale_(Ravenna%2C_Italy).jpg/1920px-Mosaic_of_Theodora_-_Basilica_San_Vitale_(Ravenna%2C_Italy).jpg)

World4. (n.d.). Byzantine fashion history. Costumes and modes from 5th to 6th century. [online] Available at: <https://world4.eu/byzantine-fashion/>

Bruhn, W. and Max Tilke (2013). A Pictorial History of Costume From Ancient Times to the Nineteenth Century. Dover Publications. (Fig. 1-2, p. 154)

Nguyen, M.L. (2012). Consular diptych of Rufius Gennadius Probus Orestes, Victoria and Albert museum. Portraits of Amalasuintha and her son Athalaric are above the inscription, flanking the cross. [online] Wikimedia Commons. Available at: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/18/Diptych_Rufus_Gennadius_Probus_Orestes_VandA_139-1866.jpg

Metmuseum.org. (2022). Richly Decorated Tunic 660–870 (radiocarbon date, 95% probability). [online] Property of Maurice Nahman until 1912, gifted to MMA. Available at: <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/446258>

Didot, F. (2015). Byzantine empire costumes, 300-700 A.D. [online] World4. Available at: <https://world4.eu/byzantine-empire-costumes/>

Dawson, T. and Sumner, G. (2015). By the emperor's hand : military dress and court regalia in the later Romano-Byzantine Empire . Barnsley: Frontline Books. (Chart 7, p. 413)

House Capuchin (2019). Byzantine Clothing Inspiration page [online] Available at: <https://housecapuchin.com/clothing-inspirations/byzantine-clothing-inspiration-page/#jp-carousel-7848>

Weapons and Warfare. (2017). Rome at the Cusp of Barbarian Invasion: The Vandals II . [online] Available at: <https://weaponsandwarfare.files.wordpress.com/2017/06/1886bd6c2d50dc957896c5fd8981eaf9.jpg>.

Εικόνα 1

Εικόνα 2

Εικόνα 3

Εικόνα 4

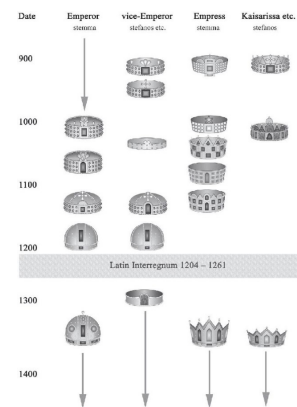
Εικόνα 5

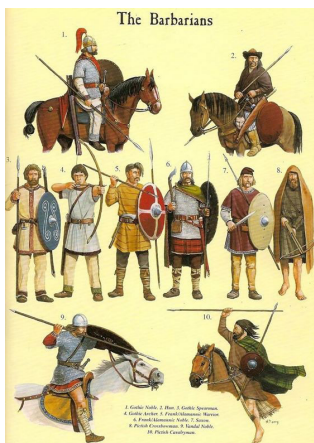
Εικόνα 6

Εικόνα 7

Εικόνα 8

Εικόνα 10

Εικόνα 9

Ντζίνγκα Μπάντι

“Untitled Image (Queen Nzinga and a Drummer in the Kingdom of Matamba)”, Slavery Images: A Visual Record of the African Slave Trade and Slave Life in the Early African Diaspora [Online Image] Available at: <http://www.yorubadiaspora.org/s/slaveryimages/item/2279>

“Untitled Image (Queen Nzinga with Military Entourage, Kingdom of Matamba)”, Slavery Images: A Visual Record of the African Slave Trade and Slave Life in the Early African Diaspora [Online Image] Available at: <http://www.yorubadiaspora.org/s/slaveryimages/item/2284>

Devéria, A. (1830). Queen Ana Nzinga Mbande of Ndongo and Matamba (1583-1663). [Lithograph] Available at: <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw150782/Ann-Zingha>

“Untitled Image (The Future Queen Nzinga Meets with the Portuguese Governor)”, Slavery Images: A Visual Record of the African Slave Trade and Slave Life in the Early African Diaspora [Online Image] Available at: <http://www.yorubadiaspora.org/s/slaveryimages/item/2238>

Monument of Queen Nzinga in Luanda. (n.d.). [Sculpture] Available at: <https://www.istockphoto.com/photo/statue-of-queen-jinga-in-front-of-sao-miguel-fortress-luanda-angola-gm1043709884-279374996>

“Untitled Image (King Dom Garcia II of Kongo Receiving Capuchin Missionaries)”, Slavery Images: A Visual Record of the African Slave Trade and Slave Life in the Early African Diaspora, [Online Image] Available at: <http://www.yorubadiaspora.org/s/slaveryimages/item/2239>

Racinet, A. (1988). The Historical Encyclopedia of Costume . Translated by E. Worth. New York City, New York and Oxford, England: Facts on File (Fig. 11, Fig. 15, p. 51)

Wikipedia (1894). Portrait of Dom Francisco de Almeida, Viceroy of Portuguese India. [online] Museu Nacional de Arte Antiga. [Online Image] Wikimedia Commons. Available at: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/88/Retrato_de_D._Francisco_de_Almeida_\(após_1545\)_-_Autor_desconhecido.png](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/88/Retrato_de_D._Francisco_de_Almeida_(após_1545)_-_Autor_desconhecido.png)

Affricoll9 (2019). Français : Dom Alfonso I du KONGO. [online] Wikimedia Commons. Available at: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Dom_Alfonso_maniKongo.jpg

Face2Face Africa. (2018). The mysterious Imbangala warriors of Angola who established the Kasanje Kingdom in 1620. [online] Available at: <https://face2faceafrica.com/article/the-mysterious-imbangala-warriors-of-angola-who-established-the-kasanje-kingdom-in-1620>

Bruhn, W. and Max Tilke (2013). A Pictorial History of Costume From Ancient Times to the Nineteenth Century. Dover Publications. (Fig. 8-11, p. 201)

Portrait of Luís Mendes de Vasconcellos (1542-1623). (17th century). [Oil on Canvas] Wikimedia Commons. Available at: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/3b/Luis_Mendes_de_Vasconcellos.jpg

Catholic Goan Women and a Portuguese Nobleman. (1540). [Watercolor] Wikimedia Commons. Available at: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c1/Codice_Casanatense_Portuguese_Nobleman_and_Christian_Indian.jpg

Vitta, J. and Gagliardi, P. (n.d.). Saint Peter Claver: Jesuit Baptizing a Black Man. [Engraving] Available at:

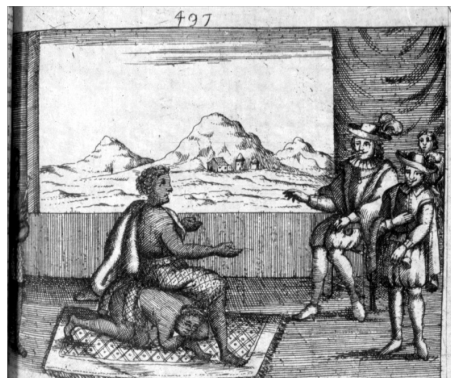
Εικόνα 1

Εικόνα 2

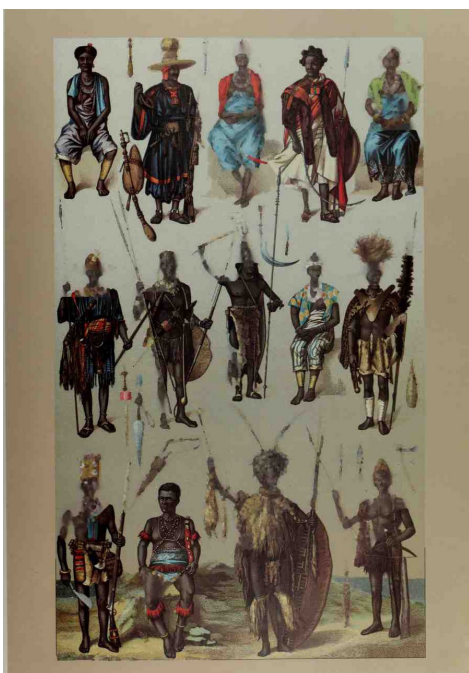
Εικόνα 3

Εικόνα 4

Εικόνα 6

Εικόνα 7

Εικόνα 8

Εικόνα 9

Εικόνα 10

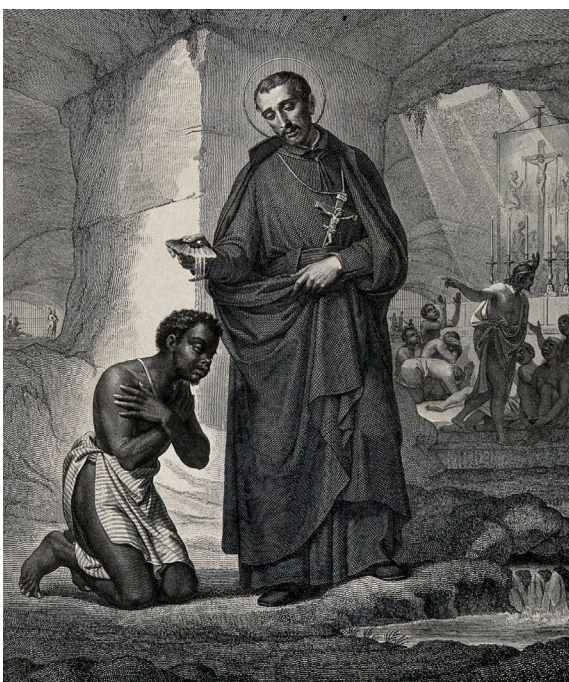
Εικόνα 11

Εικόνα 12

Εικόνα 13

Εικόνα 14

Εικόνα 5

Τσιγγκ Σι

www.laihuihua.com. (n.d.). 清代白描服饰图欣赏- 莱绘画网 (Line Drawings of Qing Period Clothing). [online] Available at: <https://www.laihuihua.com/pics/pic-759.html>

Rosenberg, A. (1905). Geschichte des Kostüms. [online] Weyhe, New York,. Available at: <https://archive.org/details/geschichtedeskos05rose/page/n7/mode/2up>. (p. 366)

Chinnery, G. (1840). Chinese Gamblers. [Oil on Canvas] Available at: <https://collections.britishart.yale.edu/catalog/tms:604>

Chinnery, G. (n.d.). Chinese Street Scene with Figures. [Oil on Canvas] Available at: <https://artuk.org/discover/artworks/chinese-street-scene-with-figures-31792>

Chinnery, G. (n.d.). Chinese Street Scene at Macao. [Oil on Canvas] Available at: <https://artuk.org/discover/artworks/chinese-street-scene-at-macao-31799>

Chinnery, G. (n.d.). A Geisha Girl. [Oil on Canvas] Wikimedia Commons. Available at: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b3/A_Geisha_Girl_George_Chinnery.jpg

A pair of paintings of courtesans , ca. 1800–1899. (n.d.). [Oil on Canvas] Available at: http://www.artnet.com/artists/anonymous-chinese-qing-dynasty/a-pair-of-paintings-of-courtesans-Bz_3X9yxnAaboeYGa38gLQ2

Chinnery, G. (1843). Houqua. [Oil on Canvas] Available at: <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/10478>

Chinnery, G. (n.d.). Study for the Portrait of a Military Officer. [Watercolor] Available at: <https://collections.britishart.yale.edu/catalog/tms:8414>

Chinnery, G. (n.d.). Portrait of an officer of the East India Company, small three-quarter-length, in uniform, seated. [Oil on Canvas] Available at: <https://www.1st-art-gallery.com/George-Chinnery/Portrait-Of-An-Officer-Of-The-East-India-Company-Small-Three-Quarter-Length-In-Uniform-Seated.html>

Qing hairstyle (Evolution of the Manchu queue). (n.d.). [Online Image] Wikimedia Commons. Available at: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Qinghairstyle.jpg>

Alexander, W. (1800). A Peasant, With his Wife and Family. [online] Wikimedia Commons. Available at: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a8/A_PEASANT%2C_With_his_Wife_and_Family.jpg.

袁永綸 (1830). 張保仔 (Cheung Po Tsai) [online] Wikimedia Commons. Available at: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/38/張保仔.jpg>

福康安 (Fuk'anggan) (1788-1794). [online] Wikimedia Commons. Available at: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_\(福康安\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_(福康安).jpg)

李侍堯 (Li Shiyao). (n.d.). [Chinese Handscroll] Wikimedia Commons. Available at: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_\(福康安\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_(福康安).jpg)

Pacifying the South China Sea. (1810). [Chinese Handscroll] Wikimedia Commons. Available at: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_\(福康安\).jpg](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8b/Fuk'anggan_(福康安).jpg)

Garrett, V. (2012). Chinese Dress : From the Qing Dynasty to the Present. New York: Tuttle Pub. (Fig. 116: Liu Changyu, Governor-General of Guangdong and Guanxi, p.185)

Εικόνα 1

Εικόνα 2

Εικόνα 3

Εικόνα 4

Εικόνα 5

Εικόνα 6

Εικόνα 7

Εικόνα 8

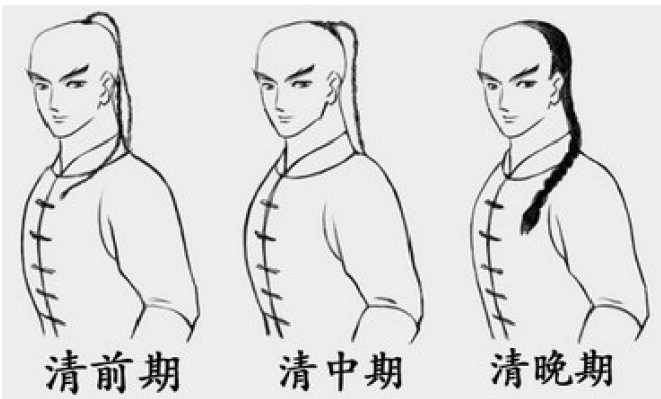
Εικόνα 9

Εικόνα 10

Εικόνα 12

Εικόνα 11

Εικόνα 14

Εικόνα 13

Εικόνα 15

Εικόνα 16

Εικόνα 17

Σεκόγια

Samuel A. Worcester's arrangement of the Cherokee syllabary (n.d.) [online] ResearchGate. Available at: https://www.researchgate.net/figure/Samuel-A-Worcesters-arrangement-of-the-Cherokee-syllabary-Mooney-1900_fig1_261929334

Faulmann, C. (1880). Our Father in Mi'kmaq hieroglyphs. [online] Wikimedia Commons. Available at: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Micmac_pater_noster.jpg

Inman, H. (1830). Portrait of Sequoyah. [Oil on Canvas] Available at: https://npg.si.edu/object/npg_NPG.79.174?destination=portraits

McMurry, L. (1830). Bust of Sequoyah. [Sculpture] Available at: <https://www.hmdb.org/Photos6/610/Photo610922o.jpeg>

Nunneley, J.D. (n.d.). Sculpture of Sequoyah outside the Gilcrease Art & History Museum in Tulsa, Oklahoma [Sculpture] Available at: <https://www.loc.gov/resource/highsm.65408/>

HorseChief, D. (n.d.). Sculpture of Sequoyah outside the Northeastern State University [Sculpture] Available at: https://www.cherokeephoenix.org/culture/video-sequoyah-statue-dedicated-at-nsu/article_25693721-015c-505d-8ec1-89c62c584894.html

Artwork from the Horseshoe Bend National Military Park. (n.d.). [online] Available at: <https://acumen.cas.lehigh.edu/sites/acumen.cas.lehigh.edu/files/hobe-05-01final.png>

Hill, J. (n.d.). Diorama of the infantry attacking the barricade at Horseshoe Bend. [online] Encyclopedia of Alabama. Available at: <http://encyclopediaofalabama.org/article/m-8000>

Jarvis, J.W. (1819). General Andrew Jackson. [Oil on Canvas] The MET. Available at: <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/11243>

Wilburn, H.C. (1864). General Andrew Jackson. [online] Wikimedia Commons. Available at: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:General_Andrew_Jackson_from_Harpers_Vol_28_1864.png

Anon, (n.d.). Chief Menawa surrendering to Major General Andrew Jackson. [online] Available at: <http://ushistoryimages.com/images/william-weatherford/fullsize/william-weatherford-7.jpg>

Andrew Jackson's Sword and Scabbard. (1812). [Forged steel with metal scabbard] National Museum of American History. Available at: https://americanhistory.si.edu/collections/search/object/nmah_438732

King, C.B. (1837). ME-NA-WA, A CREEK WARRIOR. [Lithograph] Smithsonian American Art Museum. Available at: <https://americanart.si.edu/artwork/me-na-wa-creek-warrior-history-indian-tribes-north-america-17108>.

Photo of Samuel Worcester. (n.d.). Wikimedia Commons. Available at: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Worcester.jpg>

Van Zandt, P.V. (1988). Honorable Chief Junaluska, Maggie Valley. [Sculpture] Lake Junaluska Conference and Retreat Center. Available at: <https://docsouth.unc.edu/commland/monument/581/>

Wilburn, H.C. (1950). Chief Junaluska. [Lithograph] WorthPoint. Available at: https://thumbs.worthpoint.com/zoom/images1/1/0216/20/chief-junaluska-collectible-antique_1_78c4887d461661dd95985626ef4ba090.jpg

King, C.B. (1843). JOHN ROSS. A CHEROKEE CHIEF. [Lithograph] Smithsonian American Art Museum. Available at: <https://americanart.si.edu/artwork/john-ross-cherokee-chief-history-indian-tribes-north-america-17146>

King, C.B. (1845). DAVID VANN. A CHEROKEE CHIEF. [Lithograph] Smithsonian American Art Museum. Available at: <https://americanart.si.edu/artwork/david-vann-cherokee-chief-history-indian-tribes-north-america-17166>

George C. (1827). Red Jacket. [Watercolor] Gilcrease Museum. Available at: <https://collections.gilcrease.org/object/021566>

Cherokee Alphabet.				
De	Ro	Ti	do	Co
Se	Ege	Ygi	Agu	Jgu
Wia	Cho	Adi	Eko	Gu
Wa	Lo	Fi	Go	Mu
Ona	Amo	Hmi	Ymo	Ynu
Uqua	Wqua	Vqu	Uqu	Equv
Uda	Wda	Sda	Lda	Sda
Gda	Vda	Kda	Jda	Cda
Gwa	Vwa	Kwa	Jwa	Cwa
Gya	Vya	Kya	Jya	Cya

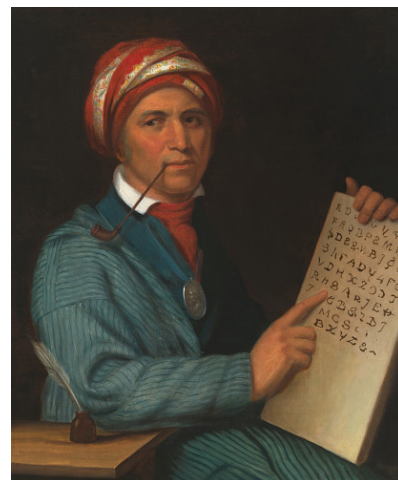
Sounds represented by Vowels

Consonant Sounds

 Nušinen wayok ebin tsiptuk delwidzin megwidemek wayok n'telidanen
 Unser Vater im Himmel s'izend es möge dein Name sein geachtet im Himmel, uns
 tsiptuk ignemwiek ula nemulek uledetsinen. Natel wayok deli skeduk
 möge geehrt sein dich zu sehen unaufhaltsam. Dort im Himmel sie dir gehorcht sind
 tsiptuk deli skedulek makimigwek eimek. Delamukubenigwal esemigwel
 möge so dir gehorcht werden auf Erden wo wir sind. Wie da uns gegeben hast in dieser Art
 apš negweš kiskuk delamuktes penegwunenwin nilunen. Delyabikšitakasiš
 so auch nun heute gib uns unsere Nahrung uns. Wir vergehend jenen
 wegaiwinmetnik elp pel nikakam abikšiktwin elweulik Melkeninreš
 so haben beleidigt uns, so du o Gott vergib unsere Fehler. Halte uns fest
 winnšudil mu k'tigalina kedzinukamke winnšigwel twaktwin. N'deliets.
 bei der Hand nicht zu fallen, halte fern von uns Leiden, Obel. Amen.

Εικόνα 2

Εικόνα 3

Εικόνα 1

Εικόνα 5

Εικόνα 6

Εικόνα 9

Εικόνα 7

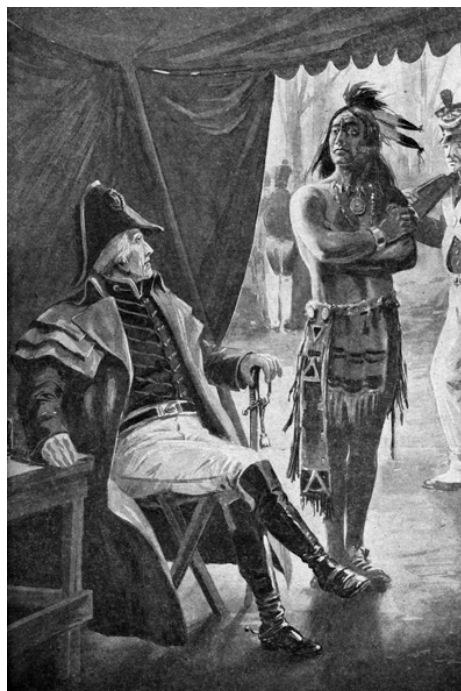

Εικόνα 8

GENERAL ANDREW JACKSON.

Εικόνα 10

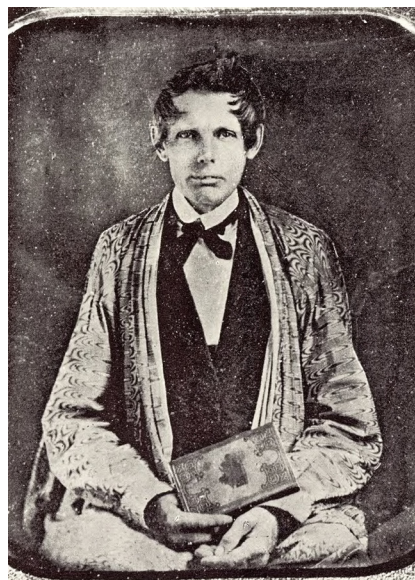
Εικόνα 11

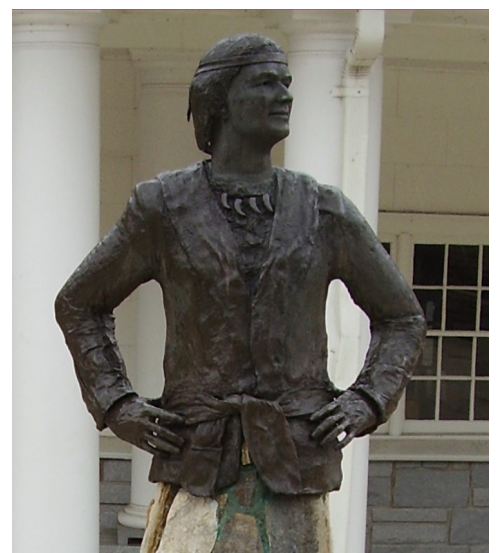
Εικόνα 12

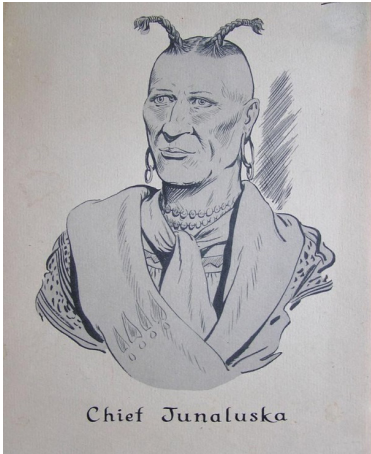
Εικόνα 13

Εικόνα 14

Εικόνα 15

Εικόνα 16

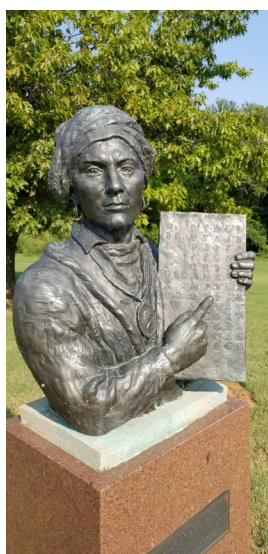
Εικόνα 17

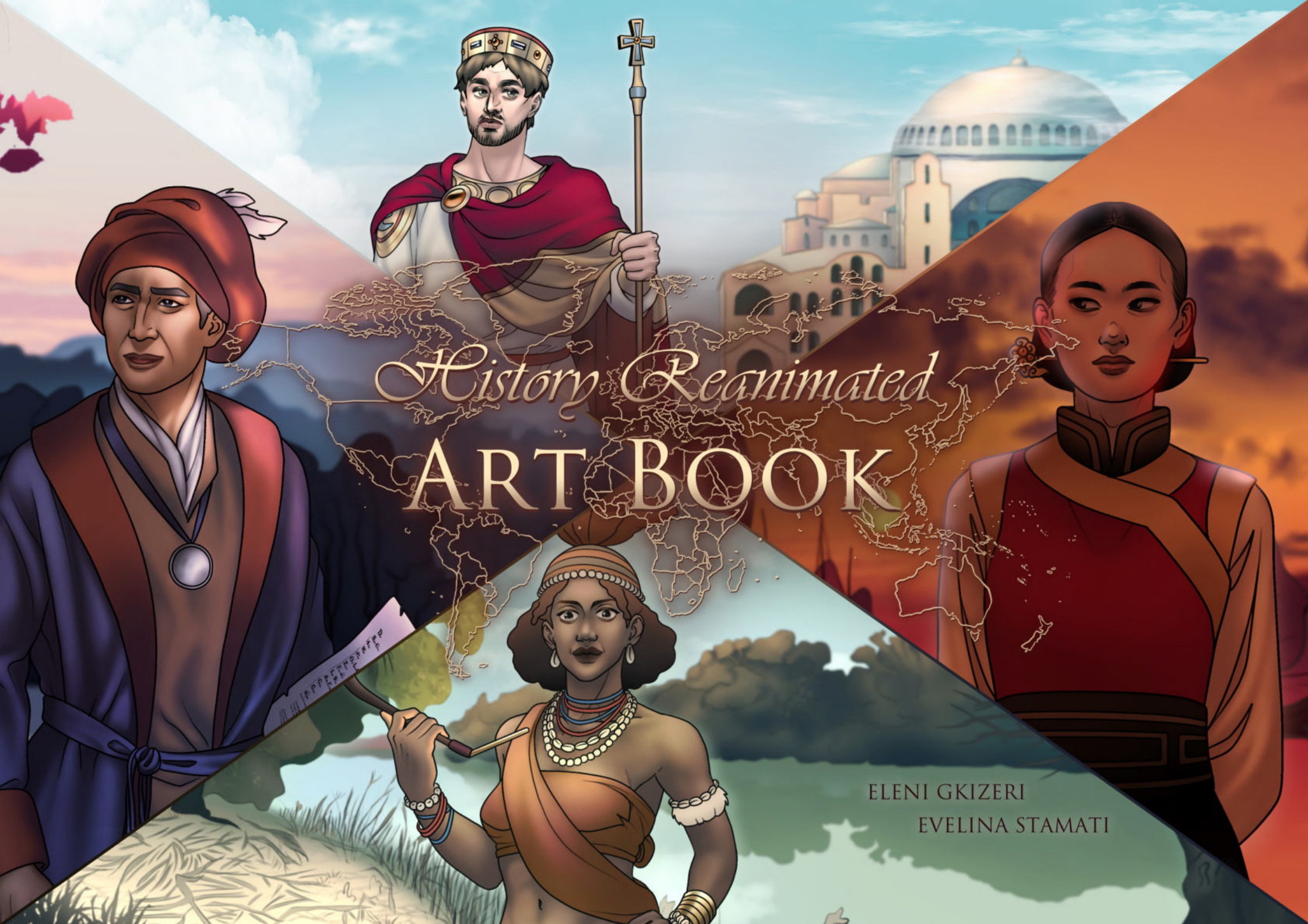
Εικόνα 18

Εικόνα 19

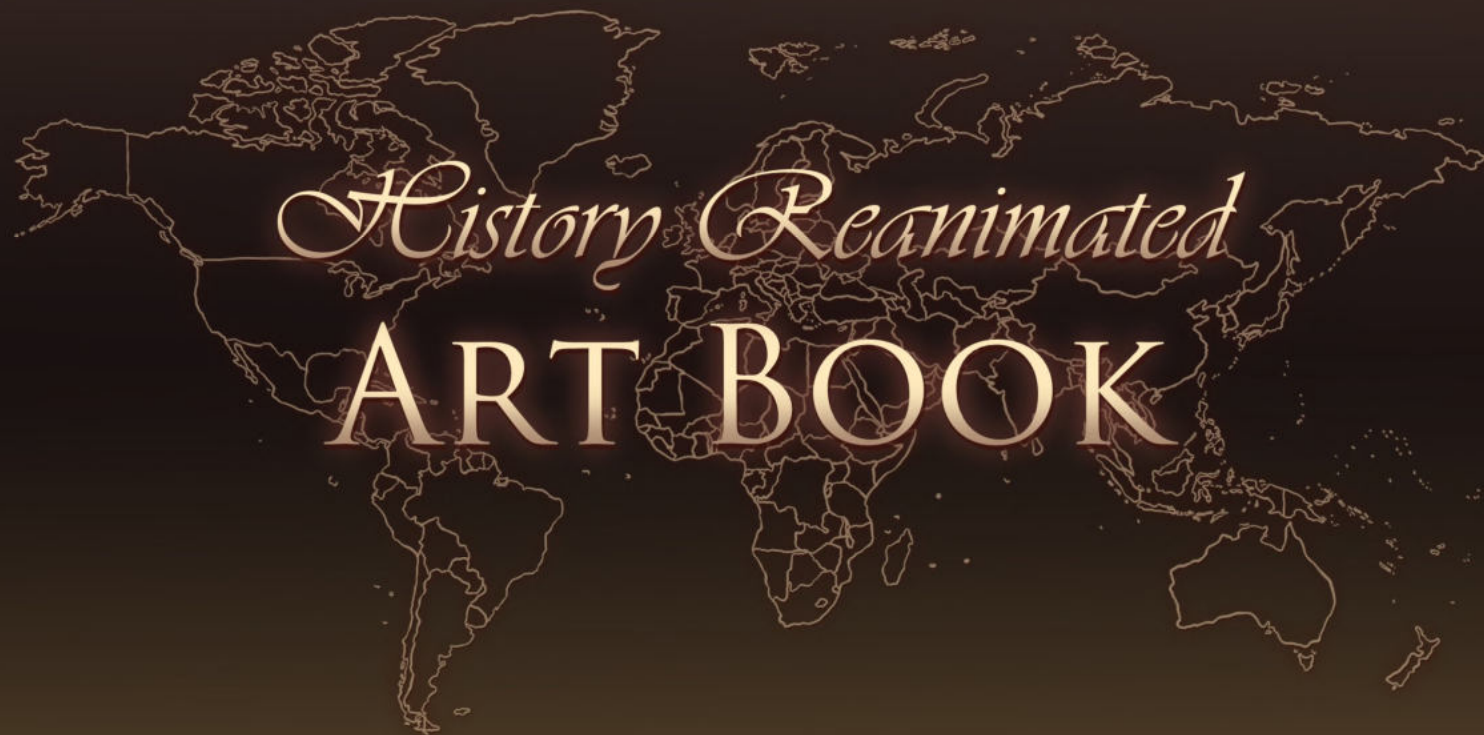

Εικόνα 4

History Reanimated
ART BOOK

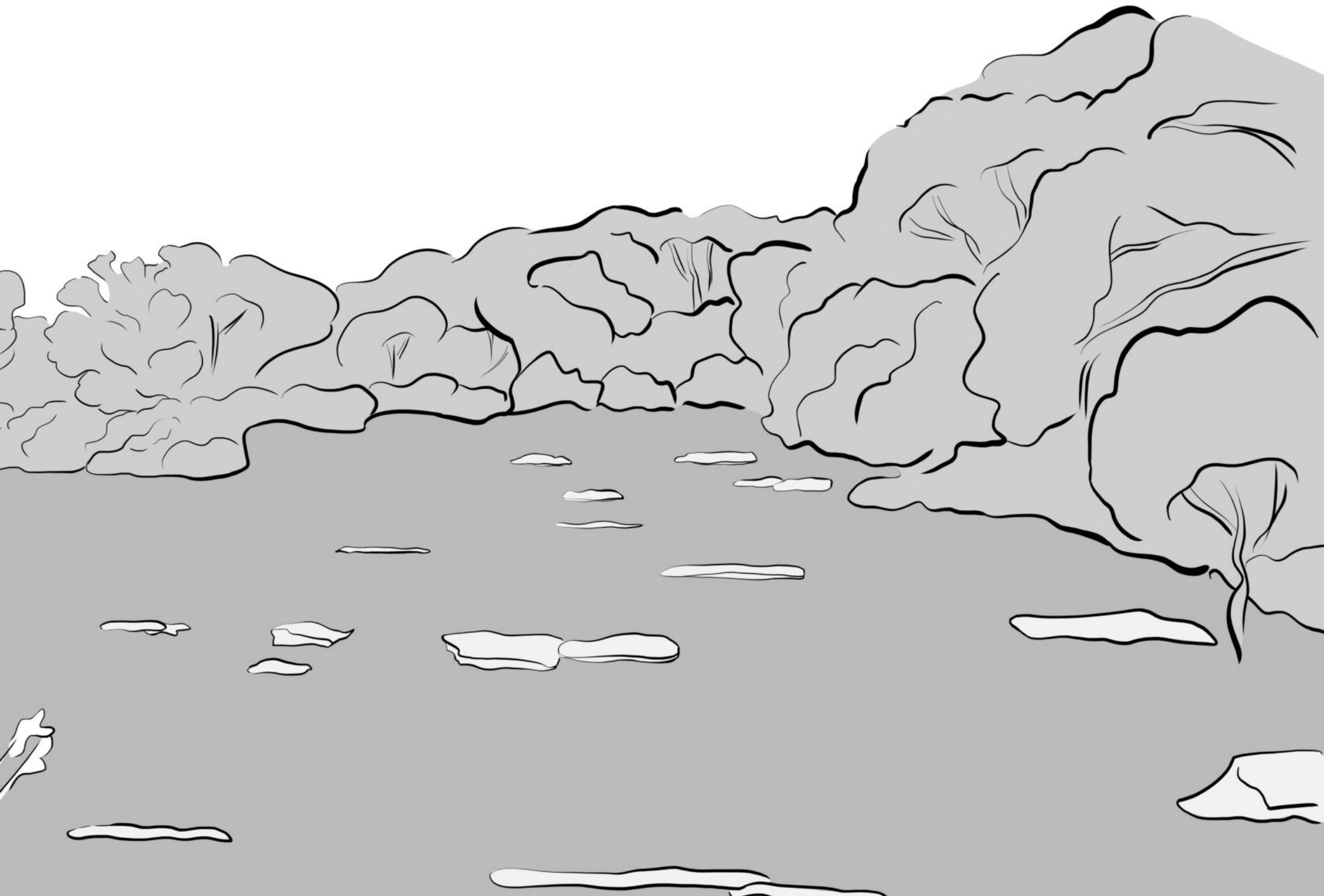
ELENI GKIZERI
EVELINA STAMATI

Διπλωματική εργασία
Φοιτήτριες: Ελένη Γκιζέρη, Ευαγγελία Σταμάτη
Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μάρθα Τσιάρα - Έιπελντάουερ
Π.Μ.Σ. Animation Δισδιάστατο και τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

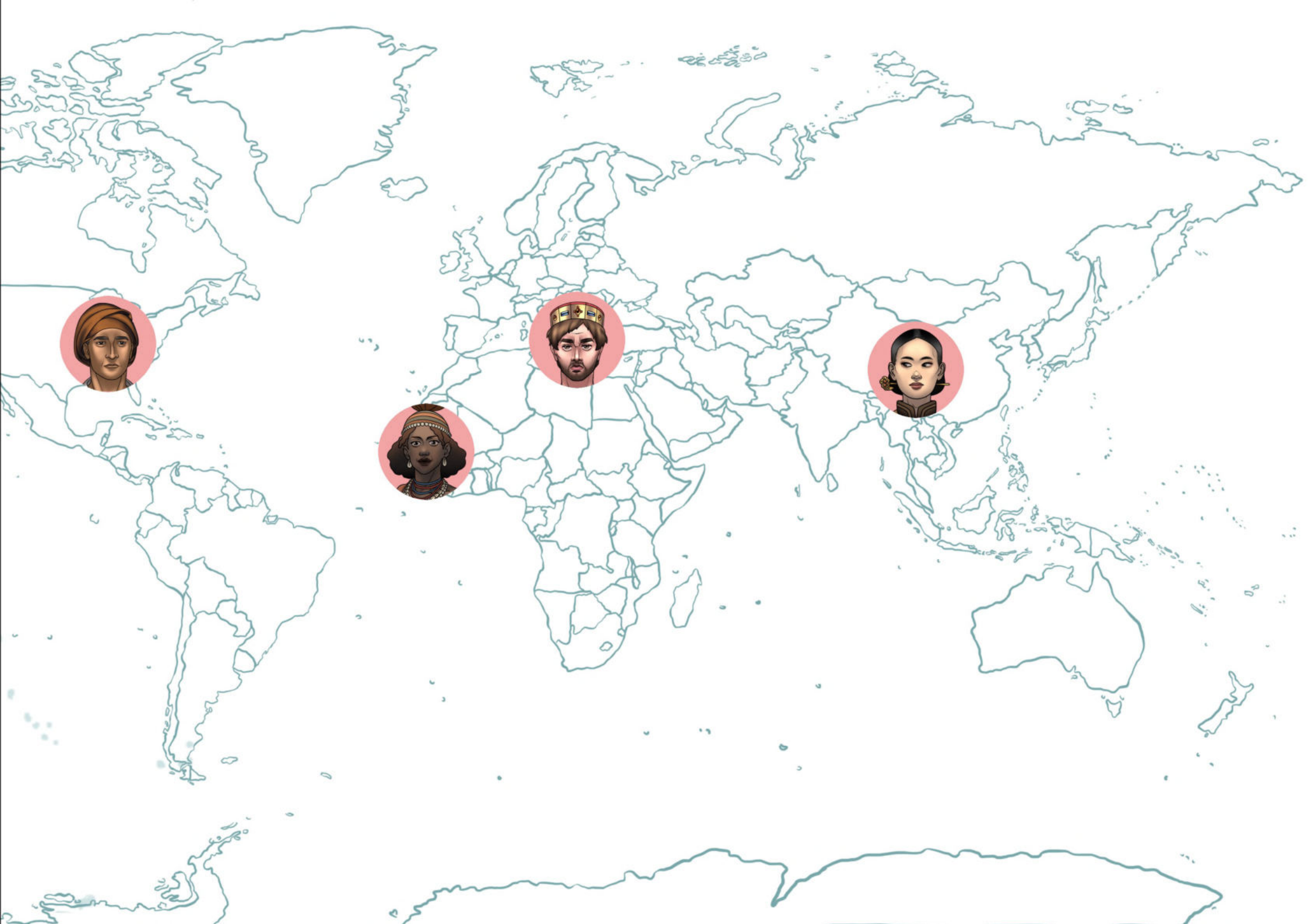

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ	...9
2.ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ	...11
3.ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	...12
4.ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ Α΄ Ο ΜΕΓΑΣ	...13
5.ΝΤΖΙΝΓΚΑ ΜΠΑΝΤΙ	...25
6.ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ	...35
7.ΣΕΚΟΓΙΑ	...45

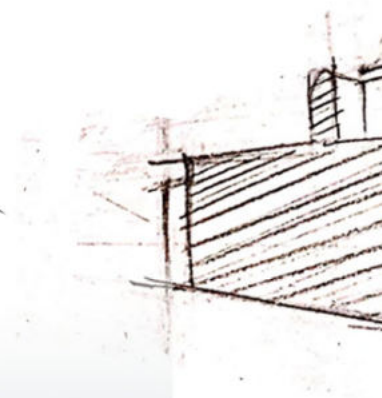
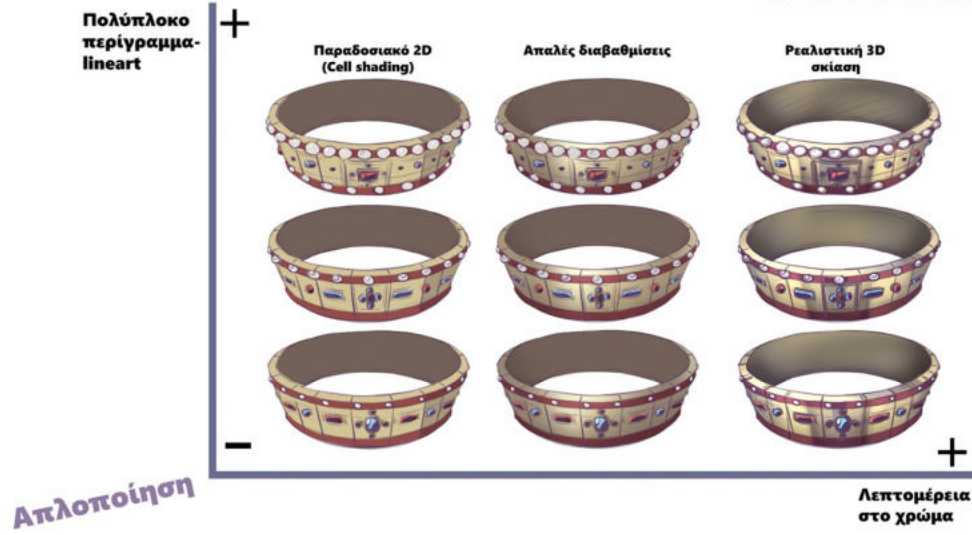
1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η σειρά αφηγείται την ιστορία δώδεκα συγκεκριμένων προσωπικοτήτων οι οποίες δεν είναι ευρέως γνωστές στο ελληνικό κοινό. Η υλοποίηση αυτής της ιδέας γίνεται μέσω της οπτικοακουστικής απεικόνισης (Art Book) τεσσάρων επιλεγμένων προσωπικοτήτων, του κοινωνικού τους περίγυρου και του περιβάλλοντός τους. Πιο συγκεκριμένα, η απεικόνιση περιλαμβάνει το σχεδιασμό των κεντρικών και δευτερευόντων χαρακτήρων με τους οποίους ήρθαν σε επαφή και το σχεδιασμό κτιρίων και περιβάλλοντος τα οποία έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη ζωή και το έργο τους.

Αφετηρία της ιδέας υπήρξε η κοινή αγάπη για την ιστορία και τους ανθρώπους, καθώς επίσης η θέληση να αφηγηθούμε και να αναδείξουμε πλευρές τους που κινδυνεύουν να χαθούν στο πέρασμα του χρόνου ή να παραμείνουν γνωστές μόνο σε τοπικό επίπεδο. Οι ακαδημαϊκές γνώσεις του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ και του Τμήματος Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών του ΕΜΠ σε συνδυασμό με τις παρούσες γνώσεις του μεταπτυχιακού προγράμματος συνέβαλαν στην υλοποίηση της αρχικής ιδέας και τη δημιουργία της παρούσας διπλωματικής - του Art Book.

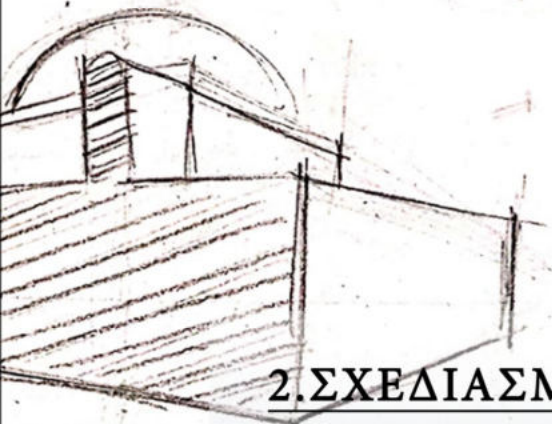
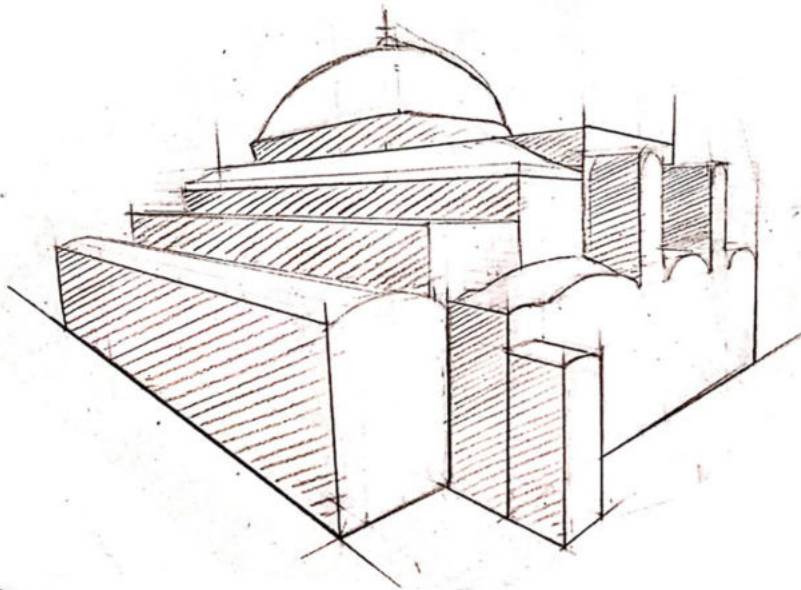

Ο σχεδιασμός του στέμματος

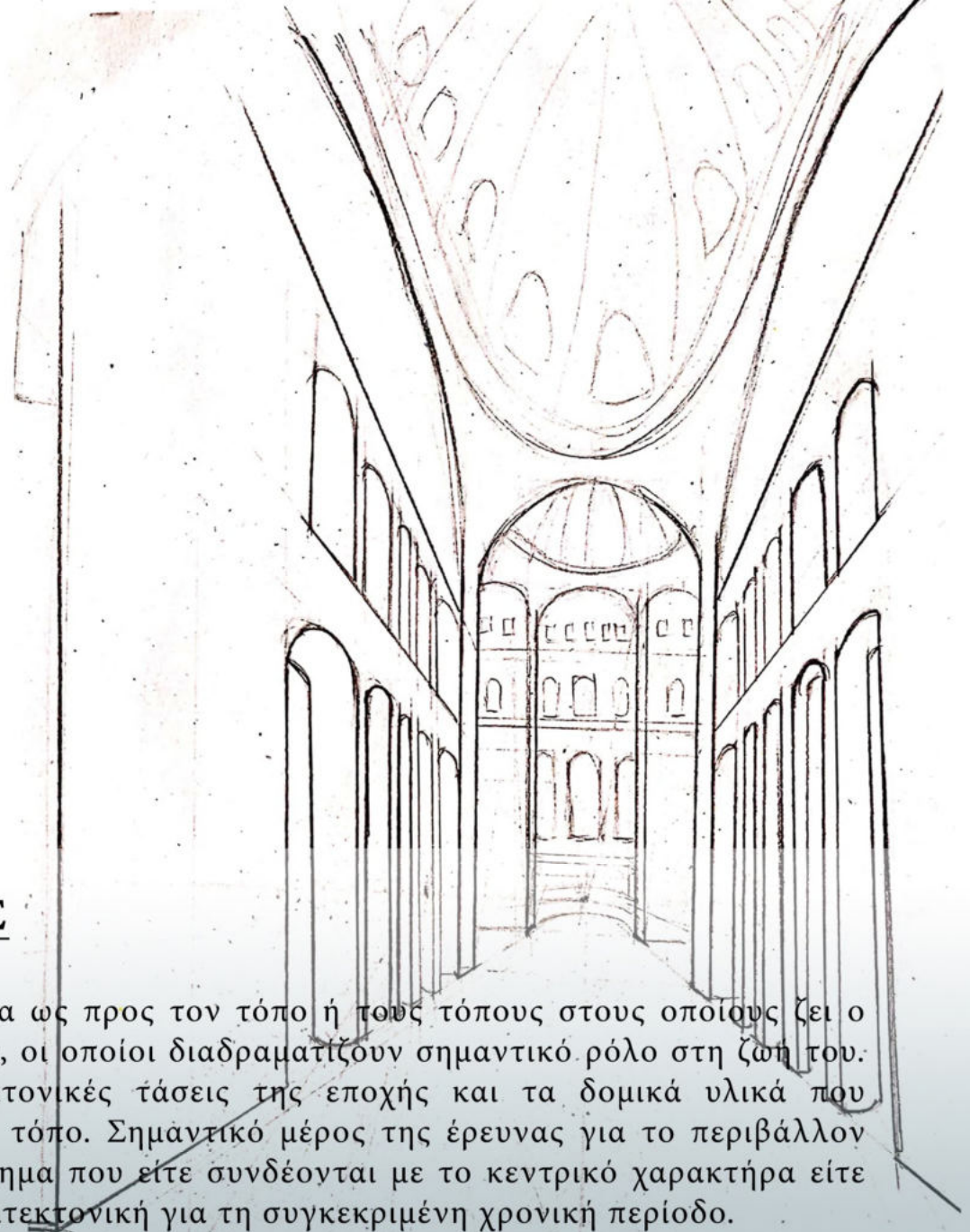
1. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

Για τον σχεδιασμό των χαρακτήρων γίνεται έρευνα στο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής και πως αυτό επηρεάζει τον κεντρικό και τους δευτερεύοντες χαρακτήρες, τον βίο του εκάστοτε χαρακτήρα, τις συνθήκες ζωής, τις δυσκολίες, τις επιτυχίες και την πορεία του μέχρι το θάνατό του. Ακόμα ερευνάται το κοινωνικό του περιβάλλον, προκειμένου να επιλεχθούν οι κατάλληλοι δευτερεύοντες χαρακτήρες, η ενδυμασία, τα χρηστικά αντικείμενα και οι κοινωνικές συνήθειες της εκάστοτε εποχής.

2. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ο σχεδιασμός του περιβάλλοντος απαιτεί έρευνα ως προς τον τόπο ή τους τόπους στους οποίους ζει ο κεντρικός χαρακτήρας, καθώς επίσης και τόπους, οι οποίοι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη ζωή του. Επίσης, γίνεται έρευνα στις εκάστοτε αρχιτεκτονικές τάσεις της εποχής και τα δομικά υλικά που χρησιμοποιούνται ανά χρονική περίοδο και ανά τόπο. Σημαντικό μέρος της έρευνας για το περιβάλλον αποτελούν συγκεκριμένα κτίρια/κτίσματα τοπόσημα που είτε συνδέονται με το κεντρικό χαρακτήρα είτε αποτελούν ορόσημο ή εκφράζουν την τοπική αρχιτεκτονική για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

4.ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ Α΄ Ο ΜΕΓΑΣ

Ο Ιουστινιανός Α΄ ο Μέγας ήταν αυτοκράτορας της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας την χρονική περίοδο 527μ.Χ. - 565μ.Χ. Γεννήθηκε το 482 μ.Χ. στο Ταυρήσιο της Βόρειας Μακεδονίας και ήταν ταπεινής καταγωγής. Ο Ιουστινιανός στέφθηκε αυτοκράτορας το 527μ.Χ. μετά το θάνατο του θείου του Ιουστίνου Α΄. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του πολέμησε με τους Πέρσες στην ανατολή, επέκτεινε την αυτοκρατορία στη Δύση, ανέκτησε τμήματα της Ιταλίας, της Βόρειας Αφρικής και της Ισπανίας.

Επίσης, έχτισε μεγάλα θρησκευτικά κτίρια με πιο γνωστό την Αγία Σοφία και δημιούργησε ένα ρεύμα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής πολύ διαφορετικό σε σχέση με το ήδη υπάρχον. Τέλος κατασκεύασε δημόσια έργα όπως γέφυρες, υδραγωγεία και λιμάνια και κωδικοποίησε το ρωμαϊκό δίκαιο, αφήνοντας ένα μεγάλο νομοθετικό έργο.

Το βασικό στοιχείο που διέκρινε τον αυτοκράτορα από τους υπόλοιπους χαρακτήρες είναι η πορφύρα, διακριτικό στοιχείο των αυτοκρατόρων. Το ταβλίον, ο ρόμβος στο μπροστινό μέρος στην περίπτωση του Ιουστινιανού, τα επιμανίκια και η χρυσή λεπτομέρεια στους ώμους και των δύο ήταν επίσης διακριτικά του αξιώματος.

Όσον αφορά τα υποδήματα, τα δετά σανδάλια ήταν ιδιαίτερα δημοφιλή. Το κόκκινο χρώμα, ήταν το κατεξοχήν χρώμα των αυτοκρατορικών παπουτσιών. Ο Ιουστινιανός φορούσε ψηλές κάλτσες, στοιχείο που η βυζαντινή αυλή υιοθέτησε από τους βαρβάρους.

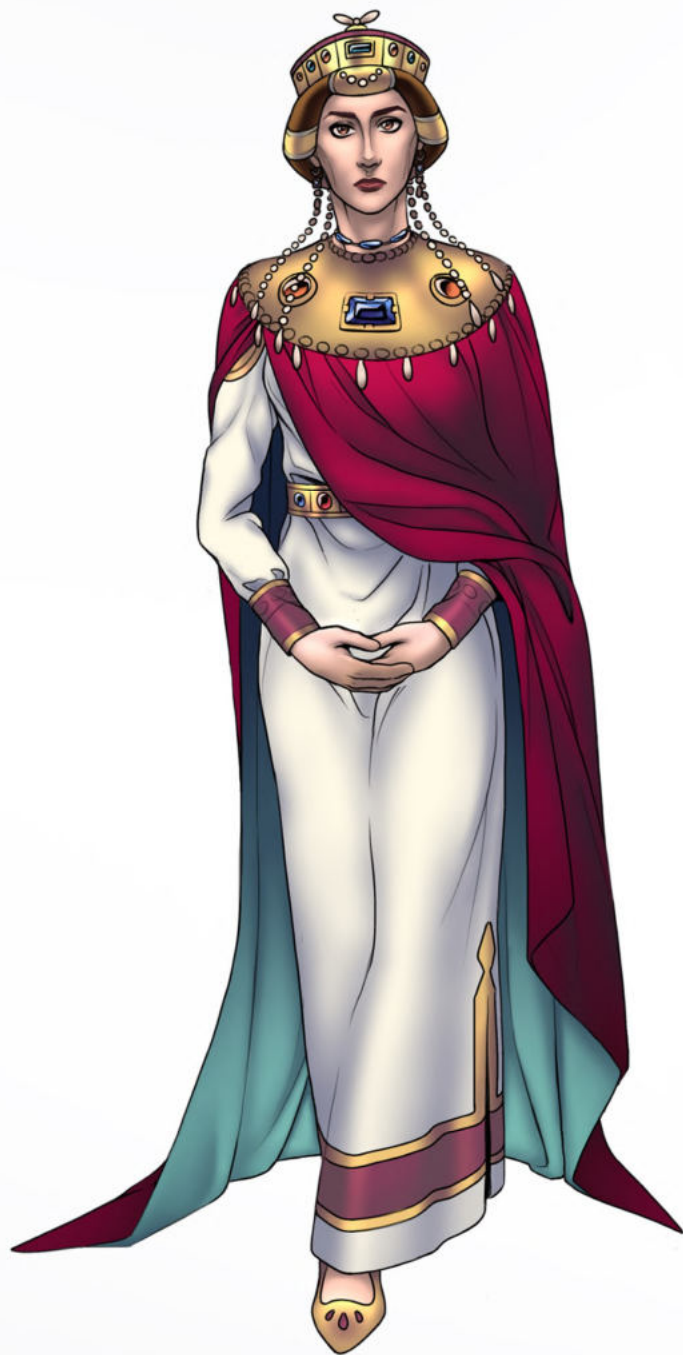
Η Αγία Σοφία είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη και κατασκευάστηκε επί βασιλείας του Ιουστινιανού την περίοδο 532-537 μ.Χ. Ο αρχιτεκτονικός τύπος της είναι βασιλική με τρούλο. Χτίστηκε στη θέση δύο προηγούμενων βασιλικών που καταστράφηκαν σε πυρκαγιές.

Ο κύριος θόλος έχει διάμετρο 31 μ. και εδράζεται σε δύο τόξα και δύο ημιθόλια τα οποία μεταφέρουν τα φορτία σε τέσσερις κεντρικούς πεσσούς. Το εγχείρημα αυτό πρωτόπορο για την εποχή του, στέφθηκε με επιτυχία και αποτελεί μέχρι και σήμερα ένα τεράστιο επίτευγμα αρχιτεκτονικής κατασκευής

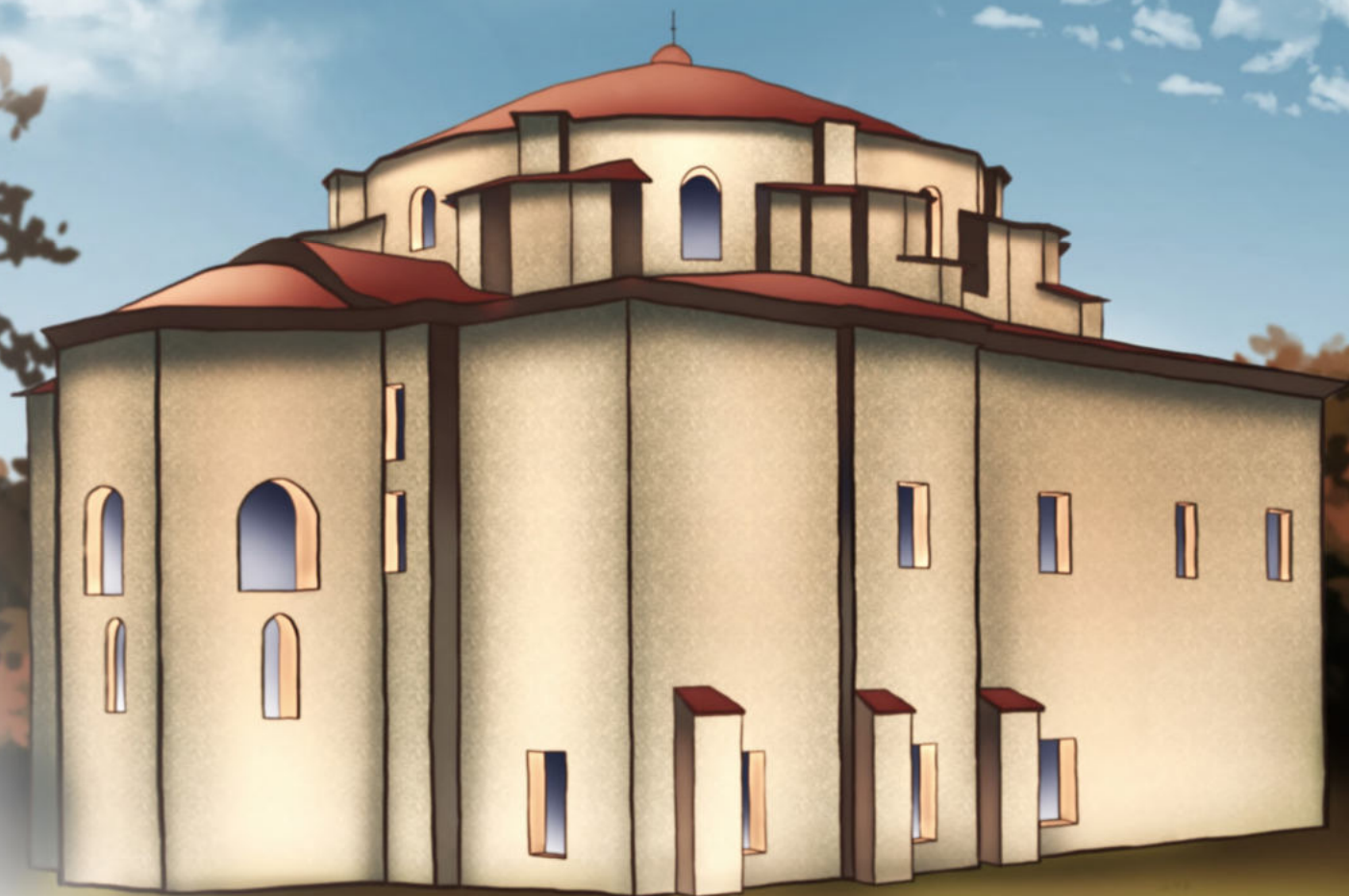
Για τον σχεδιασμό της Αγίας Σοφίας στο Art Book χρησιμοποιήθηκαν τα αρχιτεκτονικά σχέδια απεικόνισης του κτιρίου πριν τη μετατροπή του σε τζαμί. Η Αγία Σοφία κατασκευάστηκε σε ελεύθερη κάτοψη, χωρίς περιμετρικά κατασκευαστικά στοιχεία.

Η Θεοδώρα φορούσε μακρύ χιτώνα, και ζώνη με χρυσά περιγράμματα και πολύτιμους λίθους. Τα μαλλιά της τυλίγονταν γύρω από ένα συνήθως μαύρο καπέλο-σκούφο, με λωρίδες σε διαφορετικό χρώμα, δίνοντας την εντύπωση μεγαλύτερου όγκου. Από πάνω τοποθετούνταν το αυτοκρατορικό διάδημα.

Η ενδυμασία του Τριβωνιανού θυμίζει την ενδυμασία των σύγχρονων ορθοδόξων ιερέων: Φορούσε ένα μακρύ μπλε ύφασμα με χρυσό περίγραμμα, (τον επωνομαζόμενο λώρο), περασμένο πάνω από τους ώμους και γύρω από το σώμα του, στερεωμένο με ζώνη στην μέση. Επίσης, φορούσε χιτώνα από κάτω, που έφτανε ως τον αστράγαλο και μπότες που δένονταν ψηλά στο γόνατο.

Η μονή των Αγίων Σέργιου και Βάκχου είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη και κατασκευάστηκε επί βασιλείας του Ιουστινιανού την περίοδο 527-536 μ.Χ. Είναι οκταγωνικός ναός με θόλο εγγεγραμμένος σε τετράγωνο. Είναι γνωστός και ως “Μικρή Αγία Σοφία” λόγω της ομοιότητάς του με το ναό.

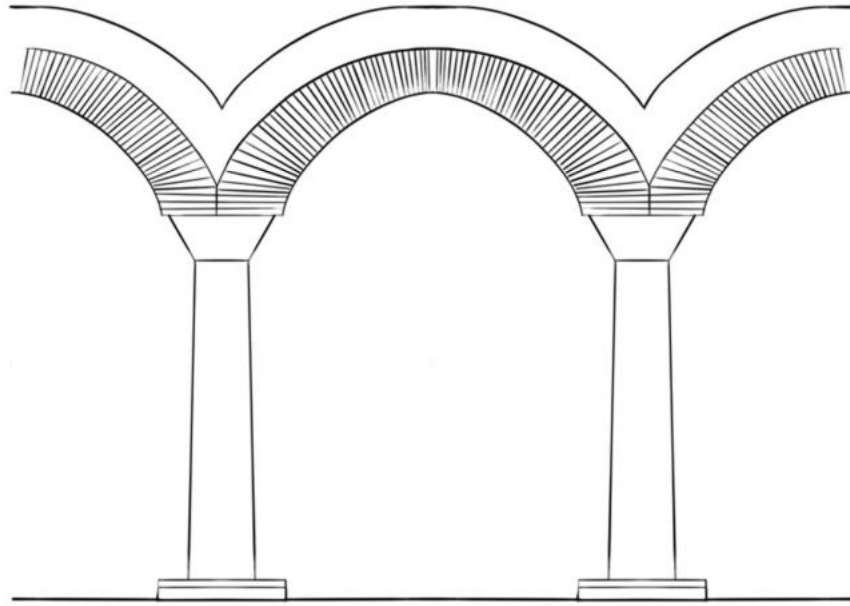

Ο Βελισσάριος ήταν επικεφαλής αξιωματικός μιας επίλεκτης μονάδας ιππικού, των βουκελάρων. Ο οπλισμός τους επέτρεπε να πολεμούν και ως ιππικό κρούσης και ως ταχυκίνητο ελαφρύ ιππικό, ανάλογα με την περίπτωση.

Η Αμαλανθούσα ήταν βασίλισσα των Οστρογότθων, μορφωμένη και πιστή στα ρωμαϊκά ήθη και αξίες. Γνώριζε Λατινικά, Ελληνικά και την Γοτθική γλώσσα και κρατούσε στενές διπλωματικές σχέσεις με τον Ιουστινιανό, ο οποίος σε απάντηση της δολοφονίας από την σκληροπυρηνική παράταξη των Γότθων της εισέβαλλε στην Ιταλία, ξεκινώντας το τεράστιο έργο ανακτησης των αρχέγονων ρωμαϊκών εδάφων.

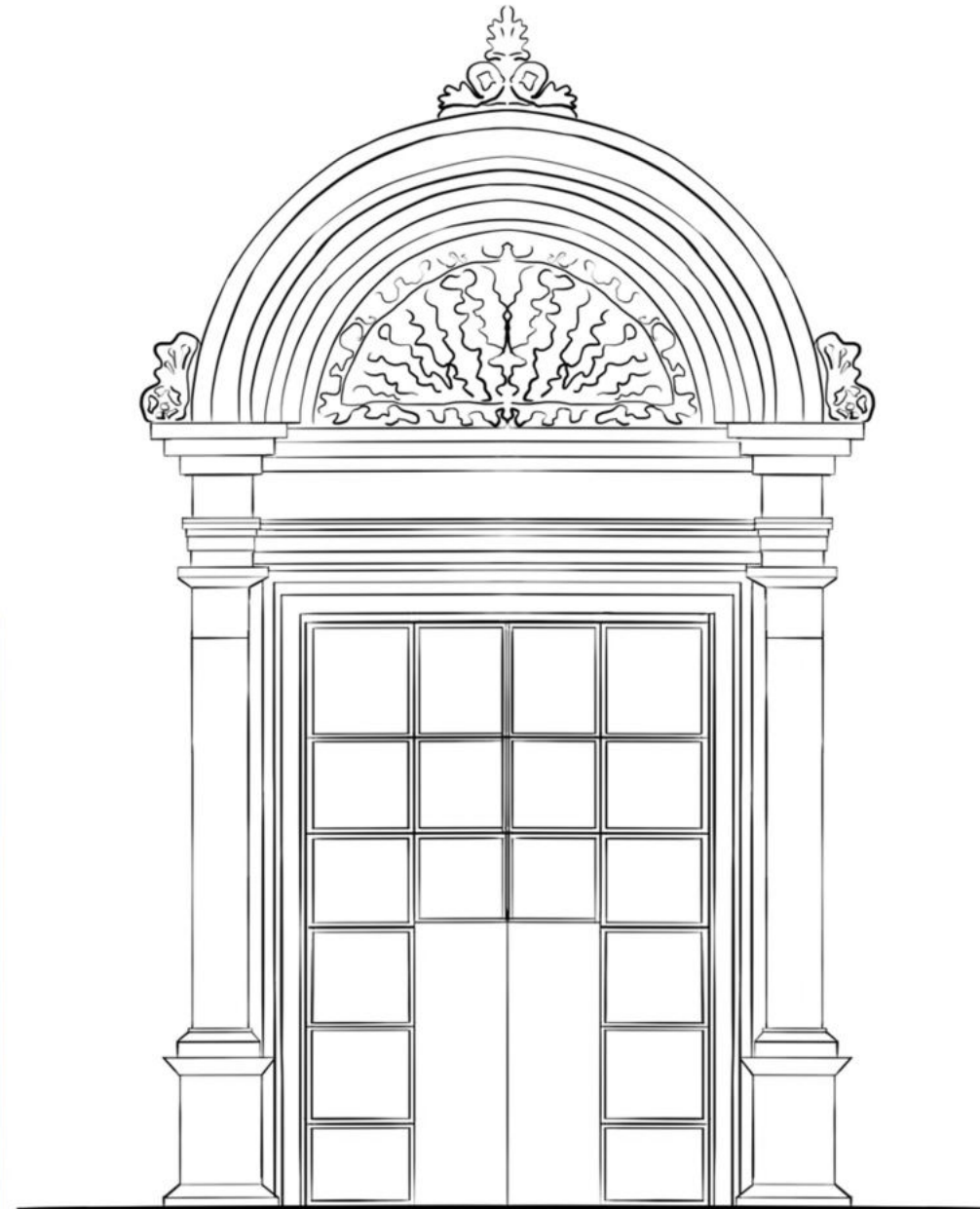
Ο Άγιος Βιτάλιος είναι βυζαντινός ναός που βρίσκεται στη Ραβέννα και κατασκευάστηκε την περίοδο 527-546 μ.Χ. όταν η Ραβέννα βρισκόταν υπό την κυριαρχία των Οστρογότθων και στη συνέχεια του Βυζαντινού Εξαρχάτου της Ραβέννας. Πρόκειται για έναν οκταγωνικό ναό με θόλο και δεν ανήκει στην τύπο της βασιλικής.

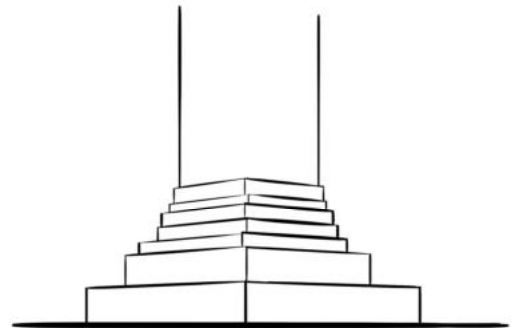
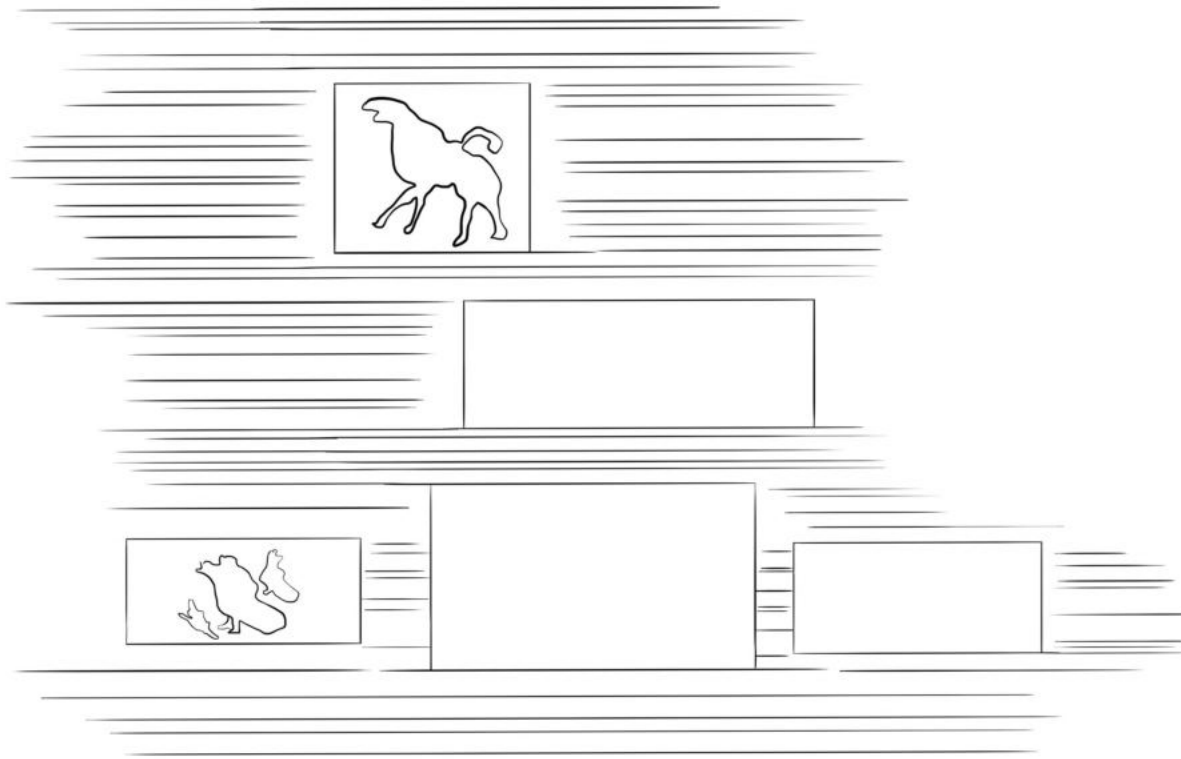
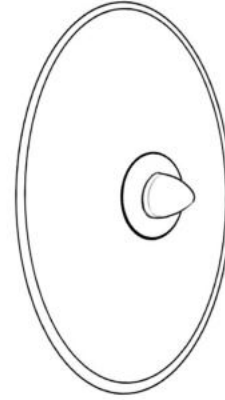

Χαρακτηριστικά αντικείμενα της πρωτοβυζαντινής περιόδου αποτελούν τα τοξωτά παράθυρα που εδράζονται πάνω σε μικρούς κίονες για τη μεταφορά των φορτίων, οι λεπτομερείς πόρτες εισόδου των βυζαντινών ναών, η χρήση σπολίων στα οχυρωματικά τείχη και τα λεπτομερή κιονόκρανα με απεικόνιση στοιχείων του φυτικού διάκοσμου.

Ο βυζαντινός στρατός χρησιμοποιούσε το δόρυ και την περικεφαλαία που αποτελούσε εξέλιξη της ελληνορωμαϊκής περικεφαλαίας. Αντίθετα οι Γότθοι χρησιμοποιούσαν κυρίως τη σπάθα που αποτελεί μετεξέλιξη του ρωμαϊκού ξίφους και την ασπίδα κυκλικού σχήματος.

2.ΝΤΖΙΝΓΚΑ ΜΠΑΝΤΙ

Η Ντζίνγκα Μπάντι ήταν η Βασίλισσα των Βασιλείων του Ντόνγκο και του Ματάμπα (σημερινή Ανγκόλα) στην Αφρική. Γεννήθηκε το 1581 στο Βασίλειο του Ντόνγκο, στην περιοχή της σημερινής Ανγκόλας, στην Αφρική. Πήρε την εξουσία του βασιλείου το 1624 μετά το θάνατο του αδερφού της Νγκόλα Μπάντι, την οποία και κράτησε μέχρι το θάνατό της το 1663. Η βασιλεία της κράτησε 39 χρόνια κατά τη διάρκεια των οποίων ηγήθηκε πολέμων για την ανεξαρτησία των βασιλείων της, διπλωματικών αποστολών, εκχειριών και συμφωνιών με γειτονικά βασίλεια προκειμένου να εξασφαλίσει την ευημερία του λαού της.

Η Ντζίνγκα επισήμως ντυνόταν με πολυτελή υφάσματα και πολλούς κρίκους στα χέρια, στα πόδια και στους ώμους. Στην καθημερινότητά της φορούσε δύο κομμάτια ρούχων για να καλύπτει το σώμα της, μια φούστα και ένα μακρύ ύφασμα με το οποίο τύλιγε το στήθος της, το οποίο ως τεχνική χρησιμοποιείται ως σήμερα από πολλές Αφρικανές μητέρες για να κουβαλάνε τα μωρά τους.

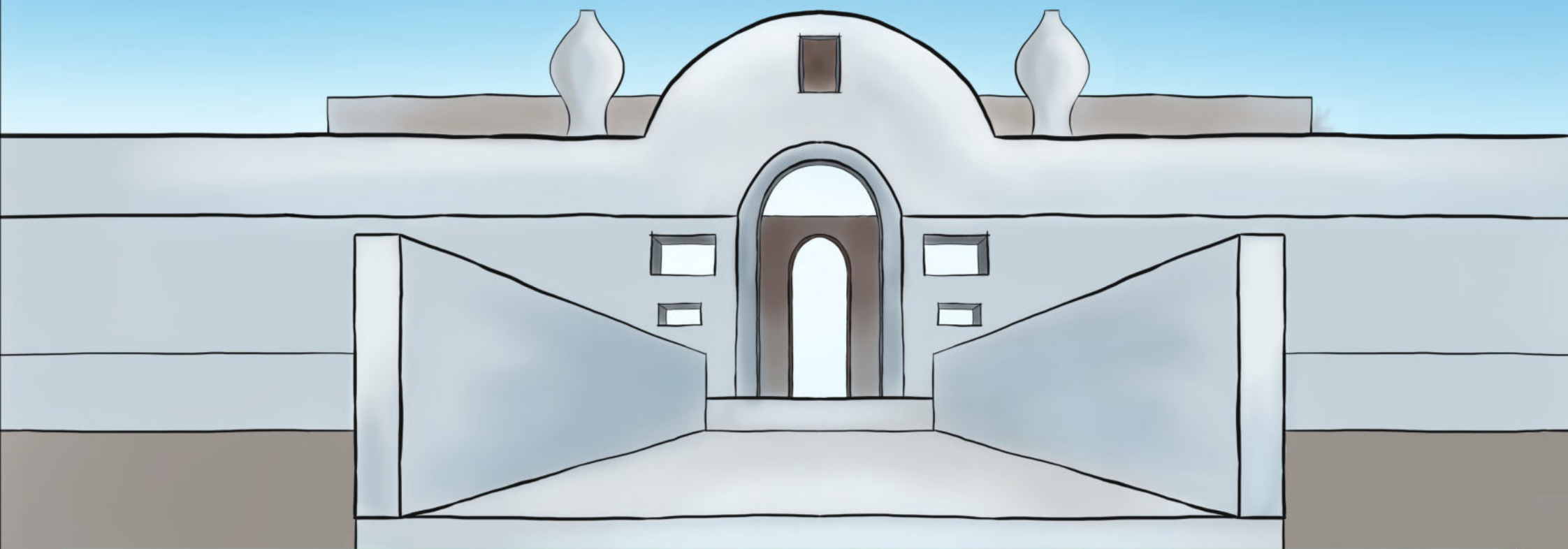
Οι Νγκόλα Κιλόμπο και Μπάντι Κιλουάντζ, ο πατέρας και ο αδερφός της Ντζίνγκα φορούσαν την παραδοσιακή αμφίεση της βασιλικής οικογένειας Ντόνγκο, σε δύο παραλλαγές: κόκκινα φτερά στα μαλλιά τους και δέρματα προβάτου.

Ο Κασάντζε σύζυγος της Ντζίνγκα άνηκε στη φυλή των Ιμπανγκάλα. Οι πολεμιστές αυτής της φυλής φορούσαν κοχύλια και χάντρες από αυγά στρουθοκαμήλου, και φορούσαν λεπτά υφάσματα από φοινικιά. Επίσης, εβαφαν τα σώματά τους με λευκό και κόκκινο χρώμα.

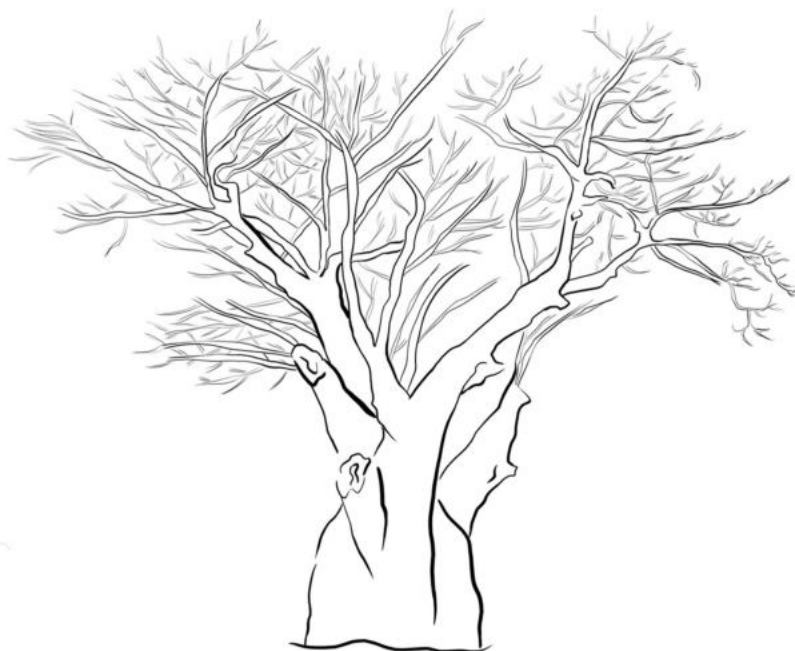
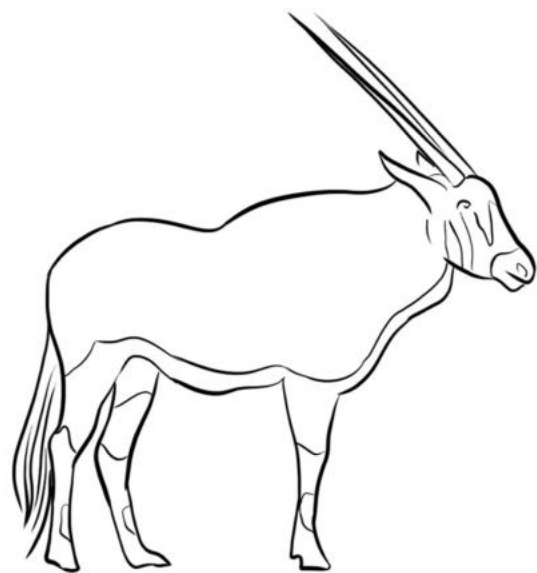
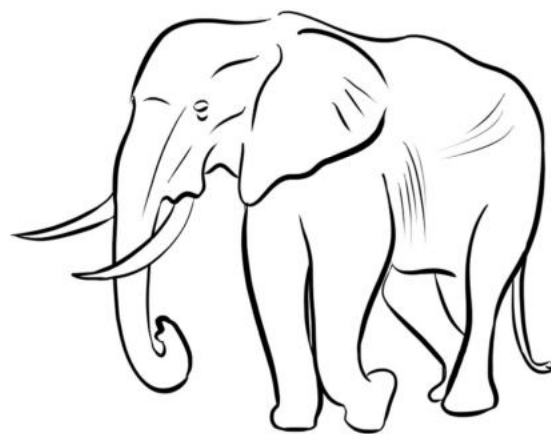
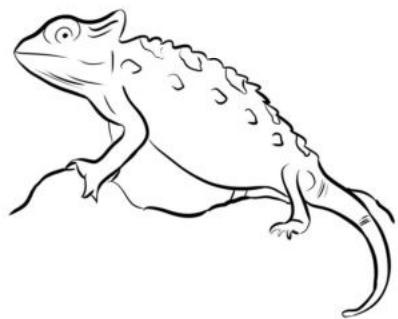
Ο βασιλιάς του Κονγκό φορούσε συντηρητικά ρούχα, που καλύπτουν το σώμα, τα οποία ωστόσο δεν παύουν να υποδεικνύουν την υψηλή του θέση ως βασιλιά.

Ο Πορτογάλος κυβερνήτης φορούσε ένα είδος σακακιού (doublet) εφαρμοστού στο σώμα, με μακριά μανίκια , κάτω από ένα άσπρο περιλαίμιο και έφερε μαύρο φαρδύ καπέλο με φτερά. Ο Ιησουΐτης ιεραπόστολος φορούσε ένα ράσο που έφτανε ως τους αστραγάλους, με κουμπιά στο κέντρο και υφασμάτινη ζώνη στην μέση.

Το κάστρο Μασανγκάνο αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποικιοκρατικής αρχιτεκτονικής. Χτίστηκε το 1583, στις όχθες του ποταμού Κβάνζα και είχε ως στόχο να δείξει την επικράτηση του πορτογαλικού στρατού στην Ανγκόλα. Η θέση του κάστρου είναι συμβολική: εκεί πραγματοποιήθηκε η μάχη του πορτογαλικού στρατού με τον βασιλιά του Βασιλείου του Ντόνγκο και πατέρα της Ντζίνγκα Μπάντι, στην οποία ο στρατός του βασιλείου έχασε.

Η έρημος Ναμίμπ εκτείνεται από την Ανγκόλα, στη Ναμίμπια και φτάνει μέχρι τη Νότια Αφρική. Έχει συνολικό μήκος περίπου 2.000χμ. και συνορεύει με τον Ατλαντικό ωκεανό. Το τμήμα της ερήμου που βρίσκεται στην Ανγκόλα ονομάζεται Έρημος Μοχαμέντες και εκεί είναι εγκατεστημένες διάφορες φυλές της Ανγκόλα μέχρι και σήμερα.

Η έρημος Ναμίμπ είναι γνωστή για τα μοναδικά τοπία της, τα σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας που φιλοξενεί όπως το δέντρο μπαομπά, οι σουρικάτες, ο αφρικανικός ελέφαντας, ο όρυξ και ο χαμαιλέων namaqua.

3. ΤΣΙΝΓΚ ΣΙ

Η Τσινγκ Σι ήταν Κινέζα Πειρατίνα που έδρασε στη θάλασσα της Νότιας Κίνας τη χρονική περίοδο 1801μ.Χ. - 1810μ.Χ. Γεννήθηκε το 1775μ.Χ. και ήταν ταπεινής καταγωγής. Θεωρείται η πιο πετυχημένη πειρατίνα παγκοσμίως, με τον μεγαλύτερο πειρατικό στόλο στην ιστορία, τον Κόκκινο Στόλο (πάνω από 1.800 πειρατικά πλοία 80.000 πειρατές πλήρωμα). Με το στόλο της πολέμησε εναντίον του αυτοκρατορικού στόλου της Δυναστείας των Τσινγκ, των Πορτογάλων αποικιοκρατών και του στόλου της Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών. Το 1810 απομακρύνθηκε από την πειρατεία, το πλήρωμα της απορροφήθηκε από την Κινεζική αυτοκρατορία, στην κυβέρνηση και στον στρατό και έζησε την υπόλοιπη ζωή της ειρηνικά.

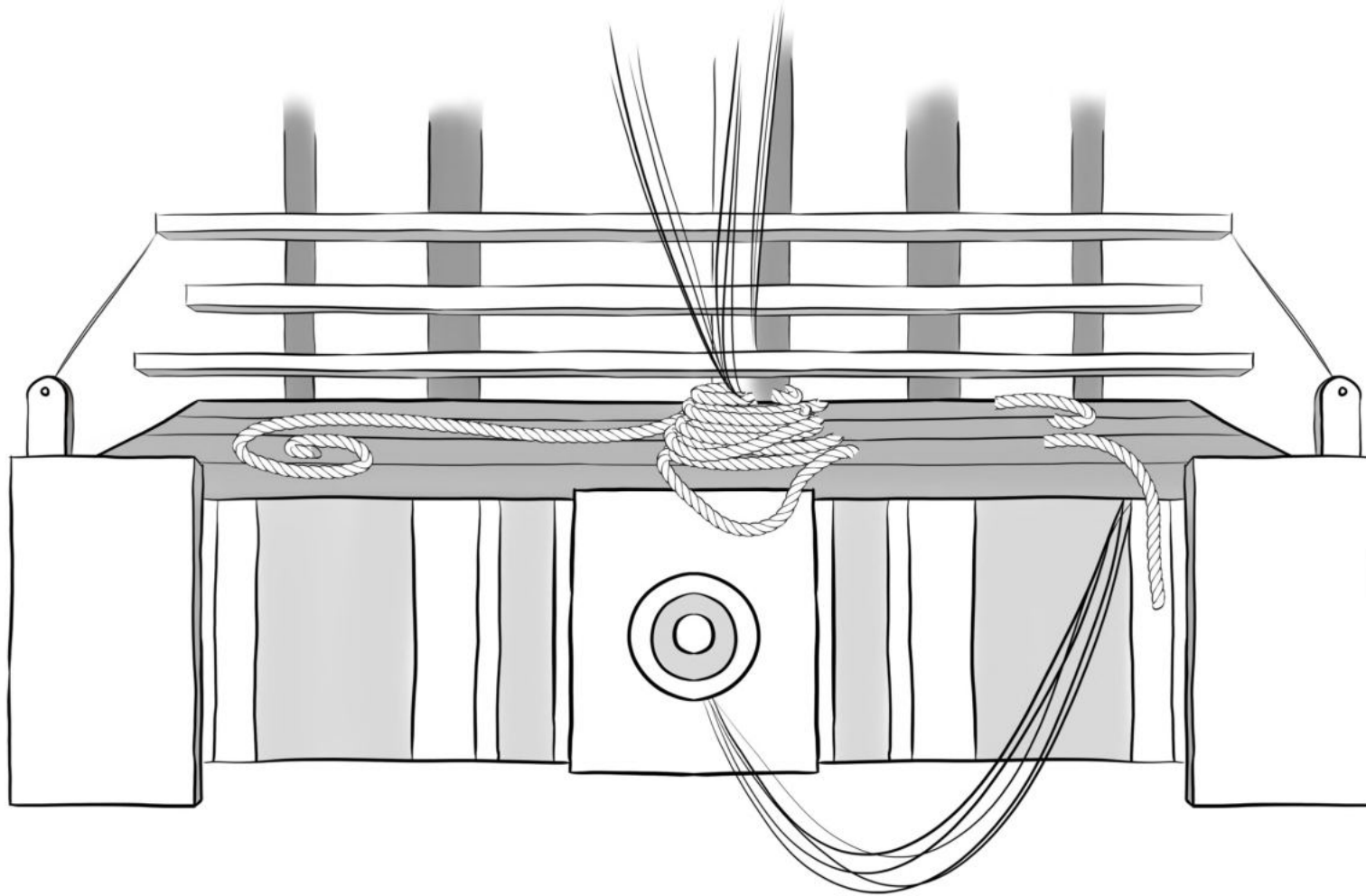

Ο Ζενγκ Γι ήταν ο πρώτος άντρας της Τσινκ Σι και ενεπλάκη για πολλά χρόνια στους πολέμους Tâg Sση στο Βιετνάμ. Απεικονίζεται να φέρει τουρμπάνι, ένα Βιετναμέζικο έθιμο. Είναι ντυμένος στα κόκκινα και φοράει ένα κοντό σκούρο quizhuang πάνω από ένα πιο μακρύτερο κόκκινο με κολάρο.

Η Τσινγκ Σι λεγόταν ότι ήταν Τάνκα. Οι γυναίκες Τάνκα φορούσαν μαύρα παπούτσια σε σχήμα βάρκας και οι παντρεμένες στερέωναν τα μαλλιά τους πίσω με μια διακοσμημένη φουρκέτα. Φοράει ένα κοντό quizhuang σαν γιλέκο, στα χρώματα του κόκκινου στόλου προκειμένου να μπορεί να συμμετέχει άνετα σε μάχες.

Η Κίνα έχει μία μακρά παράδοση στην κατασκευή πλοίων, η οποία χρονολογείται τουλάχιστον από τον 2ο π.Χ. αι. Κάθε δυναστεία δημιουργούσε τους δικούς της τύπους πλοίων με εξαίρεση το είδος κινέζικου πλοίου “junk” το οποίο χρονολογείται από τον 2ο π.Χ. αι. και χρησιμοποιείται κατά τη διάρκεια της Δυναστείας των Τσινγκ. Με την πάροδο των χρόνων άρχισε να χρησιμοποιείται στις ναυμαχίες και αποτέλεσε μέρος τόσο του αυτοκρατορικού στόλου όσο και του πειρατικού.

Ο Πο Τσάι είναι ο δεύτερος άντρας της Τσινκ Σι. Φοράει ένα κίτρινο παντελόνι κάτω από μωβ qhizuang και μαύρες μπότες. Καπνίζει όπιο, το οποίο σύμφωνα με τον Άγγλο αιχμάλωτο ήταν μία από τις αγαπημένες ασχολίες των πειρατών, μαζί με τα τυχερά παιχνίδια.

Ο Γκούο Ποντάι ως κυβερνήτης του μαύρου στόλου, είναι ντυμένος στα μαύρα. Έχει την χαρακτηριστική πλεξούδα των Μαντζού, άλλο ένα υποχρεωτικό μέτρο για τους άνδρες της αυτοκρατορικής Κίνας.

Ο αξιωματικός των Ανατολικών Ινδιών ξεχωρίζει από το κόκκινο τζάκετ με μαύρο περίγραμμα και τις επωμίδες με πλεκτές χρυσές λωρίδες. Φοράει εφαρμοστό λευκό γιλέκο και παντελόνι, και από μέσα πουκάμισο με ψηλό γιακά και ένα μαύρο μαντήλι περασμένο στον λαιμό.

Ο Ζανγκ Μπάι Λινγκ ήταν αυτοκρατορικός εκπρόσωπος. Η ενδυμασία του είναι η τυπική στολή του μανδρινού (κινέζου δημοσίου υπαλλήλου) διοικητή επαρχίας.

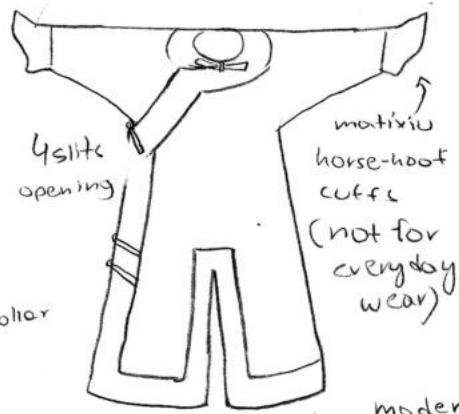

Τα Θερινά Ανάκτορα του Αυτοκράτορα είναι ένα συγκρότημα περίπου 2,9κ.χμ., αναπτύσσονται γύρω από τη λίμνη Κούνμινγκ και βρίσκονται στο Πεκίνο, . Τα πρώτα κτίρια του συγκροτήματος χρονολογούνται από τον 12ομ.Χ. αι. Επί της Δυναστείας των Τσινγκ, στο συγκρότημα κατασκευάστηκαν αυτοκρατορικοί κήποι, ένα νέο παλάτι και ο βουδιστικός ναός “Tower of Buddhist Incense”.

Qizhuang

Manchu style clothing

Han style

standard collar

banned by government

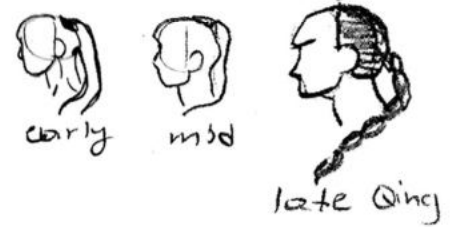
HAIR / HAIRSTYLES

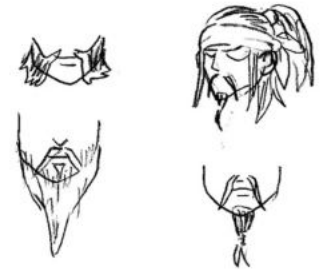
HATS

Manchurian braid evolution

Beard / facial hair

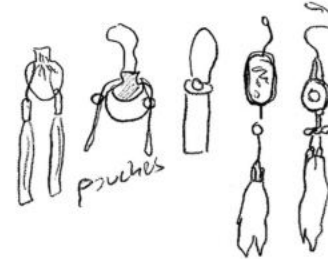

PEASANT DRESS

Belts

folk belt adornment (various)

MERCHANT CLASS

silk cap

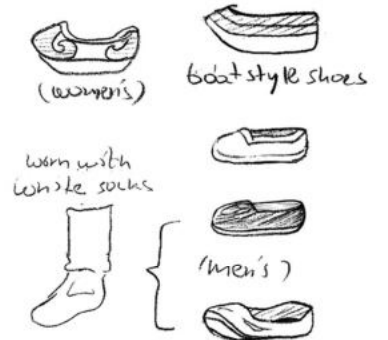

wide toe

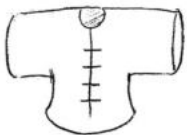
SHOES

boots

sole up to 7 cm, denoting rank

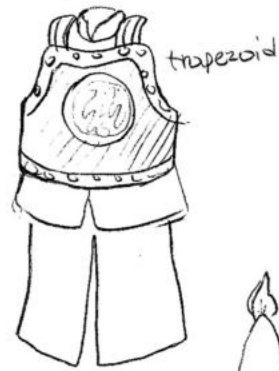
Magua worn over men's long robes

Οι αυτοκράτορες της Δυναστείας Τσινγκ δεν ήταν Κινέζοι αλλά Μαντσού, νομάδες Μογγολικής καταγωγής. Εξέδωσαν νόμους που επέβαλαν την δική τους ενδυμασία. Τα ρούχα αυτά προορίζονταν για ιππείς και είχαν χαλαρή εφαρμογή και φαρδιά μανίκια.

Το χαρακτηριστικό ένδυμα της περιόδου ήταν το quizhuang, ένα μακρύ ένδυμα που στερεωνόταν λοξά στα δεξιά με κουμπιά και θηλιές, ενώ στο κάτω μέρος του είχε δύο ή τέσσερις σχισμές (δύο στο πλάι, ή και άλλες δύο μπρος και πίσω).

Breast plate

trapezoid

Ceremonial uniform

Imperial guards

general uniform

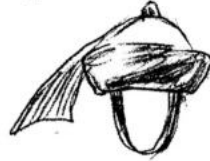
general's hat

leg braces

MILITARY OFFICER

Soldier hat

folded horsehoof sleeves

shou patterned robe

shoe types

higher rank

lower rank

WEAPONS

Short sword or duanjian

Hilt (red)

dao sword shape

4,5m to 9m long

bamboo pole ↑ pikes

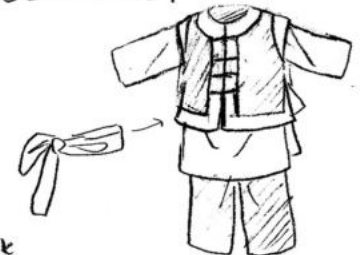
jingal

2,4m musket like

contraption =

Required 2 people to fire

Bannermen

4.ΣΕΚΟΓΙΑ

Ο Σεκόγια ήταν ένας ιθαγενής Αμερικάνος, μέλος της φυλής Τσερόκι. Ήταν ο πρώτος ιθαγενής Αμερικάνος που δημιούργησε ένα αλφάβητο για τη φυλή του, το αλφάβητο των Τσερόκι, το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα. Γεννήθηκε το 1770 και ασχολήθηκε με διάφορα επαγγέλματα όπως η αργυροχοΐα, το εμπόριο και η σιδηρουργία. Από το 1809 μέχρι το 1821 μελετούσε τη γλώσσα των Τσερόκι και προσπαθούσε να δημιουργήσει το πρώτο τους αλφάβητο. Το 1821 ολοκλήρωσε το συλλαβικό αλφάβητο και το 1825 η φυλή των Τσερόκι άρχισε να τη χρησιμοποιεί ευρέως και την υιοθέτησε ως επίσημη γραπτή γλώσσα της φυλής.

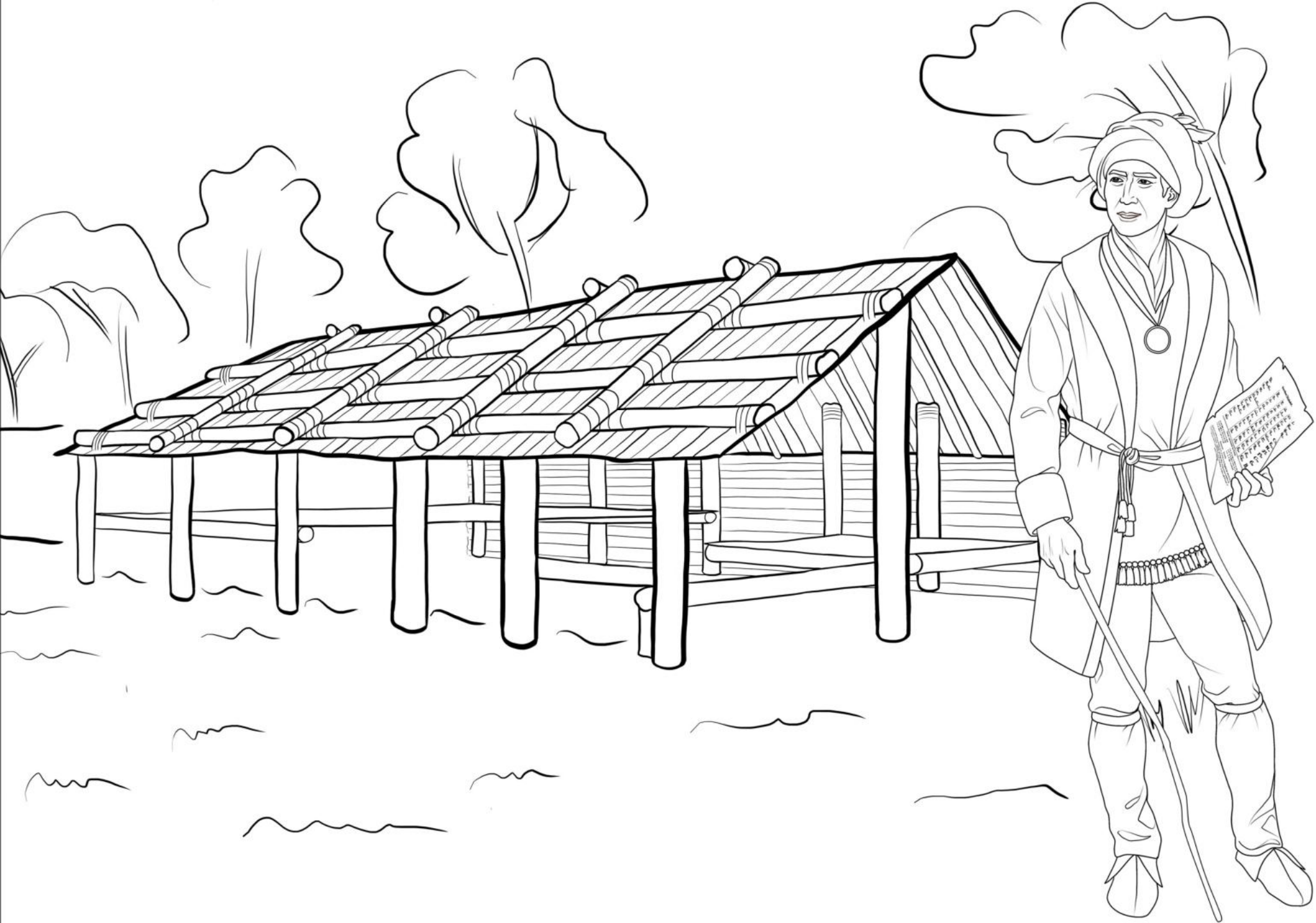

Η Αγιόκα, η κόρη του Σεκόγια φοράει μια απλή λευκή πουκαμίσα, πάνω από μια δερμάτινη φούστα που καταλήγει σε κρόσσια και τυλίγεται γύρω από το σώμα. Φοράει επίσης μοκασίνια.

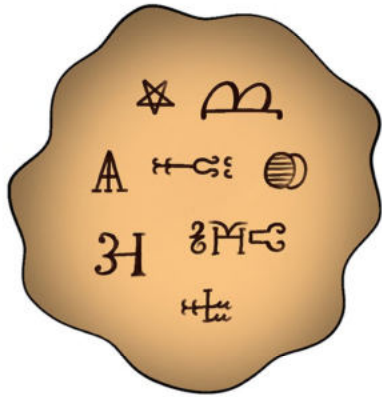
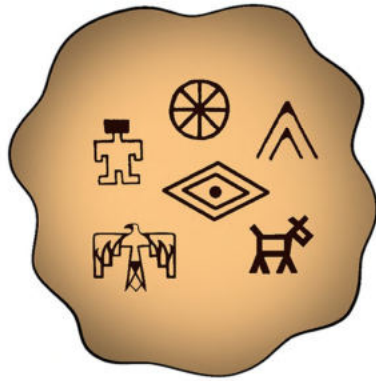
Η παραδοσιακή αρχιτεκτονική των Τσερόκι χρησιμοποιεί δομικά υλικά του περιβάλλοντος, όπως το ξύλο, το χώμα και το άχυρο. Οι κατοικίες χωρίζονται σε χειμωνιάτικες και καλοκαιρινές. Οι καλοκαιρινές κατοικίες ήταν τελείως ανοιχτές και κατασκευάζονταν από ξύλο και λεπτά κλαδιά.

Η ενδυμασία του Σεκόγια αποτελεί παράδειγμα της καθημερινής ενδυμασίας ενός Τσερόκι: Το πιο σημαντικό στοιχείο στην ενδυμασία των ανδρών αποτελεί το παραδοσιακό Ινδιάνικο παντελόνι, συνήθως από δέρμα ελαφιού.

Αυτός ο τύπος του παντελονιού μαζί με τα Ινδιάνικα μοκασίνια ήταν αδιάβροχα και πιο άνετα από τις σκληρές μπότες και εφαρμοστές βράκες των Ευρωπαίων, επομένως επρόκειτο για τα τελευταία στοιχεία που εγκατέλειψαν. Ο Σεκόγια φορά ένα πορτοκαλί πουκάμισο, και από πάνω μια μη εφαρμοστική ρόμπα, που δένεται με ζώνη στην μέση.

Ο Άντριου Τζάκσον είναι ενδεδυμένος με την στρατιωτική περιβολή του στρατηγού (Major General). Σύμφωνα με τις περιγραφές των σύγχρονων του, ήταν χλωμός, ψηλόλιγνος με γωνιώδες πρόσωπο και διαπεραστικά γκριζογάλανα μάτια.

Ο Μενάγουα έχει ξυρισμένα τα πλαϊνά της κεφαλής (λεγόμενη Μοϊκάνα), στην κορώνα φορά βαμμένο κόκκινο τρίχωμα από ελάφι και φορά το κλασικό Ινδιάνικο παντελόνι με κρόσσια και δερμάτινα μοκασίνια.

Ο Αμερικανός Ιεραπόστολος Σάμιουελ Γουόρκεστερ φορά δυτικά ρούχα κάτω από μια μακριά ανοιχτόχρωμη ρόμπα των Τσερόκι.

Το κτίριο του συμβουλίου ήταν το κεντρικό κτίριο στο οποίο συνεδρίαζαν τα μέλη της φυλής Το κτίριο ήταν μεγαλύτερο από τις κατοικίες, πιο επιβλητικό και τα δομικά υλικά του ήταν το ξύλο και το χώμα.

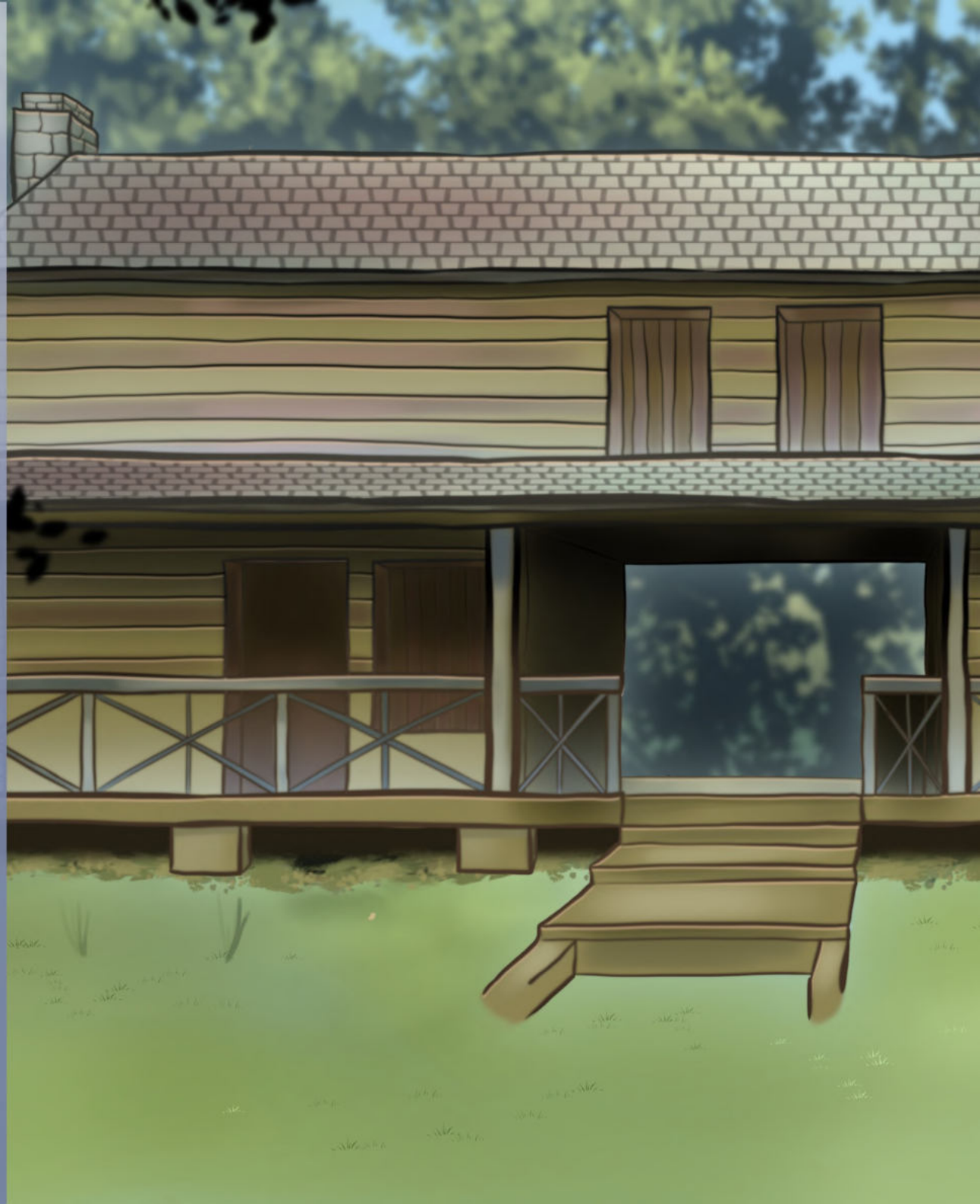
Οι χειμωνιάτικες κατοικίες είχαν ένα άνοιγμα για είσοδο και έξοδο και κατασκευάζονταν από λάσπη, ξύλο και χώμα.

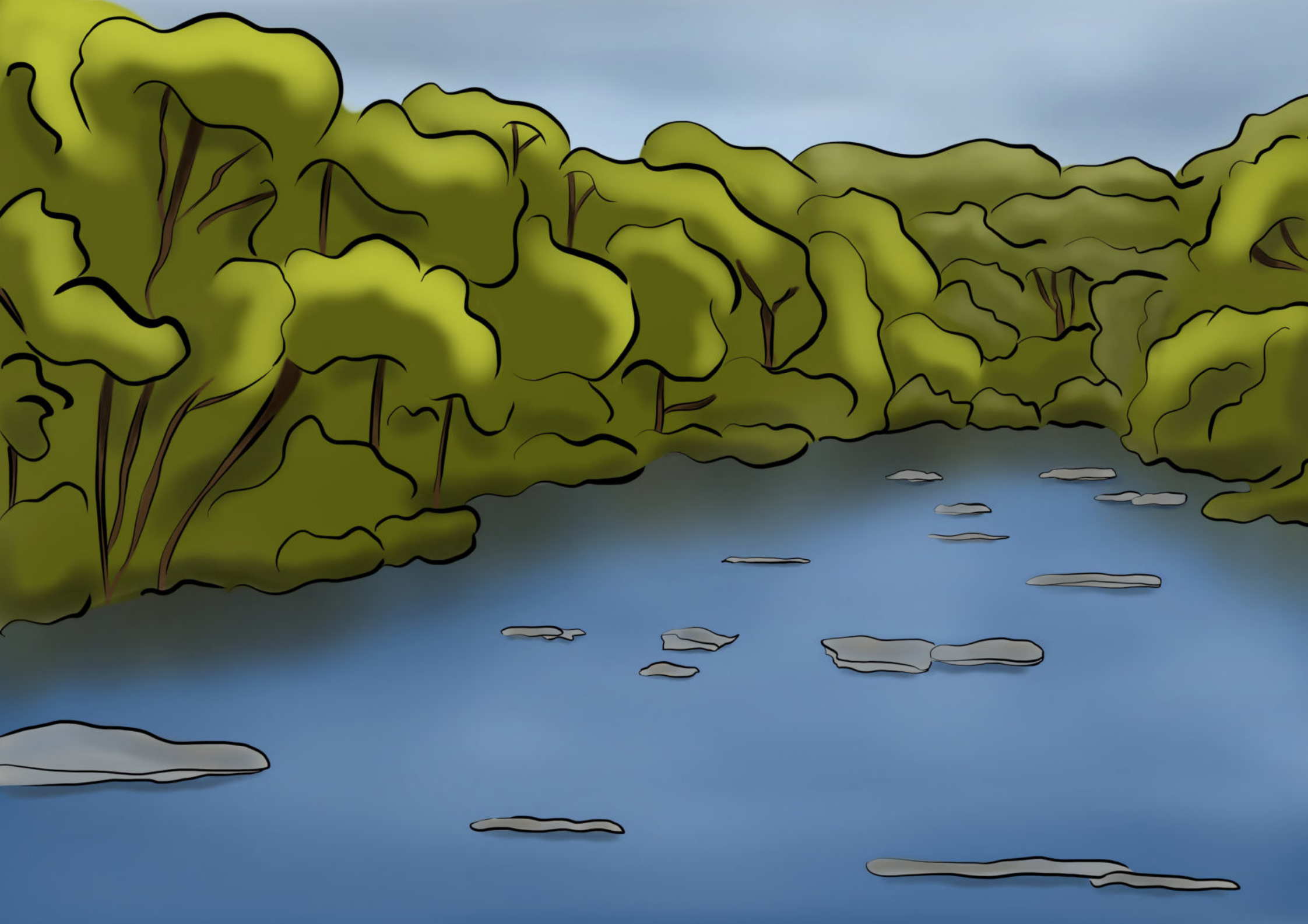
Ο Τζουναλούσκα έχει περασμένη κορδέλα στα μαλλιά, φορά σκουλαρίκια κρίκους και μια μακριά κόκκινη εσάρπα με κίτρινο περίγραμμα. Φορά απλό πουκάμισο, και στον ώμο έχει περασμένο ασημένιο περιβραχιόνιο, μια στυλιστική επιλογή πολλών Τσερόκι.

Ο Τζον Ρος εμφανίζεται να φοράει την παραδοσιακή ρόμπα δεμένη στην μέση με ζώνη που φέρει γεωμετρικά μοτίβα Τσερόκι, τσάντα, παντελόνι και μοκασίνια. Από μέσα φορά δυτικό πουκάμισο που ανοίγει στον πιγούνι και γύρω από τον λαιμό έχει περασμένο μαύρο μαντήλι. Έχει κοντοκουρεμένα μαλλιά, σύμφωνα με την τάση των Αμερικάνων αστών.

Κατά τη διάρκεια της αποικιοκρατίας, η αρχιτεκτονική των Τσερόκι άρχισε να δέχεται επιρροές από τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στις κατοικίες των επιφανών Τσερόκι που είχαν την οικονομική δυνατότητα να υποστηρίξουν αυτού του είδους τις κατοικίες. Χ-αρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κατοικία του Τζον Ρος.

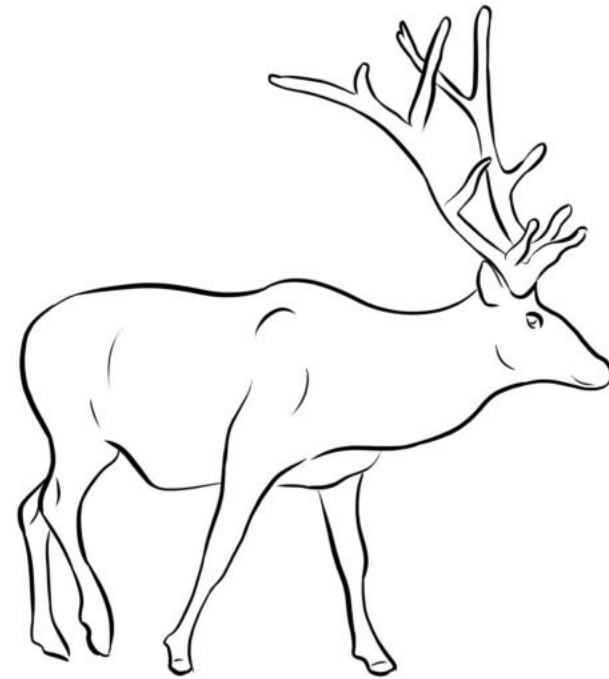

Η φυλή των Τσερόκι είχε ιδιαίτερη επαφή με το φυσικό περιβάλλον. Οι πόλεις των Τσερόκι χτιζόνταν κατά βάση σε αναχώματα στις όχθες των ποταμών προκειμένου να είναι δίπλα στο νερό. Αυτό συνέβαινε επειδή στην θρησκεία τους έπαιζε πολύ σημαντικό ρόλο το νερό και ήταν μέρος των θρησκευτικών τελετουργιών και της λατρείας τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο ποταμός Τένεσι, ο οποίος αρχικά ονομαζόταν από τους αποικιοκράτες “ο ποταμός των Τσερόκι”. Ο ποταμός Τένεσι έχει μήκος 1.050 χμ. και πήρε το όνομά του από μία πόλη των Τσερόκι, την Τάνασι. Προτού λάβει χώρα η προσπάθεια αποίκησης των Βρετανών και των Γάλλων, αποτελούσε καίριο στοιχείο για τη ζωή των Τσερόκι, καθώς στις όχθες του ήταν ανεπτυγμένες οι πόλεις τους και ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας τους. Κατά την αποικιοκρατία, οι Τσερόκι εκδιώχθηκαν από τον ποταμό, η εκμετάλλευση του οποίου πέρασε στα χέρια των Βρετανών.

Στην χαρακτηριστική πανίδα των κατοικημένων περιοχών της Φυλής των Τσερόκι ανήκουν η μεγάλη έλαφος και ο βίσωνας.

Π.Μ.Σ. Animation Δισδιάστατο και τρισδιάστατο κινούμενο σχέδιο
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Ακαδημαϊκό Έτος 2021-2022

History Reanimated

Ιστορικά πρόσωπα που άφησαν το ιδιαίτερο στίγμα τους στην ιστορία. Ένας Βυζαντινός αυτοκράτορας που ανήλθε στην εξουσία από τα χαμηλά, μια Αφρικάνα βασίλισσα που αντιστάθηκε για 40 χρόνια ενάντια στους Πορτογάλους εισβολείς, μια Κινέζα χήρα που διοίκησε τον μεγαλύτερο πειρατικό στόλο όλων των εποχών και ένας αγράμματος Ινδιάνος που εφήυρε το συλλαβικό αλφάβητο της φυλής του, όλοι τους ενώνονται σε αυτό το ντοκιμαντέρ που τιμά την διαφορετικότητα, μέσα από λιγότερο γνωστές στο ευρύ κοινό, αλλά συναρπαστικές προσωπικότητες από όλες τις ηπείρους.

Αυτή είναι η ιστορία τους.

